

Dansk udgave

Retsforskrifter

58. årgang

24. september 2015

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horizontal statsstøtte ⁽¹⁾ 1
- ★ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾ 9
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/1590 af 18. september 2015 om forbud mod fiskeri efter rødfisk i grønlandske farvande i NAFO-område 1F og grønlandske farvande i V og XIV samt internationale farvande i rødfiskbeskyttelsesområdet fra fartøjer, der fører tysk flag 30
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/1591 af 18. september 2015 om forbud mod fiskeri efter makrel i område VIIIc, IX og X samt EU-farvande i CECAF 34.1.1 og område VIIla, VIIlb og VIIId fra fartøjer, der fører tysk flag 32
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/1592 af 18. september 2015 om forbud mod fiskeri efter rødfisk i EU-farvande og internationale farvande i V og internationale farvande i XII og XIV fra fartøjer, der fører tysk flag 34
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2015/1593 af 18. september 2015 om forbud mod fiskeri efter blåhvilling i færøske farvande fra fartøjer, der fører tysk flag 36
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1594 af 21. september 2015 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Rocamadour (BOB)) 38

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1595 af 21. september 2015 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Zgornjesavinjski želodec (BGB))	39
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1596 af 21. september 2015 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Montes de Toledo (BOB))	40
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1597 af 23. september 2015 om fravigelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 for så vidt angår fristen for betaling af den første rate af det forskud, der skal udbetales til støttemodtagende organisationer i Grækenland for så vidt angår arbejdsprogrammer i olivenolie- og spiseolivensektoren for 2015	41
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1598 af 23. september 2015 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	43
★ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2015/1599 af 10. september 2015 om ændring af forordning (EU) nr. 1333/2014 om pengemarkedsstatistik (ECB/2015/30)	45

AFGØRELSE

★ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2015/1600 af 18. september 2015 om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2015 til den 20. september 2020	53
★ Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse	80
★ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/1602 af 5. juni 2015 om ækvivalens, for så vidt angår den solvens- og tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Schweiz, baseret på artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF	95
★ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1603 af 13. august 2015 om en foranstaltning, som Spanien har truffet i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 89/686/EØF om tilbagetrækning fra markedet af en type flydehjælpemidler til svømmeundervisning	99

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Rådets direktiv 2001/113/EF af 20. december 2001 om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme bestemt til konsum (EFT L 10 af 12.1.2002)	101
--	-----

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/1588

af 13. juli 2015

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (kodifikation)**(EØS-relevant tekst)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 109,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽³⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) I medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det Kommissionen, der har hovedansvaret for vurdering af, om støtten er forenelig med det indre marked.
- (3) Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at konkurrencereglerne anvendes stringent og effektivt på statsstøtte.
- (4) Kommissionen bør have bemyndigelse til — gennem forordninger på områder, hvor den har tilstrækkelig erfaring til at fastlægge generelle kriterier for forenelighed — at erklære, at visse specificerede former for støtte er forenelige med det indre marked i henhold til en eller flere af bestemmelserne i artikel 107, stk. 2 og 3, i TEUF og er undtaget fra proceduren i artikel 108, stk. 3, i TEUF.
- (5) Gruppefritagelsesforordninger sikrer gennemsigtigheden og retssikkerheden. De kan anvendes direkte af nationale domstole, jf. dog artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 267 i TEUF.
- (6) Statsstøtte er et objektive begreb, der defineres i artikel 107, stk. 1, i TEUF. Kommissionens bemyndigelse til at vedtage gruppefritagelser i henhold til denne forordning gælder alene for foranstaltninger, der opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og derfor udgør statsstøtte. Medtagelse af en vis kategori af støtte i denne forordning eller i en fritagelsesforordning foregriber ikke, at en foranstaltning betegnes som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (7) Kommissionen bør bemyndiges til at erklære, at støtte til små og mellemstore virksomheder, støtte til forskning, udvikling og innovation, støtte til miljøbeskyttelse, støtte til beskæftigelse og uddannelse samt støtte tildelt i overensstemmelse med det kort, som Kommissionen har godkendt for tildeling af regionalstøtte i hver medlemsstat på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten.

⁽¹⁾ Udtalelse af 29.4.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).⁽³⁾ Se bilag I.

- (8) Innovation er blevet en politisk prioritet for Unionen som led i »Innovationsunionen«, der er et af Europa 2020-flagskibsinitiativerne. Desuden er mange støtteforanstaltninger til fordel for innovation forholdsvis små, og de skaber ingen væsentlige konkurrencefordrejninger.
- (9) I sektoren for kultur og bevarelse af kulturarven vil en række foranstaltninger truffet af medlemsstaterne muligvis ikke udgøre støtte, fordi de ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, f.eks. fordi støttemodtageren ikke udfører en økonomisk aktivitet, eller fordi samhandelen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes. I den udstrækning foranstaltningerne inden for kultur og bevarelse af kulturarven faktisk udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen dog have bemyndigelse til at erklære, at støtten på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF. Små projekter inden for kultur, skabende kunst og bevarelse af kulturarven giver normalt ikke anledning til nogen væsentlige fordrejninger og nyere sager har vist, at en sådan støtte har begrænset indvirkning på samhandelen.
- (10) Fritagelser i sektoren for kultur og bevarelse af kulturarven kunne udformes på grundlag af Kommissionens erfaringer, som findes i retningslinjer, f.eks. for film- og audiovisuelle produktioner, eller som er udviklet fra sag til sag. Når der udarbejdes sådanne gruppefritagelser, bør Kommissionen tage hensyn til, at de udelukkende bør dække foranstaltninger, der udgør statsstøtte, at de i princippet bør fokusere på foranstaltninger, der bidrager til målene i forbindelse med »Modernisering af EU's statsstøttepolitik«, og at kun støtte, som Kommissionen allerede har betydelig erfaring med, gruppefritages. Desuden bør der tages hensyn til medlemsstaternes primære beføjelse på kulturområdet, den særlige beskyttelse, som den kulturelle mangfoldighed nyder i medfør af artikel 167, stk. 1, i TEUF, og kulturens særlige karakter.
- (11) Hvad angår statsstøtteforanstaltninger, som skal råde bod på skader forårsaget af naturkatastrofer, såvel som statsstøtteforanstaltninger, som skal råde bod på skader forårsaget af visse ugunstige vejr-situationer inden for fiskerisektoren, er de beløb, der ydes på disse områder normalt begrænsede, og der kan fastlægges klare forenelighedskriterier. Denne forordning bør give Kommissionen bemyndigelse til at fritage en sådan støtte for underretningspligten. Det er Kommissionens erfaring, at en sådan støtte ikke medfører væsentlige fordrejninger, og at der kan fastlægges klare forenelighedskriterier på grundlag af de opnåede erfaringer.
- (12) Under visse omstændigheder finder statsstøttereglerne ikke anvendelse på en række støtteforanstaltninger til fordel for landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til TEUF, jf. artikel 42 i TEUF. Artikel 42 anvendes ikke for skovbrug eller for produkter, der ikke er opført i nævnte bilag. Kommissionen bør kunne fritage visse typer støtte til skovbrug, herunder støtte, der er anført i programmerne for udvikling af landdistrikter, samt støtte til fremme af og reklame for produkter i fødevarersektoren, der ikke er opført i bilag I til TEUF, når konkurrencefordrejningerne efter Kommissionens erfaring er begrænsede, og der kan fastlægges klare forenelighedskriterier.
- (13) I henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ anvendes artikel 107, 108 og 109 i TEUF på støtte, som medlemsstaterne yder til virksomheder i fiskerisektoren, undtagen betalinger fra medlemsstaterne i henhold til og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1198/2006. Yderligere statsstøtte til bevarelse af havets og ferskvandsområders biologiske ressourcer har normalt begrænsede virkninger for samhandelen mellem medlemsstaterne, bidrager til Unionens mål inden for hav- og fiskeripolitikken og skaber ikke væsentlige konkurrencefordrejninger. De beløb, der ydes, er normalt begrænsede, og der kan fastlægges klare forenelighedskriterier.
- (14) Inden for idrætssektoren, navnlig inden for amatørsport, vil en række foranstaltninger truffet af medlemsstaterne muligvis ikke udgøre støtte, fordi de ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, f.eks. fordi støttemodtageren ikke udfører en økonomisk aktivitet, eller fordi samhandelen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes. I den udstrækning foranstaltningerne til fremme af sport faktisk udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen dog have bemyndigelse til at erklære, at støtten på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten. Statsstøtteforanstaltninger til fordel for sport, navnlig foranstaltninger inden for amatørsport eller dem, der er i mindre målestok, har ofte begrænsede virkninger for samhandelen mellem medlemsstaterne, og de skaber ikke væsentlige konkurrencefordrejninger. De beløb, der ydes, er normalt også begrænsede. Der kan fastlægges klare forenelighedskriterier på grundlag af de opnåede erfaringer, så det sikres, at støtte til sport ikke giver anledning til væsentlige fordrejninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

- (15) I forbindelse med støtte til luft- og søtransport er det Kommissionens erfaring, at støtte af social karakter til transport af beboere i afsidesliggende områder, som f.eks. regioner i den yderste periferi og øer, herunder ømedlemsstater, der kun består af én region, og tyndt befolkede områder, ikke giver anledning til væsentlige fordejlninger, forudsat at støtten ydes uden forskelsbehandling med hensyn til transportselskab. Desuden kan der fastlægges klare forenelighedskriterier.
- (16) Kommissionen har i de senere år opnået store erfaringer med og udarbejdet retningslinjer for støtte til bredbåndsinfrastruktur ⁽¹⁾. Det er Kommissionens erfaring, at støtte til visse typer bredbåndsinfrastruktur ikke giver anledning til væsentlige fordejlninger og kunne drage fordel af at være omfattet af en gruppefritagelse, forudsat at visse forenelighedskriterier er opfyldt, og at infrastrukturen udrulles i »hvide områder«, dvs. områder, hvor der ikke findes nogen infrastruktur af samme kategori (enten bredbånd eller meget hurtigt næstgenerationsnetadgang »NGA«), og hvor det ikke er sandsynligt, at der udvikles en sådan i nær fremtid, som beskrevet i kriterierne i retningslinjerne. Dette gælder støtte til etablering af basale bredbåndsnet samt støtte til små individuelle støtteforanstaltninger vedrørende NGA-net og støtte til bredbåndrelateret bygge- og anlægsarbejde og passiv bredbåndsinfrastruktur.
- (17) Hvad angår infrastruktur vil en række foranstaltninger truffet af medlemsstaterne muligvis ikke udgøre støtte, fordi de ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, f.eks. fordi støttemodtageren ikke udfører en økonomisk aktivitet, eller fordi samhandelen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes, eller fordi foranstaltningen består af kompensation for en tjeneste af generel økonomisk interesse, der opfylder alle kriterierne i Altmarkdommen ⁽²⁾. I den udstrækning finansieringen af infrastruktur udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen dog have bemyndigelse til at erklære, at støtten på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten. Med hensyn til infrastruktur kan små støttebeløb til infrastrukturprojekter være en effektiv måde at støtte Unionens mål på, i den udstrækning støtten minimerer omkostningerne, og den potentielle konkurrencefordrejning begrænses. Kommissionen bør derfor kunne fritage statsstøtte til infrastrukturprojekter til støtte for målene i denne forordning, og til støtte for andre mål af fælles interesse, navnlig Europa 2020-målene ⁽³⁾. Dette kunne omfatte støtte til projekter, der involverer tværsektorielle net eller faciliteter, hvor der er brug for relativt små støttebeløb. Gruppefritagelser kan imidlertid kun gives til de infrastrukturprojekter, hvor Kommissionen har tilstrækkelig erfaring til at definere klare og strenge forenelighedskriterier, der sikrer, at risikoen for potentiel konkurrencefordrejning er begrænset, og at større støttebeløb stadig er underkastet underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF.
- (18) Kommissionen bør ved vedtagelsen af forordninger om fritagelse af støtteformer fra underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF specificere støttens formål, kategorierne af støttemodtagere og de lofter, der begrænser den fritagne støtte til en vis maksimal støtteintensitet, som er beregnet i forhold til de støtteberettigede omkostninger eller et maksimalt støttebeløb, betingelserne for kumulering af støtten samt kontrolbetingelserne, for at sikre, at den støtte, der er omfattet af denne forordning, er forenelig med det indre marked.
- (19) Lofterne for hver enkelt støttekategori, for hvilken Kommissionen vedtager en gruppefritagelsesforordning, kan fastsættes som støtteintensitet i forhold til samtlige støtteberettigede omkostninger eller som maksimale støttebeløb. Herudover bør Kommissionen også bemyndiges til at vedtage gruppefritagelser for visse typer foranstaltninger, der involverer statsstøtte, som på grund af foranstaltningernes særlige udformning ikke kan udtrykkes præcist som støtteintensitet eller maksimale støttebeløb, f.eks. finansieringstekniske instrumenter eller visse typer foranstaltninger til fremme af risikokapitalinvesteringer. Sådanne komplekse foranstaltninger kan involvere støtte på forskellige niveauer: direkte, formidlende og indirekte støttemodtagere. I betragtning af sådanne foranstaltningers voksende betydning og deres bidrag til Unionens mål bør der gives mulighed for at fritage dem. Det bør derfor i forbindelse med sådanne foranstaltninger være muligt at fastsætte lofterne for en specifik støttetildeling som maksimalt offentligt støtteniveau i eller forbundet med den pågældende foranstaltning. Det maksimale offentlige støtteniveau kan omfatte et element af støtte, som eventuelt ikke er statsstøtte, forudsat at den pågældende foranstaltning omfatter mindst nogle elementer, der indeholder statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og disse elementer ikke er marginale.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen — EU-retningslinjer for statsstøttereglerne anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet (EUT C 25 af 26.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 24. juli 2003 i sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Sml. 2003 I, s. 7747.

⁽³⁾ Rådets henstilling 2010/410/EU af 13. juli 2010 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28) og Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46).

- (20) Det kan være påkrævet at fastsætte lofter eller indføre andre passende betingelser for underretning om støttetildelingene for at give Kommissionen lejlighed til i de enkelte tilfælde at undersøge virkningerne af visse former for støtte på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne og vurdere dens forenelighed med det indre marked.
- (21) Kommissionen bør ved vedtagelsen af forordninger om fritagelse af visse støtteformer for underretningspligten i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF stille yderligere betingelser for at sikre, at den støtte, der er omfattet af denne forordning, er forenelig med det indre marked.
- (22) Kommissionen bør af hensyn til det indre markeds udvikling og funktion have bemyndigelse til gennem en forordning at fastslå, at visse støttetildelinger ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF og derfor er fritaget for underretningsproceduren i artikel 108, stk. 3, i TEUF, forudsat at støtten til den samme virksomhed i en given periode ikke overstiger et bestemt fast beløb.
- (23) I overensstemmelse med artikel 108, stk. 1, i TEUF er Kommissionen forpligtet til sammen med medlemsstaterne at føre løbende tilsyn med alle eksisterende støtteordninger. Med henblik herpå og for at sikre størst mulig gennemsigtighed og passende kontrol bør Kommissionen sørge for, at der indføres et pålideligt system til registrering og lagring af oplysninger om anvendelse af Kommissionens forordninger, som alle medlemsstater har adgang til, og for, at den modtager alle de oplysninger fra medlemsstaterne om udbetaling af støtte, der er fritaget for underretning, som er nødvendige for at opfylde denne forpligtelse, og som kan drøftes og evalueres sammen med medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte. I denne forbindelse er det desuden hensigtsmæssigt, at Kommissionen kan anmode om at få adgang til oplysninger, der er nødvendige for at sikre et effektivt tilsyn.
- (24) Medlemsstaterne bør fremlægge resuméer af oplysningerne om de støtteforanstaltninger, de har gennemført, og som er omfattet af en fritagelsesforordning. Offentliggørelsen af disse resuméer er nødvendig for at sikre gennemsigtighed i de foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager. Med udviklingen i de elektroniske kommunikationsmidler er det hurtigt og effektivt at offentliggøre disse resuméer på Kommissionens websted, ligesom det sikrer gennemsigtigheden til gavn for de interesserede parter. Offentliggørelsen af disse resuméer bør derfor ske på Kommissionens websted.
- (25) Kontrollen med støttetildeling omfatter faktiske, retlige og økonomiske spørgsmål af yderst kompleks karakter, der varierer meget i et miljø i konstant udvikling. Kommissionen bør derfor regelmæssigt overveje, hvilke støtteformer der skal være fritaget for underretningspligten. Kommissionen bør kunne ophæve eller ændre de forordninger, som den har vedtaget i henhold til nærværende forordning, når situationen har ændret sig med hensyn til et vigtigt forhold, der lå til grund for vedtagelsen, eller når det indre markeds gradvise udvikling eller funktion kræver det.
- (26) Kommissionen bør i nært og konstant samarbejde med medlemsstaterne præcist kunne definere forordningernes anvendelsesområde og de tilhørende betingelser. For at fremme samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder bør Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte høres, inden Kommissionen vedtager forordninger i henhold til denne forordning.
- (27) Udkast til forordninger og andre dokumenter, der skal behandles af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte i overensstemmelse med nærværende forordning, bør også offentliggøres på Kommissionens websted for at sikre gennemsigtighed.
- (28) Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte bør høres, inden offentliggørelsen af et udkast til forordning. For at skabe større gennemsigtighed bør udkastet til forordning dog offentliggøres på Kommissionens websted samtidig med, at Kommissionen hører Det Rådgivende Udvalg første gang —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Gruppefritagelser

1. Kommissionen kan ved forordninger vedtaget i overensstemmelse med proceduren i nærværende forordnings artikel 8 og i overensstemmelse med artikel 107 i TEUF erklære, at følgende former for støtte er forenelige med det indre marked og ikke omfattet af underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF:

a) støtte til:

- i) små og mellemstore virksomheder

- ii) forskning, udvikling og innovation
 - iii) miljøbeskyttelse
 - iv) beskæftigelse og uddannelse
 - v) kultur og bevarelse af kulturarven
 - vi) kompensation for skader forårsaget af naturkatastrofer
 - vii) kompensation for skader forårsaget af visse ugunstige vejsituationer inden for fiskerisektoren
 - viii) skovbrug
 - ix) fremme af produkter i fødevarersektoren, der ikke er opført i bilag I til TEUF
 - x) bevarelse af havets og ferskvandsområdernes biologiske ressourcer
 - xi) sport
 - xii) beboere i afsidesliggende områder til transportformål, når støtten er af social karakter og ydes uden forskelsbehandling med hensyn til transportselskab
 - xiii) basal bredbåndsinfrastruktur, små individuelle infrastrukturforanstaltninger vedrørende næstgenerationsnetadgang, bredbåndsrelateret bygge- og anlægsarbejde og passiv bredbåndsinfrastruktur i områder, hvor der enten ikke findes en sådan infrastruktur, eller hvor det ikke er sandsynligt, at der udvikles en sådan infrastruktur i nær fremtid
 - xiv) infrastruktur til støtte af de mål, der er anført i nærværende stykkes nr. i)-xiii) samt litra b) og til støtte for andre mål af fælles interesse, navnlig Europa 2020-målene
- b) støtte tildelt i overensstemmelse med det kort, Kommissionen har godkendt for tildeling af regional støtte i hver medlemsstat.
2. Forordningerne omhandlet i stk. 1 skal for hver enkelt støttekategori indeholde angivelse af:
- a) støttens formål
 - b) kategorierne af støtteberettigede
 - c) lofter fastsat enten som støtteintensitet i forhold til samtlige støtteberettigede omkostninger eller som maksimale støttebeløb eller, for visse typer støtte, hvor det kan være svært at identificere støtteintensiteten eller støttebeløbet præcist, navnlig finansieringstekniske instrumenter eller risikokapitalinvesteringer eller lignende, som maksimalt offentligt støtteniveau i eller forbundet med den pågældende foranstaltning, uanset hvordan de pågældende foranstaltninger betegnes i lyset af artikel 107, stk. 1, i TEUF
 - d) betingelserne for kumulering af støtte
 - e) tilsynsvilkårene, jf. artikel 3.
3. Herudover kan forordningerne omhandlet i stk. 1 navnlig:
- a) fastsætte lofter eller andre betingelser for underretning om individuelle støttetildelinger
 - b) udelukke visse sektorer fra deres anvendelsesområde
 - c) indføre yderligere betingelser for forenelighed, som gælder for støtte, der fritages i medfør af sådanne forordninger.

Artikel 2

De minimis

1. Kommissionen kan ved en forordning vedtaget i overensstemmelse med proceduren i denne forordnings artikel 8 beslutte, at en støttetildeling på baggrund af det indre markeds udvikling og funktion ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF og derfor er fritaget for underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF, forudsat at støtten til den samme virksomhed i en given periode ikke overstiger et bestemt fast beløb.
2. Medlemsstaterne forelægger på Kommissionens opfordring til enhver tid alle ønskede supplerende oplysninger om støtte, der er fritaget i medfør af stk. 1.

*Artikel 3***Gennemsigthed og tilsyn**

1. Ved vedtagelsen af forordninger i henhold til artikel 1 skal Kommissionen give medlemsstaterne detaljerede regler for at sikre gennemsigthed i og tilsyn med den støtte, der er fritaget for underretning i overensstemmelse med sådanne forordninger. Sådanne regler omfatter navnlig de forpligtelser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.
2. Ved iværksættelsen af støtteordninger eller individuelle støtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af en ordning, der er blevet fritaget i henhold til forordninger omhandlet i artikel 1, stk. 1, sender medlemsstaterne Kommissionen et resumé af oplysningerne om sådanne støtteordninger eller individuelle støtteforanstaltninger til offentliggørelse på Kommissionens websted.
3. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af gruppefritagelserne. Hvis Kommissionen får kendskab til forhold, der rejser tvivl om, hvorvidt en fritagelsesforordning anvendes forskriftsmæssigt, forelægger medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger, den finder nødvendige for at vurdere, om en støtte er i overensstemmelse med den pågældende forordning.
4. Medlemsstaterne forelægger mindst en gang om året Kommissionen en rapport om anvendelsen af gruppefritagelserne i overensstemmelse med Kommissionens specifikke krav, helst i elektronisk form. Kommissionen stiller disse rapporter til rådighed for alle medlemsstaterne. En gang om året drøftes og evalueres rapporterne i udvalget omhandlet i artikel 7.

*Artikel 4***Forordningernes gyldighedsperiode og ændring af forordningerne**

1. Forordninger vedtaget i henhold til artikel 1 og 2 anvendes i en bestemt periode. Støtte, som er fritaget i henhold til en forordning vedtaget i henhold til artikel 1 og 2, er fritaget i forordningens gyldighedsperiode samt i gyldighedsperioden for den overgangsperiode, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 3.
2. Forordninger vedtaget i henhold til artikel 1 og 2 kan ophæves eller ændres, når situationen har ændret sig med hensyn til et vigtigt forhold, der lå til grund for vedtagelsen, eller når det indre markeds gradvise udvikling eller funktion kræver det. I så fald fastsætter den nye forordning en overgangsperiode på seks måneder for tilpasningen af den støtte, der var omfattet af den tidligere forordning.
3. Forordninger vedtaget i henhold til artikel 1 og 2 foreskriver en periode som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 for det tilfælde, hvor de ikke forlænges, når de udløber.

*Artikel 5***Evalueringsrapport**

Kommissionen forelægger hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan denne forordning fungerer. Et udkast til beretning forelægges til behandling i udvalget omhandlet i artikel 7.

*Artikel 6***Høring af de interesserede parter**

Når Kommissionen har til hensigt at vedtage en forordning, offentliggør den et udkast for at give alle interesserede personer og organisationer lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger inden for en rimelig frist, som Kommissionen fastsætter, men som under ingen omstændigheder må være mindre end en måned.

*Artikel 7***Rådgivende udvalg for statsstøtte**

Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte (»udvalget«) oprettes. Det består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant fra Kommissionen som formand.

*Artikel 8***Høring af udvalget**

1. Kommissionen hører udvalget:
 - a) samtidig med at den offentliggør et udkast til forordning i overensstemmelse med artikel 6
 - b) inden den vedtager en forordning.
 2. Kommissionen hører udvalget på et møde, som Kommissionen indkalder til. De udkast og dokumenter, der skal behandles, udsendes sammen med indkaldelsen og kan offentliggøres på Kommissionens websted. Mødet finder tidligst sted to måneder efter mødeindkaldelsen.
- Denne frist kan afkortes for de høringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), samt i hastetilfælde, og når der blot er tale om at forlænge en forordning.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.
 4. Udtalelsen optages i mødeprotokollen. Derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Udvalget kan henstille, at udtalelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
 5. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

*Artikel 9***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 994/98 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2015.

På Rådets vegne
F. ETGEN
Formand

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 994/98

(EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1)

Rådets forordning (EU) nr. 733/2013

(EUT L 204 af 31.7.2013, s. 11)

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 994/98	Nærværende forordning
Artikel 1-8	Artikel 1-8
—	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
—	Bilag I
—	Bilag II

RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/1589**af 13. juli 2015****om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (kodifikation)****(EØS-relevant tekst)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 109,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽³⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliserings-hensyn kodificeres.
- (2) Med forbehold af særlige procedureregler fastsat ved forordninger inden for bestemte sektorer, bør nærværende forordning gælde for støtte inden for alle sektorer. Med henblik på anvendelsen af artikel 93 og 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108 særlige beføjelser til at afgøre, om en statsstøtte er forenelig med det indre marked, når den undersøger eksisterende støtte, når den træffer afgørelser om nye eller ændrede støtteforanstaltninger, og når den træffer foranstaltninger vedrørende manglende overholdelse af dens afgørelser eller anmeldelseskravet.
- (3) Som led i det moderniserede system af statsstøttereglerne, som skal bidrage til såvel gennemførelsen af Europa 2020-strategien for vækst som til budget-konsolideringen, bør der sikres en effektiv og ensartet anvendelse af artikel 107 i TEUF i hele Unionen. Med forordning (EF) nr. 659/1999 blev Kommissionens hidtidige praksis kodificeret og styrket for at øge retssikkerheden og støtte udviklingen af statsstøttepolitikken under åbne forhold.
- (4) For at sikre retssikkerheden bør omstændighederne, hvorunder støtten skal betragtes som eksisterende støtte, defineres. Fuldførelsen og udbygningen af det indre marked er en gradvis proces, der afspejles i den stadige udvikling af statsstøttepolitikken. Som følge af denne udvikling kan visse foranstaltninger, som ikke blev anset for statsstøtte, da de blev indført, senere være blevet til statsstøtte.
- (5) I overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, i TEUF skal alle påtænkte nye støtteforanstaltninger anmeldes til Kommissionen, og de må ikke gennemføres, før Kommissionen har givet tilladelse hertil.
- (6) I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen og give den alle oplysninger, som er nødvendige, for at den kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
- (7) Den frist, inden for hvilken Kommissionen skal afslutte den foreløbige undersøgelse af anmeldte støtteforanstaltninger, bør fastsættes til to måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse eller fra modtagelsen af en behørigt begrundet erklæring fra den pågældende medlemsstat om, at den anser anmeldelsen for at være fuldstændig, fordi de yderligere oplysninger, som Kommissionen kræver, ikke er til rådighed eller allerede er givet. Af hensyn til retssikkerheden bør denne undersøgelse afsluttes med en afgørelse.

⁽¹⁾ Udtalelse af 29.4.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Se bilag I.

- (8) I alle tilfælde, hvor Kommissionen efter den foreløbige undersøgelse ikke kan konstatere, at en støtteforanstaltning er forenelig med det indre marked, indledes den formelle undersøgelsesprocedure, for at Kommissionen kan få mulighed for at indsamle alle de oplysninger, den behøver for at kunne vurdere støttens forenelighed, og for at interesserede parter kan få mulighed for at fremsætte deres bemærkninger. Interesserede parter rettighejder kan bedst sikres inden for rammerne af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108 stk. 2, i TEUF.
- (9) Vurderingen af alle anmeldte eller ulovlige statsstøtteforanstaltningers forenelighed med det indre marked henhører i henhold til artikel 108 i TEUF under Kommissionens enekompetence, og det bør derfor sikres, at Kommissionen med henblik på statsstøttereqlernes håndhævelse har beføjelse til at anmode om alle nødvendige markedsoplysninger fra enhver medlemsstat, virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, når den er i tvivl om, hvorvidt den pågældende foranstaltning er forenelig med EU-reglerne, og derfor har indledt den formelle undersøgelsesprocedure. Kommissionen bør navnlig gøre brug af denne beføjelse i sager, hvor det viser sig at være nødvendigt med en kompleks og grundig vurdering. Kommissionen bør, når den tager stilling til, om der skal gøres brug af denne beføjelse, tage behørigt hensyn til varigheden af den foreløbige undersøgelse.
- (10) Med henblik på vurderingen af en støtteforanstaltningens forenelighed efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure og navnlig i forbindelse med teknisk komplicerede sager, der kræver en grundig vurdering, bør Kommissionen ved simpel begæring eller ved afgørelse kunne afkræve enhver medlemsstat, virksomhed eller sammenslutning af virksomheder alle markedsoplysninger, der er nødvendige for, at den kan afslutte sin vurdering, hvis de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har afgivet under den foreløbige undersøgelse, ikke er tilstrækkelige, idet den tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder.
- (11) I betragtning af det særlige forhold, der består mellem støttemodtagere og den pågældende medlemsstat, bør Kommissionen kun kunne begære oplysninger fra en støttemodtager med den pågældende medlemsstats samtykke. Det, at modtageren af den pågældende støtteforanstaltning afgiver oplysninger, udgør ikke et retsgrundlag for bilaterale forhandlinger mellem Kommissionen og den pågældende modtager.
- (12) Kommissionen bør udvælge modtagerne af begæringer om oplysninger på grundlag af objektive kriterier, der fastsættes fra sag til sag, idet den, når begæringen rettes til et udvalg af virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, sikrer, at udvalget af respondenter er repræsentativt inden for hver kategori. De ønskede oplysninger bør navnlig omfatte faktuelle selskabs- og markedsoplysninger og faktabaserede analyser af, hvordan markedet fungerer.
- (13) Kommissionen, der tager initiativet til proceduren, bør være ansvarlig for at kontrollere dels medlemsstaternes, virksomhedernes eller virksomhedssammenslutningernes videregivelse af oplysninger dels den påståede fortrolige karakter af de oplysninger, der skal videregives.
- (14) For at kunne sikre, at enhver virksomhed eller sammenslutning af virksomheder efterkommer begæringer om oplysninger, bør Kommissionen efter behov kunne pålægge sanktioner i form af rimelige bøder og tvangsbøder. Ved fastsættelsen af bøders og tvangsbøders størrelse bør Kommissionen tage behørigt hensyn til proportionalitets- og rimelighedsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder. De parter, der anmodes om at afgive oplysninger, har visse rettigheder, som bør beskyttes ved at give dem mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden det eventuelt besluttet at pålægge dem bøder eller tvangsbøder. Den Europæiske Unions Domstol bør have fuld prøvelsesret vedrørende sådanne bøder og tvangsbøder, jf. artikel 261 i TEUF.
- (15) Under behørig hensyntagen til proportionalitets- og rimelighedsprincippet bør Kommissionen kunne nedsætte tvangsbøderne eller helt give afkald på dem, når modtagerne af begæringer om oplysninger afgiver de ønskede oplysninger, også selv om det sker efter fristens udløb.
- (16) Medlemsstaterne kan ikke pålægges bøder og tvangsbøder, da de i henhold til artikel 4, stk. 3, i TEU har pligt til at samarbejde loyalt med Kommissionen og give Kommissionen alle de oplysninger, som den har behov for med henblik på at varetage sine opgaver i henhold til denne forordning.
- (17) Kommissionen bør, efter at have taget stilling til de interesserede parter bemærkninger, afslutte sin undersøgelse med en afgørelse, så snart eventuelle tvivlsspørgsmål er ryddet af vejen. Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet efter en periode på 18 måneder fra procedurens indledning, bør den pågældende medlemsstat dog have mulighed for at anmode om en afgørelse, som Kommissionen skal træffe inden for to måneder.

- (18) Med henblik på at beskytte den pågældende medlemsstats ret til et forsvar bør den modtage kopi af de begæringer om oplysninger, der sendes til andre medlemsstater, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, og have mulighed for at kommentere de modtagne bemærkninger. Den bør også underrettes om, hvilke virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der er begæret oplysninger fra, medmindre disse enheder har godtgjort, at de har en legitim interesse i, at deres identitet beskyttes.
- (19) Kommissionen bør tage behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Den bør i en afgørelse ikke kunne anvende fortrolige oplysninger fra respondenter, som ikke kan aggregeres eller på anden måde anonymiseres, medmindre den på forhånd har fået deres tilladelse til at videregive oplysningerne til den pågældende medlemsstat.
- (20) For de tilfælde, hvor oplysninger, der er markeret som fortrolige, ikke synes at være undergivet tavshedspligt, er det hensigtsmæssigt at have en mekanisme klar, der giver Kommissionen mulighed for at afgøre, i hvilket omfang sådanne oplysninger kan videregives. I enhver sådan afgørelse om at afvise krav om fortrolig behandling bør der anføres en frist, ved hvis udløb oplysningerne videregives, således at respondenter har mulighed for at påberåbe sig den juridiske beskyttelse, han har adgang til, herunder enhver foreløbig forholdsregel.
- (21) For at sikre, at statsstøttereglerne anvendes korrekt og effektivt, bør Kommissionen have mulighed for at ophæve en afgørelse, der var baseret på urigtige oplysninger.
- (22) For at sikre, at artikel 108 i TEUF overholdes, herunder især anmeldelsespligten og standstill-klausulen i stk. 3 i samme artikel, bør Kommissionen undersøge alle tilfælde af ulovlig støtte. Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør der fastlægges regler for, hvilke procedurer der skal følges i sådanne tilfælde. Når en medlemsstat ikke har overholdt anmeldelsespligten eller standstill-klausulen, bør Kommissionen ikke være bundet af tidsfrister.
- (23) Kommissionen bør på eget initiativ kunne undersøge oplysninger om ulovlig støtte fra enhver kilde med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 108 i TEUF og navnlig anmeldelseskravet og standstill-klausulen i artikel 108, stk. 3, i TEUF og vurdere støttens forenelighed med det indre marked.
- (24) I tilfælde af ulovlig støtte bør Kommissionen have ret til at indhente alle nødvendige oplysninger, som sætter den i stand til at træffe en afgørelse og eventuelt omgående genskabe normale konkurrencevilkår. Kommissionen bør derfor have mulighed for at træffe foreløbige foranstaltninger over for den pågældende medlemsstat. Disse foreløbige foranstaltninger kan tage form af påbud om oplysninger, påbud om indstilling og påbud om tilbagebetaling. Overholdes et påbud om oplysninger ikke, bør Kommissionen have mulighed for at træffe en afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger, og i tilfælde af manglende overholdelse af påbud om indstilling eller tilbagebetaling bør den have mulighed for at indbringe sagen direkte for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, andet afsnit, i TEUF.
- (25) I tilfælde af ulovlig støtte, som er uforenelig med det indre marked, skal den effektive konkurrence genetableres. Til det formål er det nødvendigt, at støtten, inklusive renter, omgående tilbagebetales. Tilbagebetalingen bør ske i overensstemmelse med procedurerne i national ret. Anvendelsen af disse procedurer må ikke — ved at forhindre en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens afgørelse — være til hinder for en genskabelse af normale konkurrencevilkår. Med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at Kommissionens afgørelse fungerer efter hensigten.
- (26) Af hensyn til retssikkerheden bør der indføres en forældelsesfrist på ti år for ulovlig støtte, således at der ikke kan påbydes tilbagebetaling efter udløbet af denne frist.
- (27) Det er af hensyn til retssikkerheden hensigtsmæssigt at indføre forældelsesfrister for pålæg og fuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder.
- (28) Misbrug af støtte kan påvirke det indre markeds funktion på samme måde som ulovlig støtte og bør derfor behandles efter samme procedure. I modsætning til ulovlig støtte er støtte, der eventuelt er misbrugt, støtte, som tidligere er godkendt af Kommissionen. Kommissionen bør derfor ikke kunne anvende et påbud om tilbagebetaling i forbindelse med misbrug af støtte.

- (29) I henhold til artikel 108, stk. 1, i TEUF skal Kommissionen sammen med medlemsstaterne foretage en løbende undersøgelse af alle eksisterende støtteordninger. Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør samarbejdet i henhold til denne artikel præciseres.
- (30) For at sikre, at eksisterende støtteordninger er forenelige med det indre marked, og i medfør af artikel 108, stk. 1, i TEUF, foreslår Kommissionen passende foranstaltninger, når en eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med det indre marked, og indleder proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF, hvis den pågældende medlemsstat nægter at gennemføre forslaget.
- (31) Det er hensigtsmæssigt i forordningen at fastsætte alle de muligheder, som tredjeparter har for at forsvare deres interesser i sager om statsstøtte.
- (32) Klager er en vigtig informationskilde til afsløring af overtrædelser af EU-reglerne om statsstøtte. For at sikre kvaliteten af de klager, der indgives til Kommissionen, og samtidig sikre gennemsigtigheden og retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at fastlægge, hvilke betingelser en klage bør opfylde for at sikre, at Kommissionen råder over oplysninger om en påstået ulovlig støtte, og at der kan indledes en foreløbig undersøgelse. Klager, der ikke opfylder disse betingelser, bør behandles som generelle markedsoplysninger og bør ikke nødvendigvis føre til undersøgelser, der iværksættes på eget initiativ.
- (33) Klagere bør pålægges at godtgøre, at de er interesserede parter som omhandlet i artikel 108, stk. 2, i TEUF og artikel 1, litra h), i denne forordning. De bør også pålægges at afgive visse oplysninger i en form, som Kommissionen bør have beføjelse til at fastsætte i en gennemførelsesbestemmelse. For ikke at fjerne incitamentet for potentielle klagere bør gennemførelsesbestemmelsen tage hensyn til, at de krav, der stilles til interesserede parter i forbindelse med indgivelse af en klage, ikke bør være byrdefulde.
- (34) For at sikre, at Kommissionen behandler ensartede spørgsmål på en konsekvent måde i hele det indre marked, er det hensigtsmæssigt at fastsætte et specifikt retsgrundlag, der giver den mulighed for at undersøge erhvervssektorer eller visse støtteinstrumenter i flere medlemsstater. Af hensyn til proportionaliteten og i betragtning af den store administrative byrde, som sådanne undersøgelser medfører, bør der kun udføres sektorundersøgelser, hvis der ud fra de tilgængelige oplysninger er en begrundet mistanke om, at statsstøtteforanstaltninger rettet til en bestemt sektor kan begrænse eller fordreje konkurrencen væsentligt på det indre marked i flere medlemsstater, eller at eksisterende støtteforanstaltninger rettet til en bestemt sektor i flere medlemsstater ikke eller ikke længere er forenelige med det indre marked. Sådanne undersøgelser vil sætte Kommissionen i stand til at håndtere horisontale statsstøttespørgsmål på en effektiv og gennemsigtig måde og på forhånd danne sig et helhedsbillede af den pågældende sektor.
- (35) For at give Kommissionen mulighed for effektivt at kontrollere, om dens afgørelser overholdes, og for at lette samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne med det formål at foretage en løbende undersøgelse af de støtteordninger, der findes i medlemsstaterne, jf. artikel 108, stk. 1, i TEUF, er det nødvendigt, at en generel indberetningspligt med hensyn til alle eksisterende støtteordninger fastlægges.
- (36) Er Kommissionen i alvorlig tvivl om, hvorvidt dens afgørelser overholdes, bør den have yderligere instrumenter til rådighed, der sætter den i stand til at indhente de nødvendige oplysninger med henblik på at kontrollere, om dens afgørelser overholdes. Kontrolbesøg på stedet er et hensigtsmæssigt og nyttigt instrument til dette formål, især i eventuelle tilfælde af misbrug. Kommissionen bør derfor bemyndiges til at aflægge kontrolbesøg på stedet og bør i givet fald samarbejde med de kompetente myndigheder i en medlemsstat, hvis en virksomhed modsætter sig et sådant besøg.
- (37) Hvis statsstøttere reglerne skal anvendes på en konsekvent måde, forudsætter det, at der træffes foranstaltninger til etablering af et samarbejde mellem medlemsstaternes domstole og Kommissionen. Et sådant samarbejde er relevant for alle domstole i medlemsstaterne, som anvender artikel 107, stk. 1, og artikel 108 i TEUF. De nationale domstole bør især have mulighed for at anmode Kommissionen om oplysninger eller om en udtalelse vedrørende aspekter af statsstøttere reglerne anvendelse. Kommissionen bør desuden have mulighed for at fremsætte skriftlige eller mundtlige bemærkninger til domstole, der behandler sager om anvendelse af artikel 107, stk. 1, eller artikel 108 i TEUF. Når Kommissionen bistår de nationale domstole på dette område, bør den handle i overensstemmelse med sin pligt til at forsvare den offentlige interesse.
- (38) Disse bemærkninger og udtalelser fra Kommissionen bør ikke berøre artikel 267 i TEUF og bør ikke være juridisk bindende for de nationale domstole. De bør fremsættes inden for rammerne af de nationale retsplejeregler og national praksis, bl.a. vedrørende beskyttelsen af parternes rettigheder, med fuld respekt for de nationale

domstoles uafhængighed. Kommissionen bør kun fremsætte bemærkninger på eget initiativ i sager, der er vigtige for en konsekvent anvendelse af artikel 107, stk. 1, eller artikel 108 i TEUF, navnlig i sager, der er af væsentlig betydning for håndhævelsen eller videreudviklingen af Unionens retspraksis i forbindelse med statsstøtte.

- (39) Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør Kommissionens afgørelser stilles til rådighed for offentligheden, samtidig med at princippet om, at afgørelser i statsstøttesager er rettet til den pågældende medlemsstat, bevares. Det er derfor nødvendigt at offentliggøre alle afgørelser, som kan berøre de interesserede parter interesser, enten i deres helhed eller i form af resuméer, eller at stille kopier af sådanne afgørelser til rådighed for interesserede parter, hvis de ikke er offentliggjort eller ikke er offentliggjort i deres helhed.
- (40) Når Kommissionen offentliggør sine afgørelser, bør den overholde reglerne om tavshedspligt, herunder beskyttelse af alle fortrolige oplysninger og personoplysninger, jf. artikel 339 i TEUF.
- (41) Kommissionen bør i tæt samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte være i stand til at udstede gennemførelsesbestemmelser om de nærmere regler for procedurerne i henhold til denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELT

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF
- b) »eksisterende støtte«:
- i) med forbehold af artikel 144 og 172 i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, af punkt 3 og tillægget til bilag IV til akten vedrørende Den Tjekkiske Republiks, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet's tiltrædelse, af punkt 2 og punkt 3, litra b), og tillægget til bilag V til akten vedrørende Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse og af punkt 2 og punkt 3, litra b), og tillægget til bilag IV til akten vedrørende Kroatiens tiltrædelse, enhver form for støtte, der eksisterede inden TEUF's ikrafttræden i de pågældende medlemsstater, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som var trådt i kraft før og er blevet fortsat efter TEUF's ikrafttræden i de pågældende medlemsstater
 - ii) godkendt støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som er godkendt af Kommissionen eller Rådet
 - iii) støtte, som anses for at være godkendt i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 659/1999 eller i henhold til artikel 4, stk. 6, i nærværende forordning, eller før forordning (EF) nr. 659/1999, men efter denne procedure
 - iv) støtte, som anses for eksisterende støtte i henhold til artikel 17 i nærværende forordning
 - v) støtte, som anses for at være en eksisterende støtte, fordi det kan godtgøres, at der ikke var tale om støtte, da den blev indført, men at den blev en støtte på grund af udviklingen af det indre marked, uden at medlemsstaten havde foretaget nogen ændringer. Når visse foranstaltninger bliver en støtte som følge af en liberalisering af en aktivitet ved EU-lovgivning, betragtes sådanne foranstaltninger ikke som eksisterende støtte efter den dato, der er fastsat for liberaliseringen
- c) »ny støtte«: enhver støtte, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som ikke er eksisterende støtte, herunder ændringer i eksisterende støtte

- d) »støtteordning«: enhver retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt, og enhver retsakt på grundlag af hvilken støtte, der ikke er knyttet til et specifikt projekt, kan ydes til en eller flere virksomheder, uden at tidsrummet eller beløbet er nærmere fastsat
- e) »individuel støtte«: støtte, der ikke ydes på grundlag af en støtteordning, og anmeldelsespligtige støttetildelinger på grundlag af en støtteordning
- f) »ulovlig støtte«: ny støtte, der er gennemført i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF
- g) »misbrug af støtte«: støtte, som støttemodtageren har anvendt i strid med en afgørelse vedtaget efter artikel 4, stk. 3, eller artikel 7, stk. 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 eller artikel 4, stk. 3, eller artikel 9, stk. 3 eller 4, i nærværende forordning
- h) »interesserede parter«: alle medlemsstater og personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, hvis interesser måtte være berørt af den tildelte støtte, herunder navnlig støttemodtageren, konkurrerende virksomheder og erhvervsorganisationer.

KAPITEL II

PROCEDURE VEDRØRENDE ANMELDT STØTTE

Artikel 2

Anmeldelse af ny støtte

1. Medmindre andet er fastsat i forordninger udstedt i medfør af artikel 109 i TEUF eller i medfør af andre relevante bestemmelser i traktaten, skal planer om at yde ny støtte anmeldes i tilstrækkelig god tid til Kommissionen af den pågældende medlemsstat. Kommissionen underretter straks den pågældende medlemsstat, når den modtager en anmeldelse.
2. I en anmeldelse skal den pågældende medlemsstat give alle nødvendige oplysninger, så Kommissionen bliver i stand til at træffe en afgørelse efter artikel 4 og 9 (»fuldstændig anmeldelse«).

Artikel 3

Standstill-klausul

Støtte, som skal anmeldes i medfør af artikel 2, stk. 1, må ikke gennemføres, før Kommissionen har vedtaget eller anses for at have vedtaget en afgørelse, hvori den godkender en sådan støtte.

Artikel 4

Foreløbig undersøgelse af anmeldelsen og Kommissionens afgørelser

1. Kommissionen undersøger anmeldelsen straks ved modtagelsen. Med forbehold af artikel 10 vedtager Kommissionen en afgørelse efter stk. 2, 3 eller 4 i nærværende artikel.
2. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning ikke udgør støtte, fastslår den dette ved afgørelse.
3. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning ikke giver anledning til tvivl om, at den er forenelig med det indre marked, for så vidt den falder inden for anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 1, i TEUF, træffer den afgørelse om, at foranstaltningen er forenelig med det indre marked, (»afgørelse om ikke at gøre indsigelse«). I afgørelsen anføres, hvilken undtagelse i TEUF der er anvendt.
4. Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med det indre marked, træffer den afgørelse om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF (»afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure«).

5. De afgørelser, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4 i denne artikel, skal vedtages inden to måneder. Fristen løber fra dagen efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse. Anmeldelsen betragtes som fuldstændig, hvis Kommissionen ikke inden for to måneder fra modtagelsen af anmeldelsen eller fra modtagelsen af eventuelle ønskede supplerende oplysninger anmoder om yderligere oplysninger. Fristen kan forlænges efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan eventuelt fastsætte kortere frister.

6. Har Kommissionen ikke truffet en afgørelse i henhold til stk. 2, 3 eller 4 inden for fristen i stk. 5, anses støtten for at være godkendt af Kommissionen. Den pågældende medlemsstat kan derefter gennemføre de pågældende foranstaltninger efter i forvejen at have givet Kommissionen meddelelse herom, medmindre Kommissionen træffer en afgørelse i henhold til denne artikel inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 5

Begæring om oplysninger fremsat til den anmeldende medlemsstat

1. Mener Kommissionen, at oplysninger, som den pågældende medlemsstat har indsendt i forbindelse med en foranstaltning, der er anmeldt efter artikel 2, er ufuldstændige, anmoder den om alle nødvendige yderligere oplysninger. Hvis en medlemsstat efterkommer en sådan anmodning, underretter Kommissionen medlemsstaten om modtagelsen af svaret.

2. Hvis den pågældende medlemsstat ikke meddeler de krævede oplysninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, sender Kommissionen en rykkerskrivelse, hvori den giver en passende yderligere frist, inden for hvilken oplysningerne skal meddeles.

3. Anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, hvis de krævede oplysninger ikke meddeles inden for den fastsatte frist, medmindre enten denne frist er blevet forlænget inden udløbet af den efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat, eller den pågældende medlemsstat inden for den fastsatte frist i en behørigt begrundet anmodning meddeler Kommissionen, at den anser anmeldelsen for at være fuldstændig, fordi de krævede oplysninger ikke findes eller allerede er meddelt. I så fald løber fristen i artikel 4, stk. 5, fra dagen efter modtagelsen af erklæringen. Hvis anmeldelsen anses for at være trukket tilbage, underretter Kommissionen medlemsstaten herom.

Artikel 6

Formel undersøgelsesprocedure

1. Afgørelsen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure skal sammenfatte de relevante faktiske og retlige spørgsmål, indeholde en foreløbig vurdering fra Kommissionens side med hensyn til støttekarakteren af den påtænkte foranstaltning og anføre, om der er tvivl om, hvorvidt den er forenelig med det indre marked. I afgørelsen skal den pågældende medlemsstat og andre interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

2. De modtagne bemærkninger videregives til den pågældende medlemsstat. Hvis en interesseret part kræver det under henvisning til risiko for skade, må dens identitet ikke meddeles den pågældende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat kan besvare de fremsatte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

Artikel 7

Begæring om oplysninger fremsat til andre kilder

1. Efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure, jf. artikel 6, og navnlig i forbindelse med teknisk komplicerede sager, der kræver en grundig vurdering, kan Kommissionen, hvis de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har afgivet under den foreløbige undersøgelse, ikke er tilstrækkelige, afkræve en anden medlemsstat, en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder alle de markedsoplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan afslutte sin vurdering af den pågældende foranstaltning, idet den tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

2. Kommissionen må kun begære oplysninger:

- a) der vedrører formelle undersøgelser, som Kommissionen har betegnet som ineffektive til dato, og
- b) der vedrører støttemodtagerne, såfremt den pågældende medlemsstat giver sit samtykke til begæringen.

3. Virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der afgiver oplysninger efter en begæring fra Kommissionen om markedsoplysninger i henhold til stk. 6 og 7, skal afgive deres svar samtidigt til Kommissionen og den pågældende medlemsstat, for så vidt de forelagte dokumenter ikke indeholder oplysninger, der er fortrolige i forhold til den pågældende medlemsstat.

Kommissionen styrer og overvåger videregivelsen af oplysninger mellem de berørte medlemsstater, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder og kontrollerer den påståede fortrolige karakter af de videregivne oplysninger.

4. Kommissionen må kun begære oplysninger, som medlemsstaten, virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder eller en medlemsstat, som er berørt af begæringen, er i besiddelse af.

5. Medlemsstaterne afgiver oplysningerne på grundlag af en simpel begæring og inden for en af Kommissionen fastsat frist, der normalt ikke bør overstige en måned. Hvis en medlemsstat ikke afgiver de ønskede oplysninger inden udløbet af fristen, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, sender Kommissionen en rykkerskrivelse.

6. Kommissionen kan ved simpel begæring anmode en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder om at afgive oplysninger. Når Kommissionen sender en simpel begæring om oplysninger til en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder, anfører den retsgrundlaget og formålet med begæringen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken oplysningerne skal afgives. Den henviser desuden til de bøder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og som pålægges ved afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

7. Kommissionen kan ved afgørelse afkræve en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder oplysninger. Når Kommissionen ved afgørelse pålægger en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder at afgive oplysninger, anfører den retsgrundlaget og formålet med begæringen og præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken oplysningerne skal afgives. Den henviser desuden til de bøder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og henviser til eller pålægger de tvangsbøder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, alt efter hvad der er relevant. Den henviser derudover til den ret, som virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol.

8. Ved fremsættelse af en begæring i henhold til stk. 1 eller 6 i denne artikel eller vedtagelse af en afgørelse i henhold til stk. 7 skal Kommissionen endvidere samtidigt give den pågældende medlemsstat en kopi heraf. Kommissionen angiver de kriterier, der er lagt til grund for udvælgelsen af modtagerne af begæringen eller afgørelsen.

9. Virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter eller, hvis der er tale om juridiske personer eller selskaber eller foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, afgiver de ønskede oplysninger på deres vegne. Behørigt befuldmægtigede personer kan afgive de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Sidstnævnte bærer det fulde ansvar, såfremt de afgivne oplysninger er urigtige, ufuldstændige eller vildledende.

Artikel 8

Bøder og tvangsbøder

1. Kommissionen kan, hvis det skønnes nødvendigt og rimeligt, ved afgørelse pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på op til 1 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller ved grov uagtsomhed:

- a) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger som svar på en begæring fremsat i henhold til artikel 7, stk. 6
- b) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, eller ikke afgiver oplysningerne inden for den fastsatte frist.

2. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder, såfremt en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder ikke afgiver fuldstændige og rigtige oplysninger som begæret af Kommissionen ved en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7.

Tvangsbøderne må ikke overstige 5 % af den pågældende virksomheds eller sammenslutnings gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår for hver arbejdsdag, fristen overskrides, beregnet fra det tidspunkt, der er fastsat i afgørelsen, indtil den afgiver fuldstændige og rigtige oplysninger som begæret af Kommissionen.

3. Ved fastsættelsen af bødens eller tvangsbødens størrelse tages der hensyn til overtrædelsens art, grovhed og varighed under behørig hensyntagen til proportionalitets- og rimelighedsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

4. Når virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige afgørelse om at pålægge tvangsbøder ville føre til. Kommissionen kan også give afkald på en tvangsbøde.

5. Inden Kommissionen træffer en afgørelse i henhold til stk. 1 eller 2 i denne artikel, fastsætter den en sidste frist på to uger for modtagelsen af de manglende markedsoplysninger fra de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder og giver også dem mulighed for at fremsætte bemærkninger.

6. Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret, jf. artikel 261 i TEUF, vedrørende de bøder eller tvangsbøder, som Kommissionen pålægger. Den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 9

Kommissionens afgørelser om at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure

1. Den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes ved afgørelse i overensstemmelse med stk. 2-5, jf. dog artikel 10.

2. Finder Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning, eventuelt efter at den pågældende medlemsstat har foretaget ændringer, ikke udgør støtte, fastslår den dette ved afgørelse.

3. Finder Kommissionen, at tvivlen om, hvorvidt den anmeldte foranstaltning er forenelig med det indre marked, eventuelt efter at den pågældende medlemsstat har foretaget ændringer, er fjernet, træffer den en afgørelse, hvorved den erklærer støtten for forenelig med det indre marked, (»positiv afgørelse«). I afgørelsen anføres, hvilken undtagelse i TEUF der er anvendt.

4. Kommissionen kan til en positiv afgørelse knytte betingelser, hvorved støtte anses for at være forenelig med det indre marked, og påbud, hvorved den kan overvåge, om afgørelsen overholdes (»betinget afgørelse«).

5. Finder Kommissionen, at den anmeldte støtte ikke er forenelig med det indre marked, træffer den afgørelse om, at støtten ikke må gennemføres (»negativ afgørelse«).

6. Beslutningerne efter stk. 2-5 skal vedtages, så snart den tvivl, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, er fjernet. Kommissionen bestræber sig så vidt muligt på at træffe en afgørelse inden for en periode på 18 måneder fra indledningen af proceduren. Fristen kan forlænges efter aftale mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

7. Når den i stk. 6 i denne artikel nævnte frist er udløbet, og hvis den pågældende medlemsstat anmoder herom, træffer Kommissionen en afgørelse inden for to måneder på grundlag af de oplysninger, som den har til sin rådighed. Hvis de meddelte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at støtten er forenelig med fællesmarkedet, træffer Kommissionen eventuelt en negativ afgørelse.

8. Inden Kommissionen træffer en afgørelse i henhold til stk. 2-5, gives den pågældende medlemsstat mulighed for inden for en frist, der normalt ikke må overstige en måned, at fremsætte bemærkninger til de oplysninger, som Kommissionen har modtaget, og som er blevet givet til den pågældende medlemsstat i medfør af artikel 7, stk. 3.

9. Kommissionen må i en afgørelse vedtaget i henhold til stk. 2-5 i denne artikel ikke anvende fortrolige oplysninger fra respondenter, som ikke kan aggregeres eller på anden måde anonymiseres, medmindre den har fået deres tilladelse til at videregive oplysningerne til den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan vedtage en begrundet afgørelse, som meddeles den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, og hvori den fastslår, at de oplysninger, som respondenterne har markeret som fortrolige, ikke er undergivet beskyttelse, og fastsætter en frist, ved hvis udløb oplysningerne offentliggøres. Fristen skal være mindst en måned.

10. Kommissionen tager behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. En virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder, som afgiver oplysninger i henhold til artikel 7, og som ikke er begunstiget af den pågældende statsstøtteforanstaltning, kan under henvisning til risikoen for skade kræve, at dens identitet ikke meddeles den pågældende medlemsstat.

Artikel 10

Tilbagetrækning af en anmeldelse

1. Den pågældende medlemsstat kan trække anmeldelsen som omhandlet i artikel 2 tilbage i god tid, inden Kommissionen har truffet en afgørelse efter artikel 4 eller efter artikel 9.
2. Har Kommissionen indledt den formelle undersøgelsesprocedure, afslutter Kommissionen den.

Artikel 11

Ophævelse af en afgørelse

Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen ophæve en afgørelse vedtaget efter artikel 4, stk. 2 eller 3, og artikel 9, stk. 2, 3 eller 4, hvis den var baseret på urigtige oplysninger, som blev indsendt under proceduren, og som var af afgørende betydning for beslutningen. Inden Kommissionen ophæver en afgørelse og træffer en ny afgørelse, indleder den den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4. Artikel 6, 9 og 12, artikel 13, stk. 1, og artikel 15, 16 og 17 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL III

PROCEDURE VEDRØRENDE ULOVLIG STØTTE

Artikel 12

Undersøgelse, begæring om oplysninger og påbud om oplysninger

1. Kommissionen kan på eget initiativ undersøge oplysninger om påstået ulovlig støtte fra enhver kilde, jf. dog artikel 24.

Kommissionen undersøger straks enhver klage, som indgives af en interesseret part i henhold til artikel 24, stk. 2, og sikrer, at den pågældende medlemsstat holdes fuldt og regelmæssigt underrettet om undersøgelsens forløb og resultater.

2. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen en begæring om oplysninger over for den pågældende medlemsstat. Artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure kan Kommissionen også begære oplysninger af en anden medlemsstat, en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder i overensstemmelse med artikel 7 og 8, der finder tilsvarende anvendelse.

3. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en rykkerskrivelse efter artikel 5, stk. 2, ikke meddeler de krævede oplysninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsat frist, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne i form af afgørelse (»påbud om oplysninger«). Afgørelsen skal angive, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætte en passende frist for deres afgivelse.

Artikel 13

Påbud om indstilling af støtteforanstaltninger eller foreløbig tilbagebetaling af støtte

1. Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen træffe en afgørelse, hvori den påbyder medlemsstaten at indstille eventuelle ulovlige støtteforanstaltninger, indtil Kommissionen har truffet en afgørelse om, hvorvidt støtten er forenelig med det indre marked (»påbud om indstilling«).

2. Efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger kan Kommissionen træffe en afgørelse, hvori den påbyder medlemsstaten foreløbigt at kræve eventuel ulovlig støtte tilbagebetalt, indtil Kommissionen har truffet en afgørelse om, hvorvidt støtten er forenelig med det indre marked (»påbud om tilbagebetaling«), hvis alle de følgende kriterier er opfyldt:

- a) der er ifølge en fastlagt praksis ikke tvivl om den pågældende foranstaltnings karakter af støtte
- b) der må handles hurtigt
- c) der er alvorlig risiko for omfattende og uoprettelig skade for en konkurrent.

Tilbagebetalingen skal ske efter proceduren i artikel 16, stk. 2 og 3. Når støtten er tilbagebetalt, træffer Kommissionen en afgørelse inden for de frister, der gælder for anmeldt støtte.

Kommissionen kan bemyndige medlemsstaten til at lade tilbagebetalingen af støtten ledsage af udbetaling af en redningsstøtte til den pågældende virksomhed.

Dette stykke gælder kun ulovlig støtte, der er udbetalt efter ikrafttræden af forordning (EF) nr. 659/1999.

Artikel 14

Manglende overholdelse af en afgørelse om et påbud

Retter medlemsstaten sig ikke efter en afgørelse om påbud om indstilling eller om tilbagebetaling, kan Kommissionen, samtidig med at den undersøger sagens fakta på grundlag af de foreliggende oplysninger, indbringe sagen direkte for Den Europæiske Unions Domstol og anmode om, at den manglende overholdelse af påbuddet erklæres for en overtrædelse af TEUF.

Artikel 15

Kommissionens afgørelser

1. Undersøgelsen af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning resulterer i en afgørelse truffet efter artikel 4, stk. 2, 3 eller 4. I tilfælde af en afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure afsluttes proceduren ved en afgørelse truffet efter artikel 9. Overholder medlemsstaten ikke et påbud om oplysninger, træffes afgørelsen på grundlag af de foreliggende oplysninger.

2. I tilfælde af en eventuel ulovlig støtteforanstaltning og med forbehold af artikel 13, stk. 2, er Kommissionen ikke bundet af den tidsfrist, der er anført i artikel 4, stk. 5, artikel 9, stk. 6, og artikel 9, stk. 7.
3. Artikel 11 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 16

Tilbagebetaling af støtte

1. I negative afgørelser om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren (»afgørelse om tilbagebetaling«). Kommissionen kræver ikke tilbagebetaling af støtten, hvis det vil være i modstrid med et generelt princip i EU-lovgivningen.
2. Den støtte, der skal tilbagebetales i medfør af en afgørelse om tilbagebetaling, skal indeholde renter beregnet på grundlag af en passende sats, der fastsættes af Kommissionen. Renterne betales fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte var til støttemodtagerens rådighed, og indtil den tilbagebetales.
3. Med forbehold af eventuel kendelse fra Den Europæiske Unions Domstol efter TEUF's artikel 278 skal tilbagebetalingen ske omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i den pågældende medlemsstats nationale ret, forudsat at disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens afgørelse. Til det formål og i tilfælde af søgsmål ved de nationale domstole træffer de pågældende medlemsstater alle nødvendige foranstaltninger, som er til rådighed i deres respektive retssystemer, herunder også foreløbige foranstaltninger, dog med forbehold af EU-lovgivningen.

KAPITEL IV

FORÆLDELSESFRISTER

Artikel 17

Forældelsesfrist for krav om tilbagebetaling af støtte

1. Kommissionens beføjelser til at kræve tilbagebetaling af støtte forældes efter ti år.
2. Forældelsesfristen løber fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte tilkendes støttemodtageren, enten som individuel støtte eller under en støtteordning. Enhver foranstaltning, der træffes af Kommissionen eller af en medlemsstat efter opfordring fra Kommissionen angående den ulovlige støtte, afbryder denne frist. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra. Forældelsesfristen suspenderes i det tidsrum, hvor Kommissionens afgørelse er genstand for en verserende sag for Den Europæiske Unions Domstol.
3. Enhver støtte, for hvilken forældelsesfristen er udløbet, anses for at være eksisterende støtte.

Artikel 18

Forældelsesfrist for pålæg af bøder og tvangsbøder

1. De beføjelser, som Kommissionen har i henhold til artikel 8, forældes efter tre år.
2. Den i stk. 1 fastsatte frist regnes fra den dag, hvor den i artikel 8 omhandlede overtrædelse fandt sted. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.

3. Enhver foranstaltning, som Kommissionen træffer med henblik på undersøgelsen eller proceduren i forbindelse med en i artikel 8 omhandlet overtrædelse, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder med virkning fra det tidspunkt, hvor foranstaltningen blev meddelt den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode på seks år, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsesfristen har været suspenderet i henhold til stk. 5 i denne artikel.
5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe Kommissionens afgørelse verserer for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 19

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 8, forældes efter fem år.
2. Den i stk. 1 fastsatte forældelsesfrist regnes fra den dag, hvor den i henhold til artikel 8 vedtagne afgørelse bliver endelig.
3. Den i stk. 1 i denne artikel omhandlede forældelsesfrist afbrydes ved:
 - a) meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige størrelse eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring
 - b) ethvert skridt, der tages af en medlemsstat på Kommissionens anmodning eller af Kommissionen med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse.
5. Den i stk. 1 fastsatte forældelsesfrist suspenderes, så længe
 - a) respondenter indrømmes betalingshenstand
 - b) tvangsinddrivelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol.

KAPITEL V

PROCEDURE VEDRØRENDE MISBRUG AF STØTTE

Artikel 20

Misbrug af støtte

I tilfælde af misbrug af støtte kan Kommissionen indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4, jf. dog artikel 28. Artikel 6-9, artikel 11 og 12, artikel 13, stk. 1, og artikel 14-17 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI

PROCEDURE VEDRØRENDE EKSISTERENDE STØTTEORDNINGER*Artikel 21***Samarbejde efter traktatens artikel 108, stk. 1, i TEUF**

1. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger hos den pågældende medlemsstat med henblik på revision i samarbejde med medlemsstaten om eksisterende støtteordninger i henhold til artikel 108, stk. 1, i TEUF.
2. Finder Kommissionen, at en eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med det indre marked, underretter den pågældende medlemsstat om sin foreløbige undersøgelse og giver den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

*Artikel 22***Forslag om passende foranstaltninger**

Finder Kommissionen på baggrund af de oplysninger, medlemsstaten har indsendt i henhold til artikel 21, at den eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med det indre marked, fremsætter den en henstilling, hvori den foreslår den pågældende medlemsstat passende foranstaltninger. Henstillingen kan navnlig gå ud på at:

- a) ændre støtteordningen i realiteten, eller
- b) indføre proceduremæssige krav, eller
- c) ophæve støtteordningen.

*Artikel 23***Juridiske konsekvenser af et forslag om passende foranstaltninger**

1. Hvis den pågældende medlemsstat accepterer de foreslåede foranstaltninger og underretter Kommissionen herom, tager Kommissionen dette til efterretning og underretter medlemsstaten herom. Medlemsstaten er bundet af sin beslutning om at acceptere at gennemføre de passende foranstaltninger.
2. Hvis den pågældende medlemsstat ikke accepterer de foreslåede foranstaltninger, og Kommissionen under hensyntagen til den pågældende medlemsstats argumenter stadig er af den opfattelse, at de passende foranstaltninger er nødvendige, indleder den proceduren efter artikel 4, stk. 4. Artikel 6, 9 og 11 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VII

INTERESSEREDE PARTER*Artikel 24***De interesserede parters rettigheder**

1. Alle interesserede parter kan ifølge artikel 6 fremsætte bemærkninger, efter at Kommissionen har truffet afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Alle de interesserede parter, der har fremsat sådanne bemærkninger, og modtagerne af individuel støtte vil få tilsendt en kopi af den afgørelse, Kommissionen vedtager i medfør af artikel 9.
2. Alle interesserede parter kan indgive en klage for at underrette Kommissionen om påstået ulovlig støtte eller om påstået misbrug af støtte. Den interesserede part skal i den forbindelse behørigt udfylde en formular, som er fastsat i en gennemførelsesbestemmelse, jf. artikel 33, og skal angive obligatoriske oplysninger, der anmodes om deri.

Hvis Kommissionen vurderer, at den interesserede part ikke har overholdt den obligatoriske klageformular, eller at de faktiske og retlige omstændigheder, som den interesserede part beskriver, ikke giver et tilstrækkeligt grundlag til efter en indledende undersøgelse at kunne påvise, at der foreligger ulovlig støtte eller misbrug af støtte, underretter Kommissionen den interesserede part herom og opfordrer den til at fremsætte bemærkninger inden for en fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. Hvis den interesserede part ikke har fremsat sine bemærkninger inden for den fastsatte frist, anses klagen for at være trukket tilbage. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat, når en klage anses for at være trukket tilbage.

Kommissionen sender klageren en kopi af enhver afgørelse i en sag, der vedrører klagens indhold.

3. Alle interesserede parter modtager efter anmodning en kopi af enhver afgørelse truffet efter artikel 4, 9, artikel 12, stk. 3, og artikel 13.

KAPITEL VIII

UNDERSØGELSER AF ERHVERVSSEKTORER OG STØTTEINSTRUMENTER

Artikel 25

Undersøgelser af erhvervssektorer og støtteinstrumenter

1. Hvis der ud fra de tilgængelige oplysninger er en begrundet mistanke om, at statsstøtteforanstaltninger rettet til en bestemt sektor eller baseret på et bestemt støtteinstrument kan begrænse eller fordreje konkurrencen væsentligt på det indre marked i flere medlemsstater, eller at eksisterende støtteforanstaltninger rettet til en bestemt sektor i flere medlemsstater ikke eller ikke længere er forenelige med det indre marked, kan Kommissionen undersøge denne erhvervssektor eller brugen af det pågældende støtteinstrument i forskellige medlemsstater. I forbindelse med undersøgelsen kan Kommissionen anmode medlemsstaterne og/eller de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder om at afgive de nødvendige oplysninger med henblik på anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF, idet den tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet.

Kommissionen begrundet undersøgelsen og valget af modtagerne i alle anmodninger om oplysninger i henhold til denne artikel.

Kommissionen offentliggør en rapport om resultaterne af sin undersøgelse af bestemte erhvervssektorer eller bestemte støtteinstrumenter i forskellige medlemsstater og opfordrer medlemsstaterne og enhver berørt virksomhed eller sammenslutning af virksomheder til at fremsætte bemærkninger.

2. Oplysninger, der indhentes fra sektorundersøgelser, kan benyttes inden for rammerne af denne forordnings procedurer.

3. Artikel 5, 7 og 8 i denne forordning finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL IX

OVERVÅGNING

Artikel 26

Årlige rapporter

1. Medlemsstaterne indsender årlige rapporter til Kommissionen om alle eksisterende støtteordninger, for hvilke der ikke gælder nogen særlig indberetningspligt i henhold til en betinget afgørelse vedtaget efter artikel 9, stk. 4.

2. Hvis den pågældende medlemsstat på trods af en rykkerskrivelse undlader at indsende en årlig rapport, kan Kommissionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 22 med hensyn til den pågældende støtteordning.

*Artikel 27***Kontrol på stedet**

1. Hvis Kommissionen er i alvorlig tvivl om, hvorvidt afgørelser om ikke at gøre indsigelse, positive afgørelser, eller betingede afgørelser vedrørende individuel støtte overholdes, skal den pågældende medlemsstat efter at have haft lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger tillade Kommissionen at aflægge kontrolbesøg på stedet.
2. Kommissionens repræsentanter har med henblik på at kontrollere overholdelsen af afgørelsen beføjelse til:
 - a) at få adgang til den pågældende virksomheds lokaler og grunde
 - b) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
 - c) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer samt tage afskrifter eller anmode om afskrifter.

Kommissionen kan om nødvendigt bistås af uafhængige eksperter.

3. Kommissionen skal med passende varsel give den pågældende medlemsstat skriftlig underretning om kontrolbesøget på stedet og om de dertil bemyndigede repræsentanternes og eksperternes identitet. Har medlemsstaten behørigt begrundede indvendinger imod Kommissionens valg af eksperter, udpeges eksperterne efter aftale med medlemsstaten. De tjenestemænd i Kommissionen og de eksperter, der er bemyndiget til at gennemføre kontrollen på stedet, skal fremvise en skriftlig fuldmagt, hvori genstanden for og formålet med besøget er nærmere angivet.
4. Repræsentanter for myndighederne i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolbesøget skal aflægges, kan bistå ved gennemførelsen af kontrolbesøget.
5. Kommissionen skal forelægge medlemsstaten en kopi af enhver rapport, der er udarbejdet på baggrund af kontrolbesøget.
6. Modsætter en virksomhed sig et kontrolbesøg, der er påbudt ved en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat Kommissionens bemyndigede repræsentanter og eksperter den fornødne støtte til løsning af deres opgaver.

*Artikel 28***Manglende overholdelse af afgørelser og domme**

1. Retter den pågældende medlemsstat sig ikke efter betingede eller negative afgørelser, navnlig i sager, der henvises til i artikel 16 i denne forordning, kan Kommissionen indbringe sagen direkte for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med TEUF's artikel 108, stk. 2.
2. Finder Kommissionen, at den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet en dom af Den Europæiske Unions Domstol, kan den forfølge sagen i overensstemmelse med traktatens artikel 260.

KAPITEL X

SAMARBEJDE MED NATIONALE DOMSTOLE*Artikel 29***Samarbejde med nationale domstole**

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 107, stk. 1, og artikel 108 i TEUF kan medlemsstaternes domstole anmode Kommissionen om oplysninger, som den har til sin rådighed, eller om en udtalelse om spørgsmål vedrørende statsstøttereklernes anvendelse.

2. Hvis hensynet til den konsekvente anvendelse af artikel 107, stk. 1, eller artikel 108 i TEUF kræver det, kan Kommissionen på eget initiativ fremsætte skriftlige bemærkninger til medlemsstaternes domstole, der har ansvar for anvendelse af statsstøttere reglerne. Med tilladelse fra den pågældende domstol kan den også fremsætte mundtlige bemærkninger.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin hensigt om at fremsætte bemærkninger, inden den fremsætter dem formelt.

Udelukkende med henblik på udarbejdelsen af sine bemærkninger kan Kommissionen anmode medlemsstatens relevante domstol om at tilsende den de dokumenter, som domstolen har til sin rådighed, og som er nødvendige med henblik på Kommissionens vurdering af spørgsmålet.

KAPITEL XI

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 30

Tavshedspligt

Kommissionen og medlemsstaterne, Kommissionens og medlemsstaternes bemyndigede repræsentanter samt uafhængige eksperter udpeget af Kommissionen må ikke give oplysninger om forhold, som er undergivet tavshedspligt, og som de får kendskab til i medfør af denne forordning.

Artikel 31

Afgørelses adressater

1. Afgørelserne vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, artikel 8, stk. 1 og 2, og artikel 9, stk. 9, rettes til den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Kommissionen meddeler straks afgørelsen til adressaten, og giver adressaten mulighed for at meddele Kommissionen, hvilke oplysninger den anser for at være undergivet tavshedspligt.

2. Alle andre afgørelser vedtaget af Kommissionen i henhold til kapitel II, III, V, VI og IX rettes til den pågældende medlemsstat. Kommissionen meddeler straks disse afgørelser til den pågældende medlemsstat og giver denne medlemsstat mulighed for at meddele Kommissionen, hvilke oplysninger den anser for at være undergivet tavshedspligt.

Artikel 32

Offentliggørelse af afgørelser

1. Kommissionen offentliggør et resumé af de afgørelser, den vedtager i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, og artikel 22 sammenholdt med artikel 23, stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende*. I meddelelsen om resuméet gøres der opmærksom på, at det er muligt at få en kopi af afgørelsen i dens autentiske sprogudgave(r).

2. Kommissionen offentliggør de afgørelser, den vedtager i henhold til artikel 4, stk. 4, i deres autentiske sprogudgave i *Den Europæiske Unions Tidende*. Såfremt *Den Europæiske Unions Tidende* er offentliggjort på et andet sprog end den autentiske sprogudgave, skal den autentiske sprogudgave blive ledsaget af et dækkende resumé på sproget for den pågældende udgave af *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Kommissionen offentliggør de afgørelser, den vedtager i henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, og artikel 9 i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. I forbindelse med artikel 4, stk. 6, og artikel 10, stk. 2, offentliggøres der en kort meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, offentliggør afgørelser efter TEUF's artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 33***Gennemførelsesbestemmelser**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 34 vedrørende:

- a) form, indhold og andre enkeltheder i forbindelser med anmeldelser
- b) form, indhold og andre enkeltheder i forbindelser med årlige rapporter
- c) form, indhold og andre enkeltheder i forbindelser med klager indgivet i henhold til artikel 12, stk. 1, og artikel 24, stk. 2
- d) enkeltheder om frister og beregning af frister og
- e) den i artikel 16, stk. 2, omhandlede rentesats.

*Artikel 34***Høring af udvalget for statsstøtte**

1. Kommissionen skal, før den vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 33 høre det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte nedsat i henhold til Rådets forordning (EU) 2015/1588 ⁽¹⁾ (»udvalget«).
2. Udvalget høres på et møde indkaldt af Kommissionen. De udkast og dokumenter, der skal drøftes, vedlægges mødeindkaldelsen. Mødet finder sted tidligst to måneder efter, at mødeindkaldelsen er sendt. Denne frist kan forkortes i hastende tilfælde.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.
4. Udtalelsen optages i mødeprotokollen. Derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Udvalget kan anbefale, at udtalelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelse.

*Artikel 35***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 659/1999 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 36***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse kategorier af horisontal statsstøtte (se side 1 i denne EUT).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2015.

På Rådets vegne

F. ETGEN

Formand

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 659/1999

(EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1)

Punkt 5, stk. 6, i bilag II til tiltrædelsesakten af 2003

Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006

(EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1)

Rådets forordning (EU) nr. 517/2013

(EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1)

Rådets forordning (EU) nr. 734/2013

(EUT L 204 af 31.7.2013, s. 15)

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 659/1999	Nærværende forordning
Artikel 1 til 6	Artikel 1 til 6
Artikel 6a	Artikel 7
Artikel 6b	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 11, stk. 2, første afsnit, indledning	Artikel 13, stk. 2, første afsnit, indledning
Artikel 11, stk. 2, første afsnit, første led	Artikel 13, stk. 2, første afsnit, litra a)
Artikel 11, stk. 2, første afsnit, andet led	Artikel 13, stk. 2, første afsnit, litra b)
Artikel 11, stk. 2, første afsnit, tredje led	Artikel 13, stk. 2, første afsnit, litra c)
Artikel 11, stk. 2, andet, tredje og fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 2, andet, tredje og fjerde afsnit
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 15a	Artikel 18
Artikel 15b	Artikel 19
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 20a	Artikel 25
Artikel 21	Artikel 26
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 23a	Artikel 29
Artikel 24	Artikel 30
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26, stk. 1 og 2	Artikel 32, stk. 1 og 2
Artikel 26, stk. 2a	Artikel 32, stk. 3

Forordning (EF) nr. 659/1999	Nærværende forordning
Artikel 26, stk. 3	Artikel 32, stk. 3
Artikel 26, stk. 4	Artikel 32, stk. 4
Artikel 26, stk. 5	Artikel 32, stk. 5
Artikel 27	Artikel 33
Artikel 28	—
Artikel 29	Artikel 34
—	Artikel 35
Artikel 30	Artikel 36
—	Bilag I
—	Bilag II

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/1590**af 18. september 2015****om forbud mod fiskeri efter rødfisk i grønlandske farvande i NAFO-område 1F og grønlandske farvande i V og XIV samt internationale farvande i rødfiskbeskyttelsesområdet fra fartøjer, der fører tysk flag**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2015/104 ⁽²⁾ er der fastsat kvoter for 2015.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den kvote, der er tildelt for 2015, er opbrugt.
- (3) Derfor er det nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2015 er tildelt den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er navnlig forbudt at opbevare om bord, overføre, omlade og lande fisk af denne bestand fanget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/104 af 19. januar 2015 om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande, om ændring af forordning (EU) nr. 43/2014 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 779/2014 (EUT L 22 af 28.1.2015, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

João AGUIAR MACHADO

Generaldirektør for maritime anliggender og fiskeri

BILAG

Nr.	38/TQ104
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	RED/N1G14P and RED/*5-14P
Art	Rødfisk (<i>Sebastes</i> spp.)
Område	Grønlandske farvande i NAFO-område 1F og grønlandske farvande i V og XIV + internationale farvande i rødfiskbeskyttelsesområdet
Dato	21.8.2015

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/1591**af 18. september 2015****om forbud mod fiskeri efter makrel i område VIIIc, IX og X samt EU-farvande i CECAF 34.1.1 og område VIIla, VIIlb og VIIId fra fartøjer, der fører tysk flag**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2015/104 ⁽²⁾ er der fastsat kvoter for 2015.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den kvote, der er tildelt for 2015, er opbrugt.
- (3) Derfor er det nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2015 er tildelt den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er navnlig forbudt at opbevare om bord, overføre, omlade og lande fisk af denne bestand fanget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/104 af 19. januar 2015 om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande, om ændring af forordning (EU) nr. 43/2014 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 779/2014 (EUT L 22 af 28.1.2015, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

João AGUIAR MACHADO

Generaldirektør for maritime anliggender og fiskeri

BILAG

Nr.	35/TQ104
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	MAC/8C3411 og MAC/*8ABD.
Art	Makrel (<i>Scomber scombrus</i>)
Område	VIIIc, IX og X, EU-farvande i CECAF 34.1.1 + VIIla, VIIlb og VIIId
Dato	21.8.2015

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/1592**af 18. september 2015****om forbud mod fiskeri efter rødfisk i EU-farvande og internationale farvande i V og internationale farvande i XII og XIV fra fartøjer, der fører tysk flag**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2015/104 ⁽²⁾ er der fastsat kvoter for 2015.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den kvote, der er tildelt for 2015, er opbrugt.
- (3) Derfor er det nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2015 er tildelt den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er navnlig forbudt at opbevare om bord, overføre, omlade og lande fisk af denne bestand fanget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/104 af 19. januar 2015 om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande, om ændring af forordning (EU) nr. 43/2014 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 779/2014 (EUT L 22 af 28.1.2015, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2015.

På Kommissionens vegne
For formanden
João AGUIAR MACHADO
Generaldirektør for maritime anliggender og fiskeri

BILAG

Nr.	37/TQ104
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	RED/51214D
Art	Rødfisk (<i>Sebastes</i> spp.)
Område	EU-farvande og internationale farvande i V og internationale farvande i XII og XIV
Dato	21.8.2015

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2015/1593**af 18. september 2015****om forbud mod fiskeri efter blåhvilling i færøske farvande fra fartøjer, der fører tysk flag**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 36, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EU) 2015/104 ⁽²⁾ er der fastsat kvoter for 2015.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den kvote, der er tildelt for 2015, er opbrugt.
- (3) Derfor er det nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2015 er tildelt den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er navnlig forbudt at opbevare om bord, overføre, omlade og lande fisk af denne bestand fanget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/104 af 19. januar 2015 om fastsættelse for 2015 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande, om ændring af forordning (EU) nr. 43/2014 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 779/2014 (EUT L 22 af 28.1.2015, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2015.

På Kommissionens vegne

For formanden

João AGUIAR MACHADO

Generaldirektør for maritime anliggender og fiskeri

BILAG

Nr.	36/TQ104
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	WHB/2A4AXF
Art	Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i>)
Område	Færøske farvande
Dato	21.8.2015

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1594**af 21. september 2015****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Rocamadour (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Frankrigs ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Rocamadour«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 38/1999 ⁽²⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 939/2008 ⁽³⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen »Rocamadour« (BOB), godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. september 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 38/1999 af 8. januar 1999 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 5 af 9.1.1999, s. 62).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 939/2008 af 24. september 2008 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Rocamadour (BOB)) (EUT L 257 af 25.9.2008, s. 12).⁽⁴⁾ EUT C 145 af 1.5.2015, s. 15.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1595**af 21. september 2015****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Zgornjesavinjski želodec (BGB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Sloveniens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Zgornjesavinjski želodec«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1154/2011 ⁽²⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen »Zgornjesavinjski želodec« (BGB), godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. september 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2011 af 10. november 2011 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Zgornjesavinjski želodec (BGB)) (EUT L 296 af 15.11.2011, s. 14).⁽³⁾ EUT C 145 af 1.5.2015, s. 22.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1596**af 21. september 2015****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Montes de Toledo (BOB))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Spaniens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Montes de Toledo«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1187/2000 ⁽²⁾ som ændret ved forordning (EU) nr. 593/2010 ⁽³⁾.
- (2) Da der er tale om en væsentlig ændring, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012, har Kommissionen i medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾.
- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen »Montes de Toledo« (BOB), godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. september 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1187/2000 af 5. juni 2000 om tilføjelse i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 133 af 6.6.2000, s. 19).⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 593/2010 af 6. juli 2010 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Montes de Toledo (BOB)) (EUT L 172 af 7.7.2010, s. 1)⁽⁴⁾ EUT C 147 af 5.5.2015, s. 16.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1597**af 23. september 2015****om fravigelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 for så vidt angår fristen for betaling af den første rate af det forskud, der skal udbetales til støttemodtagende organisationer i Grækenland for så vidt angår arbejdsprogrammer i olivenolie- og spiseolivensektoren for 2015**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 31, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 611/2014 ⁽²⁾ startede den første treårige arbejdsprogramperiode til støtte for olivenolie- og spiseolivensektoren som omhandlet i artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 den 1. april 2015.
- (2) I henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 ⁽³⁾ skal medlemsstaterne inden den 31. maj 2015 udbetale den første rate af det forskud, der skal udbetales til de støttemodtagende organisationer inden for det første år for gennemførelsen af de godkendte arbejdsprogrammer. Som anført i artikel 4, stk. 1, i nævnte forordning, er sådanne forskud betinget af, at der stilles sikkerhed af den støttemodtagende organisation.
- (3) I Grækenland har de nuværende økonomiske og bankmæssige forhold sat visse godkendte arbejdsprogrammer i stå, idet de støttemodtagende organisationer ikke var i stand til at stille den nødvendige sikkerhed rettidigt. Derfor kunne Grækenland ikke udbetale første rate til dem inden den 31. maj 2015.
- (4) På baggrund af denne situation og for at give mulighed for gennemførelse af alle de godkendte arbejdsprogrammer er det nødvendigt at fastsætte bestemmelse om en fravigelse af artikel 3, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 for at gøre Grækenland i stand til at betale første rate senest den 15. oktober 2015.
- (5) Af hensyn til en hurtig gennemførelse bør denne forordning anvendes fra dagen efter offentliggørelsen.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

For Grækenland og for år 2015 er den endelige dato, som der henvises til i artikel 3, stk. 2, første punktum, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014, den 15. oktober 2015.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 611/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 om programmer til støtte for sektoren for olivenolie og spiseoliven (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 55).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014 af 6. juni 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår arbejdsprogrammer for støtte til olivenolie- og spiseolivensektoren (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 95).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1598**af 23. september 2015****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2015.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	147,9
	MK	49,2
	TR	81,7
	ZZ	92,9
0707 00 05	AR	98,4
	TR	137,2
	ZZ	117,8
0709 93 10	TR	138,3
	ZZ	138,3
0805 50 10	AG	150,3
	AR	138,6
	BO	138,3
	CL	99,5
	UY	105,9
	ZA	133,3
	ZZ	127,7
	ZZ	127,7
0806 10 10	EG	179,9
	TR	121,8
	ZZ	150,9
0808 10 80	AR	104,4
	BR	70,7
	CL	187,0
	NZ	131,4
	US	113,3
	ZA	143,5
	ZZ	125,1
	ZZ	125,1
0808 30 90	AR	88,2
	CL	148,3
	CN	96,7
	TR	120,6
	ZA	106,4
	ZZ	112,0
0809 30 10, 0809 30 90	MK	84,1
	TR	150,0
	ZZ	117,1
0809 40 05	BA	56,0
	MK	53,5
	XS	61,9
	ZZ	57,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) 2015/1599
af 10. september 2015
om ændring af forordning (EU) nr. 1333/2014 om pengemarkedsstatistik (ECB/2015/30)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) ⁽²⁾ skal rapporteringsenhederne rapportere statistiske data, således at Det Europæiske System af Centralbanker kan udarbejde statistik over pengemarkedstransaktioner for at kunne varetage sine opgaver.
- (2) Der vil blive udstedt rapporteringsinstrukser til de nationale centralbanker, som fastsætter detaljerede parametre for rapporteringen af statistisk information i henhold til forordning (EU) nr. 1333/2014 (ECB/2014/48). Da rapporteringsinstrukserne præciserer en række væsentlige begreber, som fremgår af forordningen, bør denne af hensyn til konsistens også afspejle disse ændringer.
- (3) Forordning (EU) nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer

1. Bilag I til forordning (EU) nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) erstattes af bilag I til denne forordning.
2. Bilag II og III til forordning (EU) nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) ændres i overensstemmelse med bilag II til denne forordning.

Artikel 2

Endelige bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i henhold til traktaterne.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 10. september 2015.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1333/2014 af 26. november 2014 om pengemarkedsstatistik (ECB/2014/48) (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 97).

BILAG I

»BILAG I

Rapporteringsordning for pengemarkedsstatistikker vedrørende sikrede transaktioner

DEL 1

INSTRUMENTTYPE

Rapporteringsenhederne rapporterer til Den Europæiske Centralbank (ECB) eller den relevante nationale centralbank, alle indgåede genkøbsforretninger og -transaktioner, herunder triparty-genkøbstransaktioner, som er denominerede i euro med en løbetid på til og med et år (defineret som transaktioner med en løbetid på maksimalt 397 dage efter afviklingsdagen) mellem rapporteringsenheden og andre monetære finansielle institutioner (MFI'er), andre finansielle formidlere (OFI'er), forsikringsselskaber, pensionskasser, offentlig forvaltning og service eller centralbanker i investeringsøjemed samt med ikke-finansielle selskaber, der klassificeres som »engros« i henhold til Basel III LCR-regelsættet.

DEL 2

DATATYPE

1. Typen af transaktionsbaserede data ⁽¹⁾, der skal rapporteres for hver transaktion

Felt	Beskrivelse af data	Alternativ rapporteringsmulighed (hvis en sådan findes) og andre kvalifikationer
Transaktionsidentifikator	Den interne entydige transaktionsidentifikator, som rapporteringsenheden anvender for hver transaktion.	Transaktionsidentifikatoren er entydig for alle rapporterede transaktioner på en given rapporteringsdato for et givent penge-markedssegment.
Rapporteringsdatoen	Datoen, hvor dataene indberettes til ECB eller den nationale centralbank.	
Elektronisk tidsstempel	Tidspunktet, på hvilket en transaktion er indgået eller bogført.	
Modpartskode	En identifikationskode, der anvendes til at genkende rapporteringsenhedens modpart til den rapporterede transaktion.	Hvis transaktioner udføres gennem en central clearingmodpart (CCP), skal CCP'ens legal entity identifier (LEI) angives. Hvis transaktioner indgås med ikke-finansielle selskaber, OFI'er, forsikringsselskaber, pensionskasser, offentlig forvaltning og service og centralbanker og for alle andre rapporterede transaktioner, for hvilke modpartens LEI ikke angives, skal modpartens klasse angives.
Modpartens ID-kode	En attribut, der specificerer den individuelle modpartskodetype, der overføres.	Anvendes i alle tilfælde. En individuel modpartskode angives.

⁽¹⁾ De elektroniske rapporteringsstandarder og tekniske specifikationer for dataene fastlægges særskilt. Disse findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

Felt	Beskrivelse af data	Alternativ rapporteringsmulighed (hvis en sådan findes) og andre kvalifikationer
Modpartens beliggenhed	ISO (International Organisation for Standardisering)-landekode for det land, i hvilket modparten er registreret.	Obligatorisk hvis den individuelle modpartskode ikke angives. Ellers valgfri.
Transaktionens nominelle beløb	Det beløb, der oprindeligt blev lånt eller udlånt.	
Sikkerhedsstillelsens nominelle beløb	Det nominelle beløb for det værdipapir, der pantsættes som sikkerhedsstillelse.	Undtagen for triparty-genkøbsforretninger eller andre transaktioner, for hvilke det pantsatte værdipapir ikke er identificeret ved et ISIN (International Securities Identification Number)-nummer.
Handelsdag	Datoen, på hvilken parterne indgår den finansielle transaktion.	
Afviklingsdag	Købsdatoen, dvs. datoen, på hvilken långiver skal betale kontantbeløbet til låntager, og låntager skal overføre værdipapiret til långiver.	For så vidt angår open basis-genkøbstransaktioner, er det datoen, på hvilken forlængelsen afvikles (selvom der ikke sker en udveksling af kontanter).
Indfrielsesdato	Genkøbsdatoen, dvs. datoen på hvilken låntager skal tilbagebetale kontantbeløbet til långiver.	For så vidt angår open basis-genkøbstransaktioner, er det datoen på hvilken skyldig hovedstol og renter skal betales tilbage, hvis transaktionen ikke er blevet forlænget yderligere.
Transaktionstegn	Kontantlån for så vidt angår genkøbsforretninger eller kontantudlån for så vidt angår omvendte genkøbsforretninger.	
Sikkerhedsstillelsens ISIN	Det ISIN-nummer, som er blevet tildelt værdipapirer, der udstedes på de finansielle markeder, og som består af 12 alfa-numeriske tegn, der entydigt identificerer et værdipapir (som defineret af ISO 6166).	Rapporteres, undtagen for visse typer af sikkerhedsstillelse.
Type af sikkerhedsstillelse	Identificerer den aktivklasse, der er pantsat som sikkerhedsstillelse, hvis et individuelt ISIN-nummer ikke er angivet.	Angives i alle tilfælde, hvor et individuelt ISIN-nummer ikke er angivet.
Sektor som udsteder af sikkerhedsstillelsen tilhører	Identificerer den sektor, som udstederen af sikkerhedsstillelsen tilhører, hvis et individuelt ISIN-nummer ikke er angivet.	Angives, hvor et individuelt ISIN-nummer ikke er angivet.
Særlig identifikator for sikkerhedsstillelsen	Identificerer alle genkøbstransaktioner, der gennemføres mod generel sikkerhedsstillelse, og de genkøbstransaktioner, der gennemføres mod særlig sikkerhedsstillelse. Valgfrit felt, der kun angives, hvis det er muligt for rapporteringsenheden.	Rapportering af dette felt er valgfrit.

Felt	Beskrivelse af data	Alternativ rapporteringsmulighed (hvis en sådan findes) og andre kvalifikationer
Handelsrenten	Den rente udtrykt i overensstemmelse med ACT/360-pengemarkedskonventionen, til hvilken genkøbsforretningen blev indgået, og til hvilken det udlånte kontantbeløb er blevet betalt tilbage.	
Sikkerhedsstillelsens haircut	En foranstaltning til risikokontrol, der anvendes på den underliggende sikkerhedsstillelse, hvorved værdien af den underliggende sikkerhedsstillelse beregnes som aktiverens markedsværdi fratrasket en vis procentdel (haircut). I rapporteringsøjemed beregnes sikkerhedsstillelsens haircut som 100 minus forholdet mellem det udlånte/lånte kontantbeløb og markedsværdien, herunder påløbne renter for den pantsatte sikkerhedsstillelse.	Rapportering af dette felt kræves kun for enkeltvise sikkerhedsstillelsestransaktioner.
Triparty-enhedens modpartskode	Triparty-enhedens modpartskodeidentifikator.	Rapporteres for triparty-genkøbsforretninger.
Triparty-enhedens ID-kode	En attribut, der specificerer den individuelle triparty-enheds kodetype, der overføres.	Anvendes i alle tilfælde, hvor en kode for en individuel triparty-enhed angives.

2. Væsentlighedstærskel

Transaktioner, der indgås med ikke-finansielle selskaber bør kun rapporteres, hvis de indgås med ikke-finansielle selskaber, der klassificeres som engros på grundlag af Basell III LCR-regelsættet ⁽¹⁾.

3. Undtagelser

Koncerninterne transaktioner rapporteres ikke.»

⁽¹⁾ Jf. Basel III: »The liquidity coverage ratio and liquidity risk monitoring tools«, Baselkomiteen for Banktilsyn, januar 2013, s. 23-27, findes på Den Internationale Betalingsbanks websted: www.bis.org.

BILAG II

Bilag II og III til forordning (EU) nr. 1333/2014 (ECB/2014/48) ændres som følger:

1. I bilag II, erstattes Del 1 af følgende:

»DEL 1

INSTRUMENTTYPE

1. Rapporteringsenheder rapporterer til Den Europæiske Centralbank (ECB) eller den relevante nationale centralbank:

- a) rapoprteringsenhedens låntagning ved brug af de instrumenter, der fremgår af tabellen nedenfor, som er denominerede i euro med en løbetid på til og med et år (defineret som transaktioner med en løbetid på maksimalt 397 dage efter afviklingsdagen) fra andre monetære finansielle institutioner (MFI'er), andre finansielle formidlere (OFI'er), forsikringsselskaber, pensionskasser, offentlig forvaltning og service eller centralbanker i investeringsøjemed samt med ikke-finansielle selskaber, der klassificeres som »engros« i henhold til Basel III LCR-regelsættet.
- b) rapporteringsenhedens långivning til andre kreditinstitutter med en løbetid på til og med et år (defineret som transaktioner med en løbetid på maksimalt 397 dage efter afviklingsdagen) gennem usikrede indskud eller anfordringskonti, eller ved køb af commercial papers, indskudsbeviser, gældsbeviser med variabel rente og andre gældsværdipapirer med en løbetid på op til et år fra de udstedende kreditinstitutter.

2. Tabellen nedenfor angiver en detaljeret standardbeskrivelse af de instrumentkategorier for transaktioner, som rapporteringsenhederne skal rapportere til ECB. Hvis rapporteringsenhederne skal rapportere transaktionerne til deres nationale centralbank, skal den relevante nationale centralbank gennemføre disse beskrivelser af instrumentkategorier på nationalt plan i overensstemmelse med denne forordning.

Instrumenttype	Beskrivelse
Indlån	Usikrede rentebærende indlån (herunder anfordringskonti men undtagen løbende konti), enten med opsigelsesvarsel eller som har en løbetid på maksimalt et år, og som rapporteringsenheden enten optager (låner) eller placerer.
Anfordringskonti	Kontantkonti med daglige ændringer i den gældende rente, der giver ret til regelmæssige rentebetalinger eller -beregninger og med en frist for udbetaling.
Indskudsbevis	Et tidsindskudt gældsinstrument, der er udstedt af en MFI, og som berettiger indehaveren til en specifik fast rente over en defineret fast periode på op til et år.
Commercial paper	Et gældsinstrument, som enten er usikret eller med sikkerhedsstillelse fra udstederen, som har en løbetid på maksimalt et år, og som enten er rentebærende eller diskonteret.
Gældsbevis med variabel rente	Et gældsinstrument, hvor de løbende rentebetalinger beregnes på grundlag af værdien, dvs. ved at fastsætte en underliggende referencerente, som f.eks. Euribor, på forud definerede datoer, benævnt »fixing dates«, og hvor gældsinstrumentet har en maksimal løbetid på et år.

Instrumenttype	Beskrivelse
Andre kortfristede gældsværdipapirer	Ikke-efterstillede værdipapirer undtagen aktier med en løbetid på op til et år udstedt af rapporteringsenhederne, som normalt er omsættelige instrumenter og handlet på de sekundære markeder, eller som kan modregnes på markedet, og som ikke giver indehaveren nogen ejendomsret over den udstedende institution. Denne post omfatter: a) værdipapirer, som giver indehaveren en fuld og ubetinget ret til et fast eller ved aftale fastsat afkast i form af kuponbetalinger og/eller en fastlagt sum på en given dato (eller datoer) eller regnet fra en dato, der er defineret på udstedelsestidspunktet. b) ikke-omsættelige instrumenter udstedt af rapporteringsenhederne, som efterfølgende bliver omsættelige og omklassificeres som »gældsværdipapirer«.

2. I bilag III, erstattes Del 1 af følgende:

»DEL 1

INSTRUMENTTYPE

Rapporteringsenheder rapporterer til Den Europæiske Centralbank (ECB) eller den relevante nationale centralbank:

- a) alle valutaswaptransaktioner, hvor euro købes/sælges spot mod en fremmed valuta og gensælges eller -købes ved en terminsforretning på en fremtidig dato til en forud aftalt terminskurs med en løbetid på til og med et år (defineret som transaktioner med en løbetid på maksimalt 397 dage efter afviklingsdagen for spot-benet af valutaswaptransaktionen), mellem rapporteringsenheden og andre monetære finansielle institutioner (MFI'er), andre finansielle formidlere (OFI'er), forsikringsselskaber, pensionskasser, offentlig forvaltning og service eller centralbanker i investeringsøjemed samt med ikke-finansielle selskaber, der klassificeres som »engros« i henhold til Basel III LCR-regelsættet.
- b) dag-til-dag indeksswap (OIS) transaktioner denomineret i euro mellem rapporteringsenheden og andre MFI'er, OFI'er, forsikringsselskaber, pensionskasser, offentlig forvaltning og service eller centralbanker i investeringsøjemed samt med ikke-finansielle selskaber, der klassificeres som »engros« i henhold til Basel III LCR-regelsættet.«

3. I bilag III, erstattes tabellen i afsnit 1 i Del 2 af følgende:

»Felt	Beskrivelse af data	Alternativ rapporteringsmulighed (hvis en sådan findes) og andre kvalifikationer
Transaktionsidentifikator	Den interne entydige transaktionsidentifikator, som rapporteringsenheden anvender for hver transaktion.	Transaktionsidentifikatoren er entydig for alle rapporterede transaktioner på en given rapporteringsdato for et givent penge-markedssegment.
Rapporteringsdatoen	Datoen, hvor dataene indberettes til ECB eller den nationale centralbank.	
Elektronisk tidsstempel	Tidspunktet, på hvilket en transaktion er indgået eller bogført.	

»Felt	Beskrivelse af data	Alternativ rapporteringsmulighed (hvis en sådan findes) og andre kvalifikationer
Modpartskode	En identifikationskode, der anvendes til at genkende rapporteringsenhedens modpart til den rapporterede transaktion.	Hvis transaktioner udføres gennem en central clearingmodpart (CCP), skal CCP'ens legal entity identifier (LEI) angives. Hvis transaktioner indgås med ikke-finansielle selskaber, OFI'er, forsikringsselskaber, pensionskasser, offentlig forvaltning og service og centralbanker og for alle andre rapporterede transaktioner, for hvilke modpartens LEI ikke angives, skal modpartens klasse angives.
Modpartens ID-kode	En attribut, der specificerer den individuelle modpartskodetype, der overføres.	Anvendes i alle tilfælde. En individuel modpartskode angives.
Modpartens beliggenhed	ISO (International Organisation for Standardisering)-landekode for det land, i hvilket modparten er registreret.	Obligatorisk hvis den individuelle modpartskode ikke angives. Ellers valgfri.
Handelsdag	Datoen, på hvilken parterne indgår den rapporterede finansielle transaktion.	
Spotvalørdag (spot value date):	Datoen, på hvilken en part sælger et specifikt beløb i en specifik valuta til en anden part mod betaling af et aftalt beløb i en specifik anden valuta på grundlag af en aftalt valutakurs, den såkaldte valuta-spotkurs.	
Indfrielsesdato	Datoen, på hvilken valutaswaptransaktionen udløber og den valuta, der blev solgt på spotvalørdagen, købes tilbage.	
Transaktionstegn	Anvendes til at identificere, om eurobeløbet, der rapporteres i henhold til transaktionens nominelle beløb, er blevet købt eller solgt på spotvalørdagen.	Denne bør henvise til euro spot, dvs. om euro er blevet købt eller solgt på spotvalørdagen.
Transaktionens nominelle beløb	Eurobeløbet, der købes eller sælges på spotvalørdagen.	
Udenlandsk valutakode	Den internationale trecifrede ISO-kode for den valuta, der købes/sælges for euro.	

»Felt	Beskrivelse af data	Alternativ rapporteringsmulighed (hvis en sådan findes) og andre kvalifikationer
Valutaspotkurs	Valutakursen mellem euro og den udenlandske valuta, der finder anvendelse på spot-benet af valutaswaptransaktionen.	
Valutaterminspoint	Forskellen mellem valutaspotkursen og valutaterminskursen, udtrykt i noterede basispoint i overensstemmelse med de gældende markedskonventioner for valutaparret.«	

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE (EU, EURATOM) 2015/1600

af 18. september 2015

om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2015 til den 20. september 2020

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 300, stk. 2, og artikel 302,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til Rådets afgørelse (EU) 2015/1157 af 14. juli 2015 om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs sammensætning ⁽¹⁾,

under henvisning til indstillingerne fra hver enkelt medlemsstat,

efter høring af Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Mandatet for de nuværende medlemmer af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg udløber i henhold til Rådets afgørelse 2010/570/EU, Euratom ⁽²⁾ den 20. september 2015. Der bør derfor beskikkes medlemmer for en periode på fem år fra den 21. september 2015.
- (2) Hver medlemsstat blev anmodet om at forelægge Rådet en liste over kandidater bestående af repræsentanter for arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og for organisationer for andre aktører, der er repræsentative for civilsamfundet, navnlig på det socioøkonomiske, borgerretlige, faglige og kulturelle område, til beskikkelse som medlemmer af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
- (3) Denne afgørelse vil på et senere tidspunkt blive fulgt af en afgørelse om beskikkelse af de medlemmer, hvis kandidatur ikke er blevet meddelt Rådet inden den 8. september 2015 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som medlemmer af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg beskikkes for perioden fra den 21. september 2015 til den 20. september 2020 de personer, hvis navne er opført på de lister, der er indeholdt i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2015.

På Rådets vegne

J. ASSELBORN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 187 af 15.7.2015, s. 28.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/570/EU, Euratom af 13. september 2010 om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2010 til den 20. september 2015 (EUT L 251 af 25.9.2010, s. 8).

BILAG

ПРИЛОЖЕНИЕ — ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — PRILOG — ALLEGATO — PIELIKUMS
PRIEDAS — MELLÉKLET — ANNESS — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK
ANEXO — ANEXĂ — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE — BILAGA

Членове/Miembros/Členové/Medlemmer/Mitglieder/Liikmed
Μέλη/Members/Membres/Članovi/Membri/Locekļi
Nariai/Tagok/Membri/Leden/Członkowie
Membros/Membri/Členovia/Člani/Jäsenet/Ledamöter

BELGIË/BELGIQUE/BELGIEN

Mr Rudi THOMAES

Représentant de la Fédération des Entreprises de Belgique (FEB)

Administrateur délégué honoraire

Mr Dominique MICHEL

Chief Executive Officer, COMEOS, Fédération belge du commerce et des services

Mr Philippe (Baron) de Buck Van Overstraeten

Président du Belgian Business for Europe (BBE)

Mr Daniel MAREELS

General Manager, Belgische Federatie van de Financiële sector (Febelfin)

Mr Bernard NOËL

Représentant de la Centrale Générale des Syndicats Libéraux de Belgique (CGSLB)

Ancien secrétaire national

Mr Raymond COUMONT

Représentant de la Centrale nationale des employés/Confédération des Syndicats Chrétiens — (CNE/CSC)

Ancien secrétaire général

Ms Anne DEMELENNE

Représentante de la Fédération Générale du Travail de Belgique (FGTB)

Ancienne secrétaire générale

Mr Rudy DE LEEUW

Voorzitter, Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV)

Mr Ferre WYCKMANS

Algemeen Secretaris, Landelijke Bediendencentrale-Nationaal Verbond voor Kaderleden (LBC-NVK)

Mr Alain COHEUR

Directeur des Affaires Européennes & Internationales, Union Nationale des Mutualités Socialistes

Mr Yves SOMVILLE

Directeur du Service d'Etudes de la Fédération wallonne de l'Agriculture

Mr Ronny LANNOO

Adviseur-generaal, Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO)

БЪЛГАРИЯ

Ms Milena ANGELOVA

Secretary — General of the Bulgarian Industrial Capital Association

Mr Bojidar DANEV

Executive President of the Bulgarian Industrial Association — Union of the Bulgarian Business

Mr Georgi STOEV

President of the Trade and Investment Committee and member of the Budgetary Committee of EUROCHAMBERS and Vice president of Bulgarian Chamber of Commerce and Industry

Mr Evgeniy IVANOV

CEO, Member of the Board

Confederation of Employers and Industrialists in Bulgaria »The Voice of Bulgarian Business« — KRIB

Mr Dimitar MANOLOV

President of the Confederation of Labour »PODKREPA«

Mr Veselin MITOV

International Secretary, Confederation of Labour »PODKREPA«

Mr Plamen DIMITROV

President of the Confederation of Independent Trade Unions in Bulgaria

Mr Ivan KOKALOV

Vice-president of Confederation of Independent Trade Unions in Bulgaria

Mr Lalko DULEVSKI

President of the Economic and Social Council of the Republic of Bulgaria

Professor and Head of the Human Resources and Social Protection Department at the University of National and World Economy

Ms Dilyana SLAVOVA

National Coordinator of the Mountain Milk NGO, National Coordinator of Bulgarian Association of Farmers

Mr Bogomil NIKOLOV

Executive Director, Bulgarian National Association Active Consumers

Ms Diana INDJOVA

Chairperson of the Global Disability Movement

ČESKÁ REPUBLIKA

Ms Vladimíra DRBALOVÁ

EU Affairs Deputy Director and European Affairs Unit Head, Confederation of Industry of the Czech Republic

Mr Vladimír NOVOTNÝ

Member of Standing Committees for Energy and Environmental Policy, Confederation of Industry of the Czech Republic

Ms Marie ZVOLSKÁ

EU Affairs Advisor, Confederation of Employers' and Entrepreneurs' Associations of the Czech Republic

Mr Petr ZAHRADNÍK

Head, ČEZ Group Representation Office in Brussels; Advisor, Czech Chamber of Commerce

Mr Bohumír DUFEK

President, Independent Trade Unions Association of the Czech Republic; Vice-President, European Federation of Food, Agriculture and Tourism Trade Unions

Ms Hana POPELKOVÁ

Advisor, Czech-Moravian Confederation of the Trade Unions

Ms Lucie STUDNIČNÁ

Secretary for International Affairs, Czech-Moravian Confederation of the Trade Unions

Mr Jaroslav UNGERMAN

Expert on Macroeconomics, Czech-Moravian Confederation of the Trade Unions; Advisor, Minister of Finance of the Czech Republic; Vice-Chairman, Supervisory Board, Export Guarantee and Insurance Corporation (EGAP)

Ms Zuzana BRZOBOHATÁ

Non-profit institutions: Brontosaurus, Forum 50 %, Oranžový klub; Advisor, Office of Government of the Czech Republic

Mr Lukáš CURYLO

Director, Caritas Czech Republic; Member, Executive Board, Caritas Europe

Mr Roman HAKEN

Executive Director of the Regional Central Moravian Centre for Community Work

Mr Pavel TRANTINA

Freelance Trainer and Project Manager; EU Projects and Relations Manager, Czech Council of Children and Youth

DANMARK

Ms Dorthe ANDERSEN

Director EU Policy, Confederation of Danish Employers

Mr Anders LADEFOGED

Director of European Affairs at Confederation of Danish Industries

Mr Niels Lindberg MADSEN

Head of CAP-policy division, Landbrug & Fødevarer (Danish Agriculture & Food Council)

Ms Marie-Louise KNUPPERT

Elected Confederal Secretary, Danish Confederation of Trade Unions

Mr Bernt FALLENKAMP

Chief advisor, Danish Confederation of Trade Unions

Mr Mikkel DALSGAARD

EU Advisor, FTF — Confederation of Professionals in Denmark

Ms Benedicte FEDERSPIEL

Chief Counsel, the Danish Consumer Council

Ms Mette KINDBERG

Vice President, Kvinderådet (Women's Council Denmark)

Mr Ask Løvbjerg ABILDGAARD

Project Coordinator, Danish Association of the Blind

DEUTSCHLAND

Mr Christian BÄUMLER (PhD)

Member of the Executive Committee of CDA (European Union of Christian Democratic Workers)

Mr Dirk BERGRATH (PhD)

Director, EU-Liaison Office, IG Metall (German Metalworkers' Union)

Mr Egbert BIERMANN

Member, Managing Federal Board, IG BCE (industrial union)

Ms Gabriele BISCHOFF

Federal Executive of the German Confederation of Trade Unions (DGB)

Ms Tanja BUZEK

Trade Union Secretary (United Services Trade Union »ver.di«)

Mr Peter CLEVER

Member of the management board of the Confederation of German Employers' Associations (BDA)

Mr Bernd DITTMANN

Managing Director, BDI/BDA (German Business Representation)

Mr Gerhard HANDKE

General Director, Federation of German Wholesale, Foreign Trade and Services (BGA)

Ms Renate HEINISCH (PhD)

Representative of BAGSO (Federal Association of Senior Citizens' Organisations)

Mr Udo HEMMERLING

Deputy general secretary, German Farmers' Association (DBV)

Mr Jürgen KESSLER (Professor, PhD)

Professor of Cooperative Law and Auditing of Cooperatives

Mr Stefan KÖRZELL

Member of the Federal Management Board, German Trade Union Confederation (DGB)

Mr Thomas KROPP

Senior Vice President, Head of Group International Relations and Government Affairs, Lufthansa Group

Mr Günter LAMBERTZ (PhD)

Managing Director of DIHK-Representation to the EU (Association of German Chambers of Commerce and Industry)

Mr Arno METZLER

General manager of the German Association of Consulting Engineers (VBI)

Mr Christian MOOS

Divisional Director (European and International Affairs), German Civil Servants Association (dbb)

Mr Volker PETERSEN (PhD)

Head of department, German Raiffeisen Association

Mr Lutz RIBBE

Director of the Environmental Policy Section of the European Nature Heritage Fund (EURONATUR)

Mr Ulrich SAMM (Professor, PhD)

Director, Institute for Energy and Climate Research — Plasma Physics, Forschungszentrum Jülich

Mr Karl-Peter SCHACKMANN-FALLIS (PhD)

Executive Member of the Board, German Savings Bank and Giro Association

Mr Bernd SCHLÜTER (Professor, PhD)

Board member, Federal Association of Non-statutory Welfare (BAGFW)

Mr Peter SCHMIDT

Trade union agent, food and restaurant workers' union (NGG)

Mr Holger SCHWANNECKE

Secretary General of the German Confederation of Skilled Crafts and Small Business (ZDH)

Mr Hans-Joachim WILMS

Secretary for European Affairs in the federal executive of the German Trade Union for Construction, Agriculture and the Environment (IG Bauen — Agrar — Umwelt)

EESTI

Ms Reet TEDER

General Policy Adviser, Estonian Chamber of Commerce and Industry

Ms Eve PÄÄRENDSON

Director of international relations of Estonian Employers' Confederation

Ms Liina CARR

International Secretary, Estonian Trade Union Confederation

Ms Mare VIIES

Consultant, Estonian Employees' Unions Confederation

Mr Roomet SÕRMUS

Chairman, Estonian Chamber of Agriculture and Commerce

Mr Meelis JOOST

Foreign relations and European policy specialist

IRELAND

Mr David Joseph CROUGHAN

Co-Chairman, Economists' Group, Institute of International and European Affairs.

Former Head of Economics and Taxation, Ibec (Irish Business and Employers Confederation)

Mr Thomas MCDONAGH

Chairman of Thomas McDonagh & Sons Limited/Patron of The Chambers of Commerce of Ireland (trading as Chambers Ireland)

Mr John Patrick O'CONNOR

General President, SIPTU (Services, Industrial, Professional & Technical Union)

Ms Patricia MCKEOWN

Regional Section UNISON NI (Northern Ireland). ICTU Executive Council member & NIC Committee Member

Mr Cillian LOHAN

CEO of Green Economy Foundation

Mr Michael MCLOUGHLIN

Head of Advocacy and Communications at Youth Work Ireland

Mr John BRYAN

Past IFA (Irish Farmers' Association) President

Mr John COMER

President of ICMSA (Irish Creamery Milk Suppliers Association)

Mr Seamus BOLAND

CEO Irish Rural Link

ΕΛΛΑΣ

Mrs Irini Ivoni PARI

Permanent Delegate of the Hellenic Federation of Enterprises (SEV) to Brussels

Mr Panagiotis Leonidas GKOFAS

Member of the General Assembly of the General Confederation of Small and Medium Enterprises (GSEVEE).

Mr Dimitrios DIMITRIADIS

Former First Vice President of the Greek Confederation of Commerce and Entrepreneurship (ESEE) and President of the General Assembly.

Mr Aristotelis THOMOPOULOS

Member of the Board of Directors (BoD) of the Greek Tourism Confederation (SETE).

Mr Yannis PANAGOPOULOS

President of the Greek General Confederation of Labour (GSEE)

Mr Georgios DASSIS

Special advisor to the Greek General Confederation of Labour (GSEE) — Representative of the Greek General Confederation of Labour (GSEE) to the European Trade Union Confederation (ETUC)

Mr Spyridon PAPASPYROS

President of the General Council of the Confederation of Public Servants (ADEDY)

Mr Georgios PETROPOULOS

Member of the Executive Committee (Board) of Confederation of Public Servants (ADEDY)

Mr Ioannis KOLYVAS

Director General of the Panhellenic Organization of Unions of Agricultural Co-operatives (PASEGES)

Ms Evangelia KEKELEKI

Secretary General of the Consumer's Protection Centre (KERKA)

Mr Ioannis VARDAKASTANIS

President of the National Confederation of Disabled People (ESAEA)

Ms Aikaterini PEPPA

Deputy-General Director of the Union of Greek Shipowners (EEE)

ESPAÑA

Sr. Andrés, BARCELÓ DELGADO

Director General de la Unión de Empresas Siderúrgicas (UNESID)

Sr. Josep Manuel, BASAÑEZ VILLALUENGA

Miembro de la Junta Directiva de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Miembro del Comité Ejecutivo de Fomento del Trabajo Nacional de Cataluña

Sra. Patricia CIREZ MIQUELEIZ

Delegación de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE) en Bruselas

Sra. Mª Helena DE FELIPE LEHTONEN

Presidenta de la Patronal de la micro, pequeña y mediana empresa de Cataluña (FEPIME)

Vicepresidenta de Confederación Española de la Pequeña y Mediana Empresa (CEPYME)

Sr. Antonio GARCÍA DEL RIEGO

Managing Director, Head of European Corporate Affairs

Banco Santander

Sr. Ignacio GARCÍA MAGARZO

Director General

Asociación Española de Distribuidores, Autoservicios y Supermercados (ASEDAS)

Sr. Josep PUXEU ROCAMORA

Director General

Asociación de Fabricantes de Bebidas Refrescantes (ANFABRA)

Sra. Isabel CAÑO AGUILAR

Responsable de la Oficina de UGT en Bruselas

Sr. Francisco Javier DOZ ORRIT

Adjunto a la Secretaría de CC.OO. y Presidente de la Fundación 1º de Mayo

Sra. Laura GONZALEZ de TXABARRI ETXANIZ

Responsable del Departamento Internacional, con dirección en Barrainkua (ELA-STV)

Sr. Juan MENDOZA CASTRO

Director del Instituto Sindical de Cooperación al Desarrollo (ISCOD-UGT)

Sr. José Antonio MORENO DÍAZ

Asesor jurídico confederal del CC.OO. en materia de inmigración

Sra. Catalina Ana VICENS GUILLÉN

Secretaria General de CC.OO.-Illes Balears

Sr. José María ZUFIAUR NARVAIZA

Colaborador de la Secretaría de Política Internacional de UGT

Sr. Miguel Ángel CABRA DE LUNA

Vocal de la Junta Directiva de la Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES).

Presidente de la Comisión de Relaciones Internacionales (CEPES)

Sr. Andoni GARCÍA ARRIOLA

Miembro de la Comisión Ejecutiva de la Coordinadora de Agricultores y Ganaderos (COAG)

Sr. Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER

Secretario General de la Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC)

Vocal del Consejo de Consumidores y Usuarios (CCU) de España

Sr. José Manuel ROCHE RAMO

Secretario General de la Unión de Pequeños Agricultores y Ganaderos de Aragón (UPA-Aragón)

Sr. Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

Asesor de la Confederación Española de Pesca (CEPESCA)

Sr. Ricardo SERRA ARIAS

Presidente de la Asociación Agraria de Jóvenes Agricultores (ASAJA) de Sevilla y Andalucía.

Sr. Carlos TRÍAS PINTÓ

Director de la Asociación General de Consumidores (ASGECO)

Director de la Unión de Cooperativas de Consumidores y Usuarios de España (UNCCUE)

FRANCE

Mme Emmanuelle BUTAUD-STUBBS

Déléguée générale de l'Union des Industries Textiles (UIT)/Mouvement des entreprises de France (MEDEF)

M. Stéphane BUFFETAUT

Président du Réseau Batigere (entreprises sociales pour l'habitat)/Mouvement des entreprises de France (MEDEF)

Mme Anne CHASSAGNETTE

Directrice de la Responsabilité Environnementale et Sociétale, Groupe Engie

M. Henri MALOSSE

CCI France (Chambres de commerce et d'industrie de France)

M. Philippe de BRAUER

Vice-président de la commission internationale de la Confédération Générale des Petites et Moyennes Entreprises (CGPME)

M. Patrick LIEBUS

Vice-président de l'Union Professionnelle Artisanale (UPA) et Président de la Confédération de l'Artisanat et des Petites Entreprises du Bâtiment (CAPEB)

M. Arnold PUECH d'ALISSAC

Président de l'Union Syndicale Agricole de Seine-Maritime (FNSEA 76)

Mme Marie-Françoise GONDARD-ARGENTI

Secrétaire générale de l'Union Nationale des Professions Libérales (UNAPL)

M. Christophe LEFEVRE

Secrétaire national de la Confédération Française de l'Encadrement/Confédération Générale des Cadres (CFE-CGC) en charge de l'Europe et de l'International

M. Jacques LEMERCIER

Ancien Secrétaire général de Force Ouvrière (FO) Communication

Mme Laure BATUT

Membre du secteur Europe-International de la Confédération Force Ouvrière (FO)

M. Pierre-Jean COULON

Secrétaire confédéral Europe-international de la Confédération Française des Travailleurs Chrétiens (CFTC)

Mme Franca SALIS MADINIER

Secrétaire nationale de la Confédération Française Démocratique du Travail (CFDT) Cadres

M. Christophe QUAREZ

Secrétaire fédéral de la Fédération de la Chimie et de l'Energie (FCE) de la Confédération Française Démocratique du Travail (CFDT)

Mme Ozlem YILDIRIM

Conseillère confédérale de la Confédération Générale du Travail (CGT)

M. Denis MEYNENT

Conseiller confédéral de la Confédération Générale du Travail (CGT)

Mme Reine-Claude MADER-SAUSSAYE

Présidente de la Confédération de la Consommation, du Logement et du Cadre de Vie (CLCV)

Mme Geneviève SAVIGNY

Ancienne Secrétaire nationale de la Confédération paysanne

M. Christophe HILLAIRET

Membre du Bureau et du Conseil d'administration de l'Assemblée Permanente des Chambres d'Agriculture (APCA)

M. Jean-Marc ROIRANT

Secrétaire général de la Ligue de l'Enseignement

Mme Christiane BASSET

Vice-présidente de l'Union Nationale des Associations Familiales (UNAF)

Mme Jocelyne LE ROUX

Secrétaire générale adjointe de la Fédération des Mutuelles de France (FMF)

M. Thierry LIBAERT

Fondation pour la Nature et l'Homme (FNH)

M. Michel DUBROMEL

Vice-président de France Nature Environnement (FNE)

HRVATSKA

Mr Davor MAJETIĆ

Director General, Croatian Employers' Association (HUP)

Ms Dragica MARTINOVIĆ DŽAMONJA

Director, Representative Office of the Croatian Chamber of Economy in Brussels

Ms Violeta JELIĆ

General Secretary of the Croatian Chamber of Trades and Crafts

Ms Marija HANŽEVAČKI

General Secretary of the Independent Trade Unions of Croatia (NHS)

Ms Anica MILIĆEVIĆ- PEZELJ

Executive Secretary, Union of Autonomous Trade Unions (UATUC)

Mr Vilim RIBIĆ

President of MATICA — Association of Croatian Trade Unions; President of the Great Council of Independent Union of Research and Higher Education Employees of Croatia

Ms Lidija PAVIĆ-ROGOŠIĆ

Director of ODRAZ — Sustainable Community Development, Croatian civil society organisation

Ms Marina ŠKRABALO

Senior Advisor, GONG

Mr Toni VIDAN

Energy campaigner of environmental CSO Zelena akcija — Friends of the Earth Croatia

ITALIA

Sig. Pietro Vittorio BARBIERI

Portavoce del Forum Terzo Settore — Presidente FISH (Federazione Italiana per il Superamento dell'Handicap)

Sig. ra Giulia BARBUCCI

Area politiche europee e internazionali della CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro)

Sig.ra Claudia BUSCHI

Segretariato Generale della CISL (Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori)

Sig.ra Marina Elvira CALDERONE

Presidente del Consiglio Nazionale dell'Ordine dei Consulenti del Lavoro — Presidente del Comitato Unitario degli Ordini e Collegi Professionali

Sig. Carmelo CEDRONE

Professore Emerito di Politica Economica Europea Università la Sapienza di Roma — Consulente del Dipartimento Europeo ed Internazionale della UIL (Unione Italiana del Lavoro)

Sig. Stefano CETICA

Presidente di IPER (Istituto per le Ricerche Economiche e Sociali) della UGL (Unione Generale del Lavoro)

Sig. Pietro Francesco DE LOTTO

Direttore Generale di Confartigianato Vicenza

Sig.ra Cinzia DEL RIO

Direttore del Dipartimento Internazionale della UIL (Unione Italiana del Lavoro)

Sig. Gianfranco DELL'ALBA

Direttore della Delegazione di Confindustria presso l'Unione Europea a Bruxelles

Sig. Tommaso DI FAZIO

Presidente nazionale della CIU (Confederazione Italiana di Unione delle professioni intellettuali)

Sig. Giancarlo DURANTE

Direttore degli Affari sociali dell'Associazione Bancaria Italiana — Professore di Sicurezza sociale e libera circolazione dei lavoratori nell'UE all'Università degli Studi La Sapienza di Roma

Sig. Diego DUTTO

Direttore Nazionale LEGACOOPSOCIALI (Associazione Nazionale Cooperative Sociali)

Sig. Emilio FATOVIC

Vice Segretario Nazionale CONFSAL (Confederazione Generale dei Sindacati Autonomi dei Lavoratori)

Sig. Giuseppe GUERINI

Presidente di Federsolidarietà-Confcooperative — Presidente della cooperativa sociale Ecosviluppo

Sig. Giuseppe Antonio Maria IULIANO

Responsabile per le Politiche Internazionali, Segretariato Internazionale della CISL (Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori)

Sig. Luca JAHIER

Giornalista, politologo, esperto di associazionismo di promozione sociale e del terzo settore — ACLI

Sig. Antonio LONGO

Presidente del Movimento Difesa del Cittadino — Membro del CNCU (Consiglio Nazionale Consumatori e Utenti)

Sig. Sandro MASCIA

Direttore dell'Ufficio di Confagricoltura a Bruxelles

Sig. Alberto MAZZOLA

Responsabile degli Affari Internazionali delle Ferrovie dello Stato Italiane — Vice Presidente Gruppo Trasporti Business Europe

Sig. Stefano PALMIERI

Area Politiche Europee ed Internazionali della CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro)

Sig. Antonello PEZZINI

Professore di Economia e gestione delle imprese nell'Unione europea all'Università degli Studi di Bergamo —
Imprenditore nel settore tecnico-tessile

Sig. Maurizio REALE

Direttore dell'Ufficio di Rappresentanza per le Relazioni con le Istituzioni dell'Unione Europea di Coldiretti

Sig. Claudio ROTTI

Presidente di AICE (Associazione Italiana Commercio Estero)

Sig. Marco VEZZANI

Vice Presidente Nazionale CIDA

KYΠΡΟΣ

Mr Michalis ANTONIOU

Assistant Director General, Cyprus Employers & Industrialists Federation

Mr Manthos MAVROMMATIS

Former President, Cyprus Chamber of Commerce and Industry

Mr Nicolaos (Nicos) EPISTITHIOU

Former Secretary General of the Cyprus Hotel Employees Federation OYXEKA-SEK

Mr Andreas PAVLIKKAS

Head of Research and Studies Department, Pancyprian Federation of Labour — PEO

Mr Anastasis YIAPANIS

General Secretary of Panagrotikos Farmers Union

LATVIJA

Mr Vitālijs GAVRILOVS

President of Employers' Confederation of Latvia

Mr Gundars STRAUTMANIS

Vice-president of Latvian Chamber of Commerce and Industry

Ms Ariadna ĀBELTIŅA

Coordinator for External Relations, Free Trade Union Confederation of Latvia

Mr Pēteris KRĪGERS

President of Free Trade Union Confederation of Latvia

Ms Gunta ANČA

Chairperson of the Latvian Umbrella Body for Disability Organisations

SUSTENTO

Ms Baiba MILTOVIČA

International and EU Affairs Adviser of Latvian National Association for Consumer Protection

Mr Gustavs NORKĀRKLIS

Chairman of the Board of Association of Latvian Organic Agriculture

LUXEMBOURG

Monsieur Henri WAGENER

Conseiller auprès de Fedil, Business Federation Luxembourg

Monsieur Raymond HENCKS

Conseiller auprès de la Chambre des fonctionnaires et employés publics

Monsieur Jean-Claude REDING

Président de la Chambre des Salariés

Monsieur Norbert GEISEN

Président honoraire de la Fédération des Artisans

Madame Josiane WILLEMS

Directrice de la Centrale paysanne

MAGYARORSZÁG

Dr András EDELÉNYI

Expert, Hungarian Chamber of Commerce and Industry

Dr István KOMORÓCZKI

Economic Advisor to the President of COOP Federation

Ms Katalin Elza SÜLE

President, Hungarian Chamber of Agriculture of Zala County

President, National Association of Hungarian Farmers' Societies of Zala County

Ms Júlia Borbála VADÁSZ

Permanent Delegate in Brussels of the Confederation of Hungarian Employers and Industrialists

Dr Piroska KÁLLAY

Coordinator for Committees (Equality, Youth, International, Pensioners) of the LIGA-Democratic League of Independent Trade Unions

Ms Erika NEMESKÉRINÉ KOLLER

International secretary at the Forum for the Co-operation of Trade Unions

Dr Miklós PÁSZTOR

Expert, National Federation of Workers' Council

Dr János WELTNER

Senior consultant, Semmelweis University in Budapest

Dr Etele BARÁTH

Hon. university professor, Hungarian Society for Urban Planning

Dr Ágnes CSER

Representative of the Hungarian Alliance for Children and Youth

Ms Kinga JOÓ

Vice-president, National Association of Large Families

Mr Ákos TOPOLÁNSZKY

President, Federation of the Hungarian Drug Therapeutic Institutes

MALTA

Mr Stefano MALLIA

Former President of the Malta Chamber of Commerce and Industry and an ex-officio Council Member and Member of the Chamber Statute Revision Committee

Mr Tony ZAHRA

President, Malta Hotels and Restaurants Association

Mr Charles VELLA

Research & Information Executive; Secretary to the GWU National Council

Dr Philip VON BROCKDORFF

Consultant, Union Haddiema Maghqudin

Mr Ben RIZZO

President, Civil Society Committee within the Malta Council for Economic and Social Development (MCESD)

NEDERLAND

Mr Winand Leo Emile QUAEDVLIEG

Head, Brussels office, VNO-NCW and MKB Nederland

Mr Klaas Johan OSINGA

Senior Adviser, International Affairs at LTO NEDERLAND

Mrs Marjolijn BULK

Adviser, European Affairs at FNV

Mr Martinus Cornelis SIECKER

Former Trade Union Official, Netherlands Trade Union Federation (FNV)

Mrs Annie VAN WEZEL

Policy Adviser, European and International Affairs at FNV

Mrs Melanie I. BOUWKNEGT

Advisor, CNV Nederland

Mrs Cathelijne C.J. MULLER

Advisor, VCP

Mr Dick WESTENDORP

Former President, »consumentenbond«

Mr Jan Willem Hendrik DIRX

Advisor and directorate secretariat to the management of »Natuur and Milieu«. Responsible for the »groene11« (partnership between the main Dutch nature and environmental organisations)

ÖSTERREICH

Ms Christa SCHWENG

Senior Advisor of the »Wirtschaftskammer Österreich« (Austrian Economic Chamber); department for social policy and health

Mr Michael IKRATH

Secretary General of the »Österreichischer Sparkassenverband« (Austrian Association of savings banks)

Mr Gerhard RIEMER

Consultant of the »Vereinigung der Österreichischen Industrie« (Federation of the Austrian Industry)

Mr Ferdinand MAIER

Former Secretary General of the »Österreichischer Raiffeisenverband« (Austrian Raiffeisen-Association)

Mr Thomas DELAPINA

Senior advisor of the »Arbeiterkammer Wien« (Chamber of Labour of the Federal Land Vienna)

Mr Thomas WAGNSONNER

Deputy Director of the »Arbeiterkammer Niederösterreich« (Chamber of Labour of the Federal Land of Lower Austria)

Mr Oliver RÖPKE

Head of the »ÖGB-Europabüro an der Ständigen Vertretung Österreichs bei der EU in Brüssel« (Bureau for European Affairs of the Austrian Trade Union at the Permanent Representative of Austria at the EU in Brussels)

Mr Wolfgang GREIF

Head of the department of the »ÖGB« (Austrian Trade Union Association) betreffend »Europa, Konzerne und Internationale Beziehungen« (Europe, multinational companies and international relations)

Mr Thomas KATTNIG

Head of the »Bereich für Internationales, EU und Daseinsvorsorge in der Gewerkschaft der Gemeindebediensteten sowie der Gewerkschaft für Kunst, Medien, Sport und freie Berufe« (in the field of international affairs, EU and services of general interest of the trade union for employees of municipalities as well as for the trade union of media, sports and independent professions)

Mr Rudolf KOLBE

President of the »Kammer der Architekten und Ingenieurkonsulenten für Oberösterreich und Salzburg« (Chamber of architects and consultants for engineering for the Federal Land of Upper Austria and the Federal Land of Salzburg)

Mr Andreas THURNER

Officer of the »Landwirtschaftskammer Österreich — Büro Brüssel« (Chamber of agriculture in Austria — Office in Brussels)

Mr Alfred GAJDOSIK

Employee of »Hotel Marriott/PCC-Erhaltungs- und ErrichtungsgesmbH« (Marriott Hotel Vienna/(PCC-preservation and accommodation-limited partnership company)

POLSKA

Mr Jacek Piotr KRAWCZYK

Vice-president, Confederation Lewiatan

Mr Lech Józef PILAWSKI

Director General, Confederation Lewiatan

Mr Andrzej MALINOWSKI

President, Employers of Poland

Mr Janusz PIETKIEWICZ

Vice-president, Employers of Poland

Mr Jarosław Maciej MULEWICZ

Consultant, Association of Employers Business Centre Club

Mr Krzysztof OSTROWSKI

Director of the Interventions Bureau, Association of Employers Business Centre Club

Mr Jan KLIMEK

Vice-president, Polish Craft Association

Mrs Dorota GARDIAS

Expert, Trade Union Forum

Mrs Wioletta JANOSZKA

Member of the Board, Trade Union Forum

Mr Andrzej ADAMCZYK

Secretary of the Foreign Affairs Office, Independent and Self-Governing Trade Union »Solidarność«

Mr Marian KRZAKLEWSKI

Expert, Independent and Self-Governing Trade Union »Solidarność«

Mr Franciszek Bogdan BOBROWSKI

Vice-president, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Wincenty Sławomir BRONIARZ

President of the Polish Teachers' Union/All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Adam ROGALEWSKI

Expert, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Krzysztof Stanisław BALON

Secretary of the Programming Committee, Working Community of Associations of Social Organisations WRZOS

Mrs Karolina Lidia DRESZER-SMALEC

Expert, All-Poland Federation of Non-Governmental Organisations

Mr Krzysztof KAMIENIECKI

Expert, Polish Ecological Club

Mr Michał Grzegorz MODRZEJEWSKI

Honorary President of the Union of the Rural Youth

Mr Krzysztof Jerzy PATER

Member, Polish Scouting Association

Mrs Elżbieta Maria SZADZIŃSKA

Expert, Consumers Federation

Mrs Teresa TISZBIEREK

Expert, Association of the Voluntary Fire Brigades of the Republic of Poland

PORTUGAL

Mr Gonçalo Cristóvão Aranha da Gama LOBO XAVIER

Adviser to the Management Board of AIMMAP — the Association of Portuguese Metallurgical, Mechanical Engineering and Similar Industrial Companies; Member appointed by CIP — Confederation of Enterprises of Portugal, since January 2013 (CIP)

Mr Luís Miguel CORREIA MIRA

Secretary-general, Portuguese Farmers' Confederation (CAP)

Mr Pedro D'ALMEIDA FREIRE

Vice-president, Confederation of Portuguese Commerce and Services (CCP)

Mr Paulo BARROS VALE

Businessman, Director of the Portuguese Business Association (AEP)

Mr Mário David FERREIRINHA SOARES

Professor, Member of the National Council of the General Confederation of Portuguese Workers — Inter-union (CGTP-IN)

Mr Carlos Manuel ALVES TRINDADE

Member of the Executive Committee, National Council of the Portuguese General Workers' Confederation (CGTP-IN)

Mr Carlos Manuel SIMÕES DA SILVA

Secretary-General of UGT (União Geral de Trabalhadores/Portuguese General Workers Trade-Union)

Mr João DIAS DA SILVA

Vice-President of the Board of the Teachers' Trade Union for the North Region

Mr Jorge PEGADO LIZ

Lawyer, Consumer Protection Association (DECO)

Mr Carlos Matias RAMOS

President of the Portuguese Association of Engineers

Mr Francisco Bernardino da SILVA

Secretary-general of CONFAGRI, President of the Portuguese National Federation of Mutual Agricultural Credit Banks (Portuguese Cooperative Banks) (FENACAM)

Mr Lino da SILVA MAIA

President of the National Confederation of Solidarity Institutions (CNIS)

ROMÂNIA

Petru Sorin DANDEA

Vice-president at The National Trade Union Confederation Cartel ALFA

Dumitru FORNEA

Confederal Secretary responsible for the International Relations of the National Trade Union Confederation — MERIDIAN

Minel IVAȘCU

Secretary General at The National Trade Union Block (BNS)

Liviu LUCA

Prim-vice-president at The National Trade Union Confederation CNSLR-FRATIA

Sabin RUSU

Secretary General — Confederation of Democratic Trade Unions in Romania

Ana BONTEA

Director of the Department for Legal Affairs and Social Dialogue, National Council of Small and Medium Sized Private Enterprises in Romania (CNIPMMR)

Mihai MANOLIU

President, The Confederation of Romanian Employers (CNPR)

Aurel Laurențiu PLOSCEANU

President, General Union of Industrialists in Romania (UGIR)

Octavian Cătălin ALBU

Secretary General of Romanian National Employers Organisation (PNR)

Irinel Eduard FLORIA

Employers Confederation Concordia (Concordia)

Cristian PÎRVULESCU

President, Asociația Pro Democrația (ApD), non-governmental, non-profit association

Ionuț SIBIAN

Executive Director, Civil Society Development Foundation (CSDF)

Mihai IVAȘCU

Camera de Comerț și Industrie a României

Marius Eugen OPRAN

Institutul Național de C& D pentru Fizică și Inginerie Nucleară; Institutul Național de C&D Fizica Laserelor Plasmei și Radiației

Victor ALISTAR

Transparency International România

SLOVENIJA

Mr Jože SMOLE

Secretary General, ZDS — Association of Employers of Slovenia

Mr Dare STOJAN

Director, Businessman, AVITEL d.o.o.

Ms Nadja GÖTZ

Legal Adviser of Public Services Trade Unions Confederation of Slovenia

Mr Jakob Krištof POČIVAVŠEK

Secretary General of the Confederation of Trade Unions of Slovenia PERGAM

Mr Andrej ZORKO

Executive Secretary, Governing Board of the Slovenian Association of Free Trade Unions

Mr Primož ŠPORAR

Chief Executive Officer of SKUP, Association of Private Institutes

Mr Branko RAVNIK

Director of Chamber of Agriculture and Forestry of Slovenia (CAFS)

SLOVENSKO

Mr Peter MIHÓK

President of the Slovak Chamber of Commerce and Industry and Vice President of the Economic and Social Council of the Slovak Republic

Ms Martina ŠIRHALOVÁ

Project manager, Federation of employers' associations (AZZZ)

Ms Jarmila DÚBRAVSKÁ

Director of the Department of Agriculture and Services, Slovak Agriculture and Food Chamber (SPPK)

Mr Emil MACHYNA

President of the Slovak Metalworkers Federation (KOVO)

Mr Anton SZALAY

President of the Slovak Trade Union of Health and Social Services

Ms Mária MAYEROVÁ

President of the Slovak Trade Union of Public Administration and Culture (SLOVES)

Mr Vladimír BÁLEŠ

Professor, Slovak University of Technology in Bratislava

Mr Juraj SIPKO

Director of the Institute of Economic Research, Slovak Academy of Science

Mr Rudolf KROPIL

President of the Slovak Rectors' Conference

SUOMI

Ms Tellervo KYLÄ-HARAKKA-RUONALA

Director, Infrastructure and Environment, Confederation of Finnish Industries

Mr Jukka AHTELA

LL.M., Chairman of the Board, Senior Advisor, Ahtela Consulting Oy

Mr Timo VUORI

Executive Vice President, Finland Chamber of Commerce

Mr Markus PENTTINEN

Head of International Affairs, Confederation of Professional and Managerial Staff in Finland Akava

Mr Pekka RISTELÄ

Director, FinUnions — Finnish Trade Union Representation to the EU

Ms Marianne MUONA

Senior Advisor on International Affairs, Finnish Confederation of Professionals STTK

Ms Pirkko RAUNEMAA

M.Sc. (Agriculture and Forestry), Council of Home Economics and Consumer Associations

Mr Simo TIAINEN

Director, Office of Finnish Agriculture and Cooperatives, Central Union of Agricultural Producers and Forest Owners
MTK

Mr Pasi MOISIO

Director, Permanent Representative to the EU of the Finnish transport and logistics organisations

SVERIGE

Ms Karin Ebba Sofia EKENGER

Director/Senior Advisor, Confederation of Swedish Enterprise

Mr Nils-Olof Krister ANDERSSON

Head of the Tax Policy Department, Confederation of Swedish Enterprise

Mr Thord Stefan BACK

Director Sustainable Logistics, Swedish Confederation of Transport Enterprises

Mr Erik Rolf Lennart SVENSSON

Board Member, Almega AB

Ms Ellen Paula NYGREN

Ombudsman, Swedish Trade Union Confederation

Mr Frank Thomas ABRAHAMSSON

Swedish Trade Union for Service and Communications Employees

Ms Berivan Muhriban ÖNGÖRUR

International Secretary, Swedish Confederation of Professional Employees

Mr Bo Gunnar Alexander JANSSON

President, National Union of Teachers in Sweden

Ms Ariane Elisabeth RODERT

EU Policy Advisor, National Forum for Voluntary Organizations

Mr Oskar Kristersson WALLNER

Expert, National Council of Swedish Youth Organisations (LSU)

Ms Sofia Karin Anna BJÖRNSSON

Acting director, Federation of Swedish Farmers (LRF), Brussels Office

Ms Ulrika WESTERLUND

President, Swedish Federation for Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Rights (RFSL)

UNITED KINGDOM

Mr George Traill LYON

Independent Lawyer — formerly BAE Systems

Mr Roger Martin BARKER

Director, Corporate Governance and Professional Standards, Institute of Directors

Ms Brenda KING

Director, African and Caribbean Diversity

Dr David John SEARS

Consultant and former Deputy Director General British Chamber of Commerce

Ms Madi SHARMA

Entrepreneur and consultant and Founder of Women's Economic and Social Think Tank and Make a Difference Ideas Centre supporting female empowerment

Mr John WALKER

Director of European Alliance of Small Business, Business Consultant and former National Chairman of Federation of Small Business

Mr Jonathan PEEL

Business and Trade Consultant

Mr Brendan James BURNS

Management Consultant and Financial Investor

Mr Brian CURTIS

Former Chair/President in National Union of Rail, Maritime and Transport Workers and WTUC

Ms Diane KELLY

UNISON Assistant Branch Secretary

Ms Kathleen WALKER SHAW

Head of European Office for GMB Trade Union

Ms Agnes TOLMIE

Senior Union Representative, UNITE Union, and Manager, Royal Bank of Scotland

Ms Judy MCKNIGHT

Former General Secretary, National Association of Probation Officers (NAPO)

Mr Nicholas CROOK

Head of International Relations, UNISON, and member of the Executive of the European Federation of Public Service Unions

Mr Amarjite SINGH

CWU Branch Secretary, Royal Mail. Chair of CWU National Race Advisory Board

Mr Martin MAYER

First Yorkshire Bus PLC, UNITE Branch Secretary

Dr Rose D'SA

Consultant in EU, Commonwealth and International Law including legal education and Distance Learning

Ms Jane MORRICE

Communications Consultant, Deputy Chief Equality Commissioner — Northern Ireland

Sir Stuart ETHERINGTON

Chief Executive for the National Council for Voluntary Organisations (NCVO)

Mr Michael SMYTH

Economist, Academic, University of Ulster

Mr Tom JONES

Farmer; Vice-President of the Wales Council for Voluntary Action (WCVA)

Ms Irene OLDFATHER

Director, Health and Social Care Alliance

Ms Marina YANNAKOUDAKIS

Consultant on Women's Rights

Sir Graham WATSON

Managing Director, Consultant, Honorary President and co-founder of Climate Parliament (London) and Chairman of Europe Active, the European Health and Fitness Association

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1601**af 22. september 2015****om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de berørte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) I overensstemmelse med artikel 80 i TEUF skal Unionens politikker på området for grænsekontrol, asyl og indvandring samt gennemførelsen heraf være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, og EU-retsakter vedtaget på dette område skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.
- (3) Den nylige krise i Middelhavsområdet har fået EU-institutionerne til øjeblikkeligt at anerkende, at der er tale om usædvanlige migrationsstrømme i denne region, og opfordre til, at der træffes konkrete solidaritetsforanstaltninger til fordel for medlemsstaterne i frontlinjen. Navnlig forelagde Kommissionen på udenrigs- og indenrigsministrenes fælles samling den 20. april 2015 en tipunktsplan over tiltag, der skal træffes øjeblikkeligt som reaktion på krisen, herunder et tilsagn om at overveje mulighederne for at iværksætte en nødflytningsordning.
- (4) På sit møde den 23. april 2015 besluttede Det Europæiske Råd blandt andet at styrke den interne solidaritet og ansvarlighed og forpligtede sig navnlig til at øge katastrofehjælpen til de medlemsstater, der er i frontlinjen, og til at overveje mulighederne for at organisere nødflytninger mellem medlemsstaterne på et frivilligt grundlag samt til at indsatte hold fra Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) i de medlemsstater, der er i frontlinjen, med henblik på fælles behandling af ansøgninger om international beskyttelse, herunder registrering og optagelse af fingeraftryk.
- (5) I sin beslutning af 28. april 2015 gentog Europa-Parlamentet nødvendigheden af, at Unionen baserer sin reaktion på de seneste tragedier i Middelhavet på solidaritet og ligelig ansvarsfordeling, og at der skal gøres en øget indsats på dette område til fordel for de medlemsstater, der modtager det største antal flygtninge og ansøgere om international beskyttelse, enten i absolutte tal eller relativt set.
- (6) Foruden foranstaltninger på asylområdet bør medlemsstaterne i frontlinjen øge deres indsats for at træffe foranstaltninger til tackling af de blandede migrationsstrømme ved Den Europæiske Unions ydre grænser. Sådanne foranstaltninger bør garantere rettighederne for personer med behov for international beskyttelse og forhindre irregulær migration.
- (7) På mødet den 25.-26. juni 2015 vedtog Det Europæiske Råd blandt andet, at tre centrale dimensioner bør fremmes parallelt: flytning/genbosætning, tilbagesendelse/tilbagetagelse/reintegration og samarbejde med oprindelses- og transitlande. Det Europæiske Råd nåede navnlig på baggrund af den aktuelle nødsituation og tilsagnet om at styrke solidaritet og ansvarlighed til enighed om den midlertidige og ekstraordinære flytning over en periode på to år af 40 000 personer, der har et klart behov for international beskyttelse, fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater, med deltagelse af alle medlemsstater.

⁽¹⁾ Udtalelse af 17.9.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (8) Medlemsstaternes specifikke situation skyldes navnlig migrationsstrømme i andre geografiske områder såsom det vestlige Balkans migrationsrute.
- (9) Flere medlemsstater oplevede i 2014 en betydelig stigning i tilstrømningen til deres områder af migranter, herunder ansøgere om international beskyttelse, og nogle oplever fortsat denne stigning i 2015. Kommissionen har ydet finansiell nødhjælp og EASO operationel støtte til flere medlemsstater for at hjælpe dem med at tackle denne stigning.
- (10) Blandt de medlemsstater, der har været udsat for et særligt stort pres, og på baggrund af den seneste tids tragiske begivenheder i Middelhavsområdet, har navnlig Italien og Grækenland oplevet en hidtil uset tilstrømning til deres områder af migranter, herunder ansøgere om international beskyttelse, som har et klart behov for beskyttelse, og dette har sat landenes indvandrings- og asylsystemer under betydeligt pres.
- (11) Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 20. juli 2015 ved konsensus en resolution, der afspejler medlemsstaternes specifikke situation, om at flytte 40 000 personer med et klart behov for international beskyttelse fra Grækenland og Italien. Over en periode på to år vil 24 000 personer blive flyttet fra Italien, og 16 000 personer vil blive flyttet fra Grækenland. Rådet vedtog den 14. september 2015 afgørelse (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾, der fastsætter en midlertidig og ekstraordinær flytningsordning fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater for personer med et klart behov for international beskyttelse.
- (12) I løbet af de seneste måneder er migrationspresset ved de sydlige ydre land- og søgrænser igen steget kraftigt, og forskydningen af migrationsstrømmene er fortsat fra det centrale til det østlige Middelhavsområde og mod Vestbalkanruten som følge af det stigende antal migranter, der kommer til og fra Grækenland. På baggrund af denne situation er yderligere midlertidige foranstaltninger berettigede for at lette asylpresset på Italien og Grækenland.
- (13) Ifølge oplysninger fra Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) foregik irregulær grænseoverskridelse i Unionen i de første otte måneder af 2015 hovedsagelig via det centrale og østlige Middelhav. Siden begyndelsen af 2015 er ca. 116 000 migranter rejst irregulært ind i Italien (inklusive ca. 10 000 irregulære migranter, som er registreret af de lokale myndigheder, men endnu ikke er bekræftet af Frontex' oplysninger). I løbet af maj og juni 2015 konstaterede Frontex 34 691 irregulære grænsepassager, og i juli og august var antallet 42 356 — en stigning på 20 %. Grækenland oplevede også en stor stigning i 2015, hvor over 211 000 irregulære migranter ankom til landet (inklusive 28 000 irregulære migranter, som er registreret af de lokale myndigheder, men endnu ikke er bekræftet af Frontex' oplysninger). I løbet af maj og juni 2015 konstaterede Frontex 53 624 irregulære grænsepassager, og i juli og august var antallet 137 000 — en stigning på 250 %. En væsentlig del af det samlede antal irregulære migranter, som blev registreret i disse to regioner, var migranter af nationaliteter, der ifølge data fra Eurostat har en høj EU-ankendelsesprocent.
- (14) Ifølge tal fra Eurostat og EASO søgte 39 183 personer om international beskyttelse i Italien mellem januar og juli 2015, sammenlignet med 30 755 i samme periode i 2014 (en stigning på 27 %). En lignende stigning i antallet af ansøgninger blev konstateret i Grækenland med 7 475 ansøgere (en stigning på 30 %).
- (15) Der er allerede truffet mange foranstaltninger for at hjælpe Italien og Grækenland som led i migrations- og asylpolitikken, blandt andet ved at give dem væsentlig nødhjælp og operationel støtte fra EASO. Italien og Grækenland var henholdsvis den næst- og tredjestørste modtager af den støtte, der er tildelt i perioden 2007-2013 som led i rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (SOLID), og modtog endvidere omfattende finansiell nødhjælp. Italien og Grækenland vil sandsynligvis fortsat være hovedmodtagerne af støtte fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden i perioden 2014-2020.
- (16) På grund af de nuværende ustabile forhold og konflikter i umiddelbar nærhed af Italien og Grækenland og virkningerne på migrationsstrømmene for andre medlemsstater er det meget sandsynligt, at der fortsat vil være et betydeligt og stigende pres på disse landes migrations- og asylsystemer, idet en væsentlig andel af migranterne

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 146).

kan have behov for international beskyttelse. Derfor er det absolut nødvendigt at vise solidaritet med Italien og Grækenland og supplere de foranstaltninger, der hidtil er truffet for at støtte dem, med midlertidige foranstaltninger på området asyl og migration.

- (17) Rådet noterede sig den 22. september 2015, at medlemsstaterne er villige og rede til i overensstemmelse med princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, som Unionens asyl- og migrationspolitik er underlagt, at deltage i flytningen af 120 000 personer, der har et klart behov for international beskyttelse. Rådet har derfor besluttet at vedtage denne afgørelse.
- (18) Der erindres om, at afgørelse (EU) 2015/1523 fastsætter en forpligtelse for Italien og Grækenland til at finde strukturelle løsninger, der kan rette op på det ekstraordinære pres på deres asyl- og migrationssystemer, ved at etablere en solid, strategisk ramme for håndtering af krisesituationen og intensivering af den igangværende reformproces på disse områder. De køreplaner, som Italien og Grækenland har forelagt med henblik herpå, bør ajourføres for at tage hensyn til denne afgørelse.
- (19) I betragtning af at Det Europæiske Råd nåede til enighed om en række indbyrdes forbundne foranstaltninger, bør Kommissionen, hvor dette er relevant og efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine synspunkter, tillægges beføjelse til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse i en begrænset periode, hvis Italien eller Grækenland ikke overholder deres forpligtelser i denne henseende.
- (20) Fra den 26. september 2016 bør 54 000 ansøgere forholdsmæssigt flyttes fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater. Rådet og Kommissionen bør løbende overvåge situationen med massive tilstrømninger af tredjelandsstatsborgere til medlemsstaterne. Kommissionen bør, hvor det er relevant, fremsætte forslag til ændring af denne afgørelse for at adressere udviklingen i situationen på stedet og dens indvirkning på flytningsordningen samt det voksende pres på medlemsstaterne, navnlig de medlemsstater, der er i frontlinjen. Kommissionen bør i den forbindelse tage hensyn til den sandsynlige støttemodtagende medlemsstats holdning..

Såfremt denne afgørelse ændres til fordel for en anden medlemsstat, bør denne medlemsstat på datoen for den relevante ændrende rådsafgørelses ikrafttræden forelægge en køreplan for Rådet og Kommissionen med passende foranstaltninger på området asyl, første modtagelse og tilbagesendelse, der øger kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten i dens systemer på disse områder, samt med foranstaltninger til at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse med henblik på at gøre det muligt for denne stat bedre at håndtere en eventuel øget tilstrømning af migranter til dens område efter udløbet af denne afgørelses anvendelsesperiode.

- (21) Hvis en medlemsstat skulle opleve en tilsvarende nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den pågældende medlemsstat på grundlag af artikel 78, stk. 3, i TEUF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af de forpligtelser, der påhviler denne medlemsstat i henhold til nærværende afgørelse.
- (22) I overensstemmelse med artikel 78, stk. 3, i TEUF bør de påtænkte foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland være af midlertidig karakter. En periode på 24 måneder er rimelig med henblik på at sikre, at foranstaltningerne i denne afgørelse virker og reel hjælper Italien og Grækenland til at håndtere de omfattende migrationsstrømme til deres områder.
- (23) De i denne afgørelse fastsatte foranstaltninger om flytning fra Italien og Grækenland indebærer en midlertidig undtagelse fra reglen i artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽¹⁾, i henhold til hvilken Italien og Grækenland ellers ville have været ansvarlige for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse på grundlag af de kriterier, der er fastsat i kapitel III i nævnte forordning samt en midlertidig undtagelse fra de proceduremæssige skridt og frister, der er fastsat i samme forordnings artikel 21, 22

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

og 29. De øvrige bestemmelser i forordning (EU) nr. 604/2013, herunder gennemførelsesbestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 ⁽¹⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014 ⁽²⁾, er fortsat gældende, herunder de heri indeholdte regler om den overførende medlemsstats forpligtelse til at afholde de udgifter, der er nødvendige for at overføre en ansøger til tilflytningsmedlemsstaten, og om samarbejde om overførsler mellem medlemsstaterne samt om fremsendelse af oplysninger via det elektroniske kommunikationsnet Dublinet. Denne afgørelse indebærer også en undtagelse fra bestemmelsen om samtykke fra ansøgeren om international beskyttelse som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 ⁽³⁾.

- (24) Flytningsforanstaltninger fritager ikke medlemsstaterne fra fuldt ud at anvende forordning (EU) nr. 604/2013, herunder bestemmelserne vedrørende familiesammenføring, den særlige beskyttelse af uledsagede mindreårige samt den diskretionære klausul vedrørende humanitære grunde.
- (25) Uden at dette berører afgørelser på nationalt plan om asylansøgninger, har det været nødvendigt at træffe et valg med hensyn til, hvilke kriterier der skal lægges til grund, når det afgøres, hvilke og hvor mange ansøgere der skal flyttes fra Italien og fra Grækenland. Der er planlagt et klart og brugbart system baseret på en tærskel, der på grundlag af de seneste foreliggende statistikker fra Eurostat er fastsat som den gennemsnitlige andel afgørelser på EU-plan, der er truffet i procedurer i første instans, om tildeling af international beskyttelse, set i forhold til det samlede antal afgørelser på EU-plan om ansøgninger om international beskyttelse, der er truffet i første instans. På den ene side skal denne tærskel i videst muligt omfang sikre, at alle ansøgere med et klart behov for international beskyttelse fuldt ud og hurtigt kan nyde godt af deres ret til beskyttelse i tilflytningsmedlemsstaten. På den anden side skal den i videst muligt omfang forhindre, at ansøgere, der sandsynligvis vil få afslag på deres ansøgninger, flyttes til en anden medlemsstat og dermed uretmæssigt forlænger deres ophold i Unionen. Der bør i nærværende afgørelse anvendes en tærskel på 75 %, der er baseret på de seneste foreliggende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat om afgørelser i første instans.
- (26) Formålet med de midlertidige foranstaltninger er at lette det store asyldpres på Italien og Grækenland, navnlig ved at flytte et betydeligt antal ansøgere med et klart behov for international beskyttelse, som vil være ankommet til Italiens eller Grækenlands område efter den dato, hvorfra denne afgørelse finder anvendelse. På grundlag af det samlede antal tredjelandsstatsborgere, der er indrejst irregulært i Italien og Grækenland i 2015, og antallet af disse, der har et klart behov for international beskyttelse, bør i alt 120 000 ansøgere med et klart behov for international beskyttelse flyttes fra Italien og Grækenland. Dette antal svarer til ca. 43 % af det samlede antal tredjelandsstatsborgere med et klart behov for international beskyttelse, som rejste irregulært ind i Italien og Grækenland i juli og august 2015. Den flytningsforanstaltning, der er omhandlet i denne afgørelse, udgør en rimelig byrdefordeling mellem Italien og Grækenland på den ene side og de øvrige medlemsstater på den anden, med udgangspunkt i de samlede tilgængelige tal for irregulære grænseoverskridelser i 2015. Med udgangspunkt i de foreliggende tal bør 13 % af ansøgerne flyttes fra Italien, 42 % fra Grækenland, og 45 % bør flyttes som fastsat i denne afgørelse.
- (27) Senest tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden kan en medlemsstat under ekstraordinære omstændigheder og med behørig begrundelse i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier, som er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, meddele Rådet og Kommissionen, at den er ude af stand til at deltage i flytningsprocessen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til det pågældende land i overensstemmelse med denne afgørelse. Sådanne ekstraordinære omstændigheder omfatter navnlig en situation, der er karakteriseret ved en pludselig og massiv tilstrømning af tredjelandsstatsborgere af en sådan størrelsesorden, at den lægger ekstremt pres på selv et velforberedt asylsystem, der i øvrigt fungerer i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende asyl, eller en risiko for pludselig og massiv tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, der er af så stor sandsynlighed, at det taler for et øjeblikkeligt tiltag. Kommissionen bør efter en vurdering forelægge Rådet forslag til en gennemførelsesafgørelse vedrørende en midlertidig suspension af flytningen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til den pågældende medlemsstat. Når det er behørigt begrundet, kan Kommissionen foreslå at forlænge tidsfristen for flytningen af resten af tildelingen med op til 12 måneder udover denne afgørelses gyldighedsperiode.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014 af 30. januar 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1560/2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 39 af 8.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af flytningen i tilfælde af forholdsmæssig flytning af 54 000 ansøgere fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater, i tilfælde af at en eller flere medlemsstaters deltagelse i flytningen af ansøgere bør suspenderes, eller i tilfælde af at en anden medlemsstat/andre medlemsstater eller associerede stater efter de relevante meddelelser til Rådet deltager i flytningen, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser.

Det er berettiget at tillægge Rådet disse beføjelser i lyset af den politisk følsomme karakter af sådanne foranstaltninger, der berører nationale beføjelser med hensyn til indrejse af tredjelandsstatsborgere til medlemsstaternes område og behovet for hurtigt at kunne tilpasse sig hastigt skiftende situationer.

- (29) Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 516/2014, yder støtte til byrdefordeling, der er aftalt mellem medlemsstaterne, og kan reagere på den seneste politiske udvikling på dette område. I artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014 gives der mulighed for, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger vedrørende overførsel af ansøgere om international beskyttelse som led i deres nationale programmer, mens der i henhold til artikel 18 i nævnte forordning gives mulighed for udbetaling af et fast beløb fra fonden på 6 000 EUR for hver person med international beskyttelse, der overføres fra en anden medlemsstat.
- (30) Med henblik på gennemførelse af princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling og i betragtning af, at denne afgørelse udgør en videreudvikling af politikken på dette område, bør det sikres, at de medlemsstater, der i medfør af afgørelsen tager imod ansøgere fra Italien og Grækenland med et klart behov for international beskyttelse, modtager et fast beløb for hver person, de modtager, som er identisk med det faste beløb, der er fastsat i artikel 18 forordning (EU) nr. 516/2014, dvs. 6 000 EUR, og som tildeles efter samme procedurer. Dette indebærer en begrænset, midlertidig undtagelse fra artikel 18 i nævnte forordning, idet det faste beløb bør udbetales for ansøgere, der flyttes, snarere end for personer, der nyder international beskyttelse. En sådan midlertidig udvidelse af antallet af potentielle modtagere af det faste beløb forekommer nemlig at være en integreret del af den nødordning, der fastlægges ved denne afgørelse. Med hensyn til udgifterne til overførslen af personer, der flyttes i overensstemmelse med denne afgørelse, er det desuden hensigtsmæssigt, at Italien og Grækenland modtager et fast beløb på mindst 500 EUR for hver person, der flyttes fra deres respektive områder, under hensyntagen til de faktiske udgifter forbundet med at flytte en ansøger til tilflytningsmedlemsstaten. Medlemsstaterne bør have ret til at modtage yderligere forfinansiering, der udbetales i 2016, efter revisionen af deres nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for at gennemføre aktioner i medfør af denne afgørelse.
- (31) Det er nødvendigt, at der indføres en hurtig flytningsprocedure, og at gennemførelsen af de midlertidige foranstaltninger ledsages af tæt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og operationel støtte fra EASO.
- (32) Hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden bør varetages under hele flytningsproceduren, indtil ansøgerens overførsel er gennemført. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at anse en ansøger for en fare for sin nationale sikkerhed eller den offentlige orden, bør den under fuld overholdelse af ansøgerens grundlæggende rettigheder, herunder de relevante regler om databeskyttelse, underrette de andre medlemsstater herom.
- (33) Når der træffes afgørelse om, hvilke ansøgere med et klart behov for international beskyttelse der skal flyttes fra Italien og Grækenland, bør sårbare ansøgere, som omhandlet i artikel 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾, have forrang. I den forbindelse bør der navnlig tages hensyn til ansøgernes eventuelle særlige behov, herunder sundhedsmæssige behov. Hensynet til barnets tarv bør altid komme i første række.
- (34) Integrationen af ansøgere med et klart behov for international beskyttelse i værtssamfundet er hjørnestenen i et korrekt fungerende fælles europæisk asylsystem. Når der træffes afgørelse om, hvilken medlemsstat en ansøger skal flyttes til, bør der derfor tages særligt hensyn til ansøgerens specifikke kvalifikationer og karakteristika, f.eks. sprogkundskaber og andre individuelle oplysninger på grundlag af dokumenteret familiemæssig, kulturel eller social tilknytning, der kan lette ansøgerens integration i tilflytningsmedlemsstaten. Når der er tale om særligt sårbare ansøgere, bør der tages hensyn til tilflytningsmedlemsstatens kapacitet til at yde tilstrækkelig støtte til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

sådanne ansøgere og til nødvendigheden af at sikre en retfærdig fordeling af disse ansøgere mellem medlemsstaterne. På grundlag af ovenstående oplysninger kan tilflytningsmedlemsstater under behørig hensyntagen til princippet om ikkeforskelsbehandling angive deres præferencer med hensyn til ansøgere, i henhold til hvilke Italien og Grækenland i samråd med EASO og, hvis dette er relevant, forbindelsesofficerer kan udarbejde lister over mulige ansøgere, der er udpeget til at blive flyttet til den pågældende medlemsstat.

- (35) De retsgarantier og formelle garantier, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 604/2013, finder fortsat anvendelse på ansøgere omfattet af denne afgørelse. Desuden bør ansøgerne oplyses om den flytningsprocedure, der er fastlagt i denne afgørelse, og underrettes om den konkrete afgørelse om flytning, der udgør en afgørelse om overførsel som omhandlet i artikel 26 i forordning (EU) nr. 604/2013. Da EU-lovgivningen ikke giver ansøgerne ret til at vælge, hvilken medlemsstat der skal behandle deres ansøgninger, bør de i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 604/2013 kun have adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser om flytning med henblik på at sikre, at deres grundlæggende rettigheder respekteres. I overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 27 kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte, at en klage over afgørelsen om overførsel ikke automatisk suspenderer overførslen af ansøgeren, men at den pågældende person har mulighed for at anmode om, at gennemførelsen af afgørelsen om overførsel suspenderes, indtil resultatet af vedkommendes klage foreligger.
- (36) Både før og efter overførslen til tilflytningsmedlemsstaterne har ansøgerne de rettigheder og garantier, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU ⁽²⁾, herunder for så vidt går deres særlige modtagelses- og proceduremæssige behov. Desuden finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 ⁽³⁾ fortsat anvendelse på ansøgere, der er omfattet af denne afgørelse, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EU ⁽⁴⁾ finder anvendelse på tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere, der ikke har ret til at opholde sig på området. Det ovenfor anførte gælder med forbehold af begrænsningerne i anvendelsen af de pågældende direktiver.
- (37) I overensstemmelse med gældende EU-ret bør Italien og Grækenland med henblik på flytningsproceduren sikre en robust mekanisme for identifikation, optagelse af fingeraftryk og registrering, således at personer med behov for international beskyttelse, der kommer i betragtning til flytning, hurtigt kan identificeres, og migranter, der ikke er berettiget til international beskyttelse, og som derfor bør tilbagesendes, identificeres. Dette bør også finde anvendelse på personer, der ankom til Italiens eller Grækenlands område mellem den 24. marts og den 25. september 2015, med henblik på at de kan komme i betragtning til flytning. Hvis frivillig tilbagevenden ikke er praktisk mulig, og andre foranstaltninger fastsat i direktiv 2008/115/EF ikke er tilstrækkelige til at forebygge sekundære strømme, bør frihedsberøvelsesforanstaltningerne i kapitel IV i dette direktiv anvendes hurtigt og effektivt. Ansøgere, der unddrager sig flytningsproceduren, bør udelukkes fra flytning.
- (38) Der bør træffes foranstaltninger for at undgå sekundære strømme af flyttede personer fra tilflytningsmedlemsstaten til andre medlemsstater, hvilket kunne hindre en effektiv anvendelse af denne afgørelse. Navnlig bør medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger for så vidt angår adgang til sociale ydelser og retsmidler. Ansøgerne bør derudover informeres om konsekvenserne af at rejse irregulært mellem medlemsstaterne og om, at de — hvis tilflytningsmedlemsstaten giver dem international beskyttelse — har de rettigheder, der er knyttet til international beskyttelse, i denne medlemsstat alene.
- (39) Harmoniseringen af modtagelsesforholdene i medlemsstaterne bør desuden i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i direktiv 2013/33/EU, medvirke til at begrænse sekundære strømme blandt ansøgere om international beskyttelse som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene. Med henblik på at nå det samme mål bør medlemsstaterne overveje at indføre indberetningspligt og sikre materielle modtagelsesforhold for ansøgere om

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdet) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

international beskyttelse, som kun er ikkefinansielle og omfatter indkvartering, kost og tøj, samt, hvis det er relevant, sørge for, at ansøgere overføres direkte til tilflytningsmedlemsstaten. Som fastsat i de gældende asyl- og Schengenregler bør medlemsstaterne under behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse ligeledes, medmindre der foreligger tungtvejende humanitære grunde, hverken udlevere nationale rejседokumenter til ansøgere eller give dem andre incitamenter, f.eks. finansielle, der kan lette irregulær indrejse i andre medlemsstater. I tilfælde af irregulær indrejse i andre medlemsstater bør det pålægges personer, der søger om eller nyder international beskyttelse, at vende tilbage til tilflytningsmedlemsstaten, og den pågældende stat bør omgående tilbage tage disse personer.

- (40) For at undgå sekundære strømme blandt personer med international beskyttelse bør medlemsstaterne også underrette disse personer om de betingelser, hvorpå de lovligt kan rejse ind og opholde sig i en anden medlemsstat, og medlemsstaterne bør kunne indføre indberetningspligt. I henhold til direktiv 2008/115/EF bør medlemsstaterne kræve, at en person med international beskyttelse, der irregulært opholder sig på deres område, straks vender tilbage til tilflytningsmedlemsstaten. Hvis personen nægter at vende tilbage frivilligt, bør tilbagesendelse til tilflytningsmedlemsstaten gennemtvinges.
- (41) I tilfælde af tvangsmæssig tilbagesendelse til tilflytningsmedlemsstaten kan den medlemsstat, der har gennemtvunget tilbagesendelsen, desuden, hvis det er muligt efter national lovgivning, udstede et nationalt indrejseforbud, der i en bestemt periode forhindrer personen med international beskyttelse i igen at rejse ind på den pågældende medlemsstats område.
- (42) Da formålet med denne afgørelse er at håndtere en nødsituation og at bistå Italien og Grækenland med styrkelsen af deres asylsystemer, bør den give dem mulighed for med bistand fra Kommissionen at indgå bilaterale aftaler med Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz om flytning af personer, der er omfattet af denne afgørelse. Sådanne aftaler bør også afspejle de vigtigste elementer i denne afgørelse, navnlig dem, der vedrører flytningsproceduren og ansøgernes rettigheder og forpligtelser, samt dem, der vedrører forordning (EU) nr. 604/2013.
- (43) Den specifikke støtte til Italien og Grækenland gennem flytningsordningen bør fra tredjelandstatsborgeres ankomst til Italien eller Grækenland og indtil gennemførelsen af alle gældende procedurer suppleres med yderligere foranstaltninger koordineret af EASO og andre relevante agenturer såsom Frontex, hvorved tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere, der ikke har ret til at opholde sig på området, koordineres i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF.
- (44) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (45) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (46) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (47) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (48) I de tilfælde, hvor Kommissionen efter en meddelelse i medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 fra en medlemsstat, der er omfattet af denne protokol, i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, i TEUF, bekræfter den pågældende medlemsstats deltagelse i denne afgørelse, bør Rådet fastsætte antallet af ansøgere, der skal flyttes til den pågældende medlemsstat. Rådet bør også i overensstemmelse hermed tilpasse de øvrige medlemsstaters tildelinger ved at nedsætte dem forholdsmæssigt.

- (49) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (50) I betragtning af sagens hastende karakter bør denne afgørelse træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne afgørelse fastsættes midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse, der skal støtte disse lande i bedre at håndtere en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere til disse medlemsstater.
2. Kommissionen overvåger løbende situationen med massive tilstrømninger af tredjelandstatsborgere til medlemsstaterne.

Kommissionen fremsætter, hvor det er relevant, forslag til ændring af denne afgørelse for at tage hensyn til udviklingen i situationen på stedet og dens indvirkning på flytningsordningen samt det voksende pres på medlemsstaterne, navnlig de medlemsstater, der er i frontlinjen.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »ansøgning om international beskyttelse«: en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾
- b) »ansøger«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- c) »international beskyttelse«: flygtningestatus og subsidær beskyttelsesstatus som defineret i henholdsvis litra e) og g) i artikel 2 i direktiv 2011/95/EU
- d) »familiemedlemmer«: familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra g), i forordning (EU) nr. 604/2013
- e) »flytning«: overførsel af en ansøger fra den medlemsstats område, som ifølge de kriterier, der er fastsat i kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013, er ansvarlig for behandlingen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse, til tilflytningsmedlemsstaten
- f) »tilflytningsmedlemsstat«: den medlemsstat, der bliver ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013, efter at ansøgeren er blevet flyttet til medlemsstatens område.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Flytningsforanstaltningerne i henhold til denne afgørelse omfatter kun en ansøger, der har indgivet sin ansøgning om international beskyttelse i Italien eller Grækenland, og som disse stater ellers ville have været ansvarlig for i overensstemmelse med kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, jf. kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013.

2. Flytningsforanstaltningerne i denne afgørelse omfatter kun en ansøger, der tilhører en nationalitet, for hvilken andelen af afgørelserne om tildeling af international beskyttelse ifølge de seneste foreliggende EU-dækkende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat udgør 75 % eller mere af de afgørelser, der er truffet i første instans om ansøgninger om international beskyttelse, jf. kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾. For så vidt angår statsløse henses der til det land, hvor de tidligere havde sædvanligt opholdssted. Kvartalsvise ajourføringer tages kun i betragtning i forbindelse med ansøgere, som ikke allerede er blevet udpeget som ansøgere, der kan flyttes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i denne afgørelse.

Artikel 4

Flytning af 120 000 ansøgere til medlemsstaterne

1. 120 000 ansøgere flyttes således til andre medlemsstater:

- a) 15 600 ansøgere flyttes fra Italien til andre medlemsstaters område i overensstemmelse med tabellen i bilag I.
- b) 50 400 ansøgere flyttes fra Grækenland til andre medlemsstaters område i overensstemmelse med tabellen i bilag II.
- c) 54 000 ansøgere flyttes til andre medlemsstaters område proportionalt med de tal, der er fastsat i bilag I og II, enten i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 eller ved en ændring af denne afgørelse som omhandlet i artike 1, stk. 2, og i denne artikels stk. 3.

2. Fra den 26. september 2016 flyttes de i stk. 1, litra c), omhandlede 54 000 ansøgere fra Italien og Grækenland, proportionalt med stk. 1, litra a) og b), til andre medlemsstaters område proportionalt med de tal, der er fastsat i bilag I og II. Kommissionen forelægger Rådet et forslag om de tal, der skal fordeles i overensstemmelse hermed pr. medlemsstat.

3. Hvis Kommissionen senest den 26. september 2016 finder, at en tilpasning af flytningsordningen er begrundet af udviklingen af situationen på stedet, eller at en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere som følge af en pludselig forskydning af migrationsstrømme og under hensyntagen til den sandsynlige støttemodtagende medlemsstats holdning, kan den, hvor det er relevant, fremsætte forslag til Rådet som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

En medlemsstat kan ligeledes med behørig begrundelse meddele Rådet og Kommissionen, at den står over for en tilsvarende nødsituation. Kommissionen vurderer de årsager, der anføres, og forelægger, hvor det er relevant, Rådet forslag som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

4. I de tilfælde, hvor Kommissionen efter en meddelelse i medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 fra en medlemsstat, der er omfattet af denne protokol, i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, i TEUF, bekræfter den pågældende medlemsstats deltagelse i denne afgørelse, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, antallet af ansøgere, der skal flyttes til den pågældende medlemsstat. I samme gennemførelsesforordning skal Rådet også i overensstemmelse hermed tilpasse de øvrige medlemsstaters tildelinger ved at nedsætte dem forholdsmæssigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

5. En medlemsstat kan under ekstraordinære omstændigheder senest den 26. december 2015 meddele Rådet og Kommissionen, at den midlertidigt er ude af stand til at deltage i flytningsprocessen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til det pågældende land i overensstemmelse med stk. 1, med angivelse af behørigt begrundede årsager, som er forenelige med Unionens grundlæggende værdier, der er forankret i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union.

Kommissionen vurderer de årsager, der anføres, og forelægger Rådet passende forslag vedrørende en midlertidig suspension af flytningen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1. Når det er behørigt begrundet, kan Kommissionen foreslå at forlænge tidsfristen for flytningen af ansøgerne i resten af tildelingen med op til 12 måneder ud over den dato, der er anført i artikel 13, stk. 2.

6. Rådet træffer senest efter en måned afgørelse om de forslag, der er omhandlet i stk. 5.

7. Med henblik på anvendelsen af denne artikels stk. 2, 4 og 6 og af artikel 11, stk. 2, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen en gennemførelsesafgørelse.

Artikel 5

Flytningsprocedure

1. Med henblik på det administrative samarbejde, der er nødvendigt for at gennemføre denne afgørelse, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt, hvis adresse den meddeler de øvrige medlemsstater og EASO. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med EASO og andre relevante instanser alle passende foranstaltninger til etablering af et direkte samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder, herunder om de grunde, der omhandles i stk. 7.

2. Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned meddele, hvor mange ansøgere der hurtigt kan flyttes til deres område, samt eventuelle andre oplysninger.

3. På grundlag af disse oplysninger udpeger Italien og Grækenland, med bistand fra EASO og, hvor dette er relevant, medlemsstaternes forbindelsesofficerer, jf. stk. 8, de ansøgere, der vil kunne flyttes til de øvrige medlemsstater, og forelægger hurtigst muligt alle relevante oplysninger for kontaktpunkterne i disse medlemsstater. I denne forbindelse gives sårbare ansøgere som omhandlet i artikel 21 og 22 i direktiv 2013/33/EU forrang.

4. Efter tilflytningsmedlemsstatens godkendelse træffer Italien og Grækenland hurtigst muligt afgørelse om at overføre de udpegede ansøgere til en bestemt tilflytningsmedlemsstat i samarbejde med EASO og underretter ansøgeren herom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4. Tilflytningsmedlemsstaten kan kun beslutte ikke at godkende tilflytningen af en ansøger, hvis der er rimelige grunde hertil, jf. denne artikels stk. 7.

5. Ansøgere, for hvilke der er i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013 skal optages fingeraftryk, kan kun foreslås flyttet, hvis deres fingeraftryk er blevet optaget og videregivet til Eurodacs centrale system i henhold til nævnte forordning.

6. Overførslen af en ansøger til tilflytningsmedlemsstatens område finder sted hurtigst muligt efter, at den berørte ansøger er blevet underrettet om afgørelsen om flytning, jf. artikel 6, stk. 4, i denne afgørelse. Italien og Grækenland skal meddele tilflytningsmedlemsstaten dato og tidspunkt for overførslen samt eventuelle andre relevante oplysninger.

7. Medlemsstaterne bevarer alene retten til at afslå en flytning af en ansøger, hvis der er rimelige grunde til at anse den pågældende for en fare for deres nationale sikkerhed eller den offentlige orden, eller hvis der er tungtvejende grunde til at anvende undtagelsesbestemmelserne i artikel 12 og 17 i direktiv 2011/95/EU.

8. Med henblik på gennemførelsen af alle aspekter af den flytningsprocedure, der er beskrevet i denne artikel, kan medlemsstaterne efter udveksling af alle relevante oplysninger beslutte at udpege forbindelsesofficerer til Italien og Grækenland.

9. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med gældende EU-ret fuldt ud opfylde deres forpligtelser. Identifikation, registrering og optagelse af fingeraftryk med henblik på flytningsproceduren skal derfor garanteres af Italien og Grækenland. For at sikre at processen stadig er effektiv og overkommelig, organiseres modtagelsesanstalt og -foranstaltninger på behørig vis, således at de midlertidigt kan huse mennesker i overensstemmelse med gældende EU-ret, indtil der hurtigt træffes afgørelse om deres situation. Ansøgere, der unddrager sig flytningsproceduren, udelukkes fra flytning.

10. Den i denne artikel fastlagte flytningsprocedure skal være afsluttet så hurtigt som muligt og senest to måneder efter, at tilflytningsmedlemsstaten har givet meddelelse som omhandlet i stk. 2, medmindre tilflytningsmedlemsstatens godkendelse som omhandlet i stk. 4 finder sted mindre end to uger inden udløbet af fristen på to måneder. I så fald kan fristen for afslutning af flytningsproceduren forlænges med en periode, som ikke må overstige yderligere to uger. Desuden kan denne frist også forlænges med en periode på yderligere fire uger, hvis det er hensigtsmæssigt, hvis Italien eller Grækenland påviser, at der er objektive praktiske hindringer for, at overførslen kan finde sted.

Hvis flytningsproceduren ikke er afsluttet inden for disse tidsfrister, og medmindre Italien og Grækenland er enige med tilflytningsmedlemsstaten om en rimelig forlængelse af tidsfristen, forbliver Italien og Grækenland ansvarlige for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013.

11. Efter flytningen af ansøgeren optager tilflytningsmedlemsstaten ansøgerens fingeraftryk og videregiver dem til Eurodacs centrale system i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013 og ajourfører datasættene i overensstemmelse med artikel 10 og, hvor det er relevant, artikel 18 i nævnte forordning.

Artikel 6

Rettigheder og forpligtelser for ansøgere om international beskyttelse, der er omfattet af denne afgørelse

1. Hensynet til barnets tarv skal komme i første række, når medlemsstaterne gennemfører denne afgørelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer, der er omfattet af denne afgørelse, flyttes til samme medlemsstats område.
3. Før der træffes afgørelse om at flytte en ansøger, underretter Italien og Grækenland ansøgeren på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må formodes at forstå, om flytningsproceduren som fastlagt i denne afgørelse.
4. Når der er truffet afgørelse om at flytte en ansøger, underretter Italien og Grækenland den pågældende person skriftligt herom, inden selve flytningen finder sted. Det skal fremgå af afgørelsen, hvilken tilflytningsmedlemsstat der er tale om.
5. En person, der har ansøgt om eller nyder international beskyttelse, og som rejser ind i en anden medlemsstats område end tilflytningsmedlemsstatens uden at opfylde betingelserne for ophold i denne anden medlemsstat, skal straks rejse tilbage. Tilflytningsmedlemsstaten skal omgående tilbagetage personen.

Artikel 7

Operationel støtte til Italien og Grækenland

1. For at støtte Italien og Grækenland i bedre at håndtere det ekstraordinære pres på deres asyl- og migrations-systemer forårsaget af det nuværende øgede migrationspres ved deres ydre grænser skal medlemsstaterne i samarbejde med Italien og Grækenland øge deres operationelle støtte på området international beskyttelse gennem de relevante aktiviteter, der koordineres af EASO, Frontex og andre relevante instanser, navnlig ved, når det er nødvendigt, at stille nationale eksperter til rådighed til følgende støtteaktiviteter:
 - a) screening af de tredjelandstatsborgere, der ankommer til Italien og Grækenland, herunder entydig identifikation, optagelse af fingeraftryk og registrering og, hvis det er relevant, registrering af deres ansøgning om international beskyttelse samt, efter anmodning fra Italien eller Grækenland, indledende behandling heraf

- b) forsyning af ansøgere eller potentielle ansøgere, som kan blive genstand for flytning i henhold til denne afgørelse, med oplysninger og særlig bistand, som de måtte have behov for
 - c) forberedelse og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer for tredjelandstatsborgere, som enten ikke har søgt om international beskyttelse, eller hvis ret til at forblive på området er ophørt.
2. Ud over den støtte, der ydes i henhold til stk. 1, og for at lette gennemførelsen af alle trin i flytningsproceduren skal der ydes specifik støtte, når det er hensigtsmæssigt, til Italien og Grækenland gennem relevante aktiviteter, der koordineres af EASO, Frontex og andre relevante instanser.

Artikel 8

Supplerende foranstaltninger, der skal træffes af Italien og Grækenland

1. Italien og Grækenland skal under hensyntagen til forpligtelserne i artikel 8, stk. 1, i afgørelse (EU) 2015/1523 senest den 26. oktober 2015 tilsende Rådet og Kommissionen en ajourført køreplan, hvor der er taget hensyn til behovet for at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse.
2. Såfremt denne afgørelse ændres til fordel for en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, bør denne medlemsstat på datoen for den relevante ændrende rådsafgørelses ikrafttræden forelægge en køreplan for Rådet og Kommissionen med passende foranstaltninger på området asyl, første modtagelse og tilbagesendelse, der øger kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten i dens system på disse områder, samt med foranstaltninger til at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse. Den pågældende medlemsstat skal gennemføre denne køreplan fuldt ud.
3. Hvis Italien eller Grækenland ikke opfylder forpligtelserne i stk. 1, kan Kommissionen, efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine synspunkter, vedtage at suspendere anvendelsen af denne afgørelse på den pågældende medlemsstat i en periode på op til tre måneder. Kommissionen kan vedtage at forlænge denne suspension én gang med en yderligere periode på op til tre måneder. En sådan suspension berører ikke overførsler af ansøgere, der afventer tilflytningsmedlemsstatens godkendelse i henhold til artikel 5, stk. 4.

Artikel 9

Yderligere nødsituationer

Hvis en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den berørte medlemsstat, jf. artikel 78, stk. 3, i TEUF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af den pågældende medlemsstats deltagelse i flytningen i henhold til denne afgørelse samt mulige kompensationsforanstaltninger for Italien og Grækenland.

Artikel 10

Finansiel støtte

1. For hver flyttet person i henhold til denne afgørelse gælder følgende:
 - a) tilflytningsmedlemsstaten modtager et fast beløb på 6 000 EUR
 - b) Italien og Grækenland modtager et fast beløb på mindst 500 EUR.
2. Denne finansielle støtte ydes efter de procedurer, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EU) nr. 516/2014. Som en undtagelse fra de forfinansieringsordninger, der er fastsat i den pågældende forordning, får medlemsstaterne i 2016 udbetalt et forfinansieringsbeløb på 50 % af deres samlede tildeling ifølge denne afgørelse.

*Artikel 11***Samarbejde med associerede stater**

1. Med bistand fra Kommissionen kan der indgås bilaterale aftaler mellem Italien og henholdsvis Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz og mellem Grækenland og henholdsvis Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz om flytning af ansøgere fra Italiens og Grækenlands område til sidstnævnte staters områder. De vigtigste elementer i denne afgørelse, navnlig dem, der vedrører flytningsproceduren og ansøgerees rettigheder og forpligtelser, tages behørigt i betragtning i disse aftaler.
2. Hvis der indgås sådanne bilaterale aftaler, meddeler Italien eller Grækenland Rådet og Kommissionen antallet af ansøgere, der skal flyttes til de associerede stater. Rådet tilpasser i overensstemmelse hermed på forslag af Kommissionen medlemsstaternes tildelinger ved at nedsætte dem forholdsmæssigt.

*Artikel 12***Rapportering**

På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og de relevante agenturer aflægges Kommissionen hver sjette måned rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse.

På grundlag af oplysningerne fra Italien og Grækenland aflægges Kommissionen hver sjette måned også rapport til Rådet om gennemførelsen af køreplanerne som omhandlet i artikel 8.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

1. Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes indtil den 26. september 2017.
3. Den anvendes på personer, der ankommer til Italiens og Grækenlands område mellem den 25. september 2015 og den 26. september 2017, samt på ansøgere, der er ankommet til disse medlemsstater fra 24. marts 2015.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2015.

På Rådets vegne
J. ASSELBORN
Formand

BILAG I

Tildelinger fra Italien

	Tildeling pr. medlemsstat (af i alt 15 600 personer)
Østrig	462
Belgien	579
Bulgarien	201
Kroatien	134
Cypern	35
Den Tjekkiske Republik	376
Estland	47
Finland	304
Frankrig	3 064
Tyskland	4 027
Ungarn	306
Letland	66
Litauen	98
Luxembourg	56
Malta	17
Nederlandene	922
Polen	1 201
Portugal	388
Rumænien	585
Slovakiet	190
Slovenien	80
Spanien	1 896
Sverige	567

BILAG II

Tildelinger fra Grækenland

	Tildeling pr. medlemsstat (50 400 flyttede ansøgere)
Østrig	1 491
Belgien	1 869
Bulgarien	651
Kroatien	434
Cypern	112
Den Tjekkiske Republik	1 215
Estland	152
Finland	982
Frankrig	9 898
Tyskland	13 009
Ungarn	988
Letland	215
Litauen	318
Luxembourg	181
Malta	54
Nederlandene	2 978
Polen	3 881
Portugal	1 254
Rumænien	1 890
Slovakiet	612
Slovenien	257
Spanien	6 127
Sverige	1 830

KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2015/1602**af 5. juni 2015****om ækvivalens, for så vidt angår den solvens- og tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Schweiz, baseret på artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2009/138/EF indføres der en risikobaseret tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen. Direktiv 2009/138/EF finder fuldstændig anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen fra den 1. januar 2016.
- (2) Selv om Solvens II-direktivet først finder fuldstændig anvendelse fra den 1. januar 2016, kan Kommissionen allerede nu vedtage denne delegerede afgørelse som omhandlet i artikel 311 i Solvens II-direktivet.
- (3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de solvensregler, som et tredjeland anvender på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er ækvivalente. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, behandles genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland på samme måde som genforsikringsaftaler indgået med selskaber, der har opnået tilladelse i henhold til nævnte direktiv.
- (4) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår tredjelandsforsikrings-selskaber, der deltager i koncerner med hovedsæde i Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, kan sådanne koncerner, forudsat at fradrag og aggregering anvendes som konsolideringsmetode i forbindelse med deres indberetning på koncernniveau, tage hensyn til beregningen af kapitalkrav og disponibel kapital (kapitalgrundlag) i henhold til reglerne i den pågældende ikke-EU-jurisdiktion frem for at anvende direktiv 2009/138/EF ved beregning af koncernens solvenskrav og det anerkendte kapitalgrundlag.
- (5) Artikel 260 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvis moderselskab har hovedsæde uden for Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, forlader medlemsstaterne sig i overensstemmelse med artikel 261, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF på det ækvivalente koncerntilsyn, der udøves af tilsynsmyndighederne i tredjelandet.
- (6) Et tredjlands regler anses for at være fuldt ud ækvivalente med de regler, der er fastsat ved direktiv 2009/138/EF, hvis de opfylder krav, som giver forsikringstagere og begunstigede et sammenligneligt omfang af beskyttelse. Fuldstændig ækvivalens fastslået i henhold til artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, er af ubegrænset varighed, medmindre afgørelserne ophæves.
- (7) Den 9. marts 2015 rådgav Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ Kommissionen om den gældende regulerings- og tilsynsordning for (gen)forsikringsselskaber og -koncerner i Schweiz. EIOPA's rådgivning er baseret på de relevante schweiziske rammebestemmelser, herunder den schweiziske lov af 22. juni 2007 om tilsyn med de finansielle markeder (Financial Market Supervisory Act eller FINMASA), som trådte i kraft den 1. januar 2009, loven af 17. december 2004 om forsikringstilsyn (Insurance Supervision Act eller ISA) og bekendtgørelsen om forsikringstilsyn (Insurance Supervision Ordinance eller ISO) ⁽³⁾. Kommissionen har baseret sin vurdering på oplysningerne fra EIOPA.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).⁽³⁾ ISO blev vedtaget af det schweiziske forbundsråd den 25. marts 2015 og træder i kraft den 1. juli 2015.

- (8) Der skal i betragtning af bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 ⁽¹⁾, navnlig artikel 378, 379 og 380, samt EIOPA's rådgivning, lægges en række kriterier til grund for vurdering af ækvivalens i henhold til henholdsvis artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.
- (9) Disse kriterier omfatter visse krav, som er fælles for to eller flere af artiklerne 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, som gælder for solo(gen)forsikringsselskaber ⁽²⁾ og for (gen)forsikringskoncerner, og som omfatter beføjelser, solvens, ledelse, gennemsigtighed, samarbejde mellem myndigheder og håndtering af fortrolige oplysninger samt afgørelsernes indvirkning på den finansielle stabilitet.
- (10) For det første — for så vidt angår redskaber, beføjelser og ansvar — har det schweiziske finanstilsyn (financial market supervisor eller FINMA) beføjelse til at føre tilsyn med (gen)forsikringsvirksomhed og pålægge sanktioner eller træffe tvangsfuldbyrdsforanstaltninger, hvor det er nødvendigt, f.eks. tilbagekalde et selskabs erhvervslicens eller udskifte hele eller en del af dets ledelse. FINMA råder over de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer, den nødvendige ekspertise, kapacitet og det nødvendige mandat til effektivt at beskytte alle forsikringstagere og begunstigede.
- (11) For det andet — for så vidt angår solvens — bygger den schweiziske vurdering (Swiss Solvency Test eller SST) af den finansielle situation for (gen)forsikringsselskaber eller -koncerner på fornuftige økonomiske principper, og solvenskravene er baseret på en økonomisk værdiansættelse af alle aktiver og passiver. SST-reglerne kræver, at (gen)forsikringsselskaber har tilstrækkelige finansielle midler, og der opstilles kriterier for forsikringsmæssige hensættelser, investeringer, kapitalkrav (herunder minimumskapital) og kapitalgrundlag; FINMA skal foretage indgreb rettidigt, hvis kapitalkravene ikke overholdes, eller hvis forsikringstagernes interesser trues. Kapitalkravene er risikobaserede med henblik på at dække kvantificerbare risici. Hvis risici ikke kan kvantificeres, håndteres de ved hjælp af andre foranstaltninger. Operationelle risici håndteres f.eks. kvalitativt ved hjælp af den schweiziske kvalitetsvurdering (Swiss Quality Assessment eller SQA). Hovedkapitalkravet, den såkaldte målkapital i henhold til SST-reglerne, beregnes således, at det dækker uforudsete tab som følge af eksisterende forretningsvirksomhed. Endvidere varierer det absolutte minimum for kapitalkravet (minimumskapital) for forsikringsselskaber i henhold til SST-reglerne afhængigt af forretningsområde. Begge krav er mindst lige så strenge som de tilsvarende krav i direktiv 2009/138/EF for alle eksisterende schweiziske forsikringsselskabers af kombinationer af forretningsområder. For så vidt angår modeller, kan forsikringsselskaber anvende en standardmodel eller — hvis krævet af FINMA eller på eget initiativ — en intern model.
- (12) For det tredje — for så vidt angår ledelse — kræver de schweiziske solvensregler, at (gen)forsikringsselskaber indfører et effektivt ledelsessystem, som indebærer, at de navnlig pålægges at have en klar organisationsstruktur, egnetheds- og hæderlighedskrav til de personer, der reelt driver selskaberne, og effektiv formidling af informationer inden for selskaberne og til FINMA. Endvidere fører FINMA et effektivt tilsyn med outsourcete funktioner og aktiviteter.
- (13) SST-reglerne kræver også, at (gen)forsikringsselskaber og -koncerner har risikostyrings-, compliance-, intern audit- og aktuarfunktioner. SST-reglerne pålægger dem at have et risikostyringssystem, der kan identificere, måle, overvåge, styre og indberette risici, og et effektivt internt kontrolsystem. Kravene i direktiv 2009/138/EF til intern revision og compliance for soloselskaber opfyldes tilfredsstillende ved hjælp af ISO-bekendtgørelsen, idet den skærper kravene om risikostyring og navnlig forpligtelsen til at have en compliancefunktion.
- (14) Den ordning, der er gældende i Schweiz, kræver, at ændringer i strategien for eller ledelsen af (gen)forsikringsselskaber eller -koncerner eller i kvalificeret deltagelse i sådanne selskaber eller koncerner er i overensstemmelse med sund og forsigtig ledelse. Navnlig indberettes erhvervelser og ændringer af forretningspolitik eller af kvalificeret deltagelse i (gen)forsikringsselskaber eller forsikringskoncerner til FINMA, som kan pålægge passende sanktioner, hvis det er berettiget, f.eks. forbyde en erhvervelse.
- (15) For det fjerde — for så vidt angår gennemsigtighed — er (gen)forsikringsselskaber og -koncerner forpligtet til at forelægge FINMA de oplysninger, som er nødvendige for tilsynet, og til mindst én gang årligt at offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Kravene i direktiv 2009/138/EF til oplysningspligt opfyldes tilfredsstillende ved hjælp af ISO-bekendtgørelsen, idet den type kvalitative og kvantitative oplysninger, der skal

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Det præciseres i denne retsakt, om forsikringsselskaber ansues individuelt («solo») eller på koncernniveau. Soloselskaber kan eventuelt deltage i koncerner.

offentliggøres, er i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF. I henhold til ISO-bekendtgørelsen skal (gen) forsikringsselskaber og -koncerner offentliggøre oplysninger om deres forretningsaktiviteter, resultater, risikostyring, risikoprofil, metoder, der benyttes til vurdering, navnlig vedrørende hensættelser, kapitalforvaltning og solvens.

- (16) For det femte — for så vidt angår tavshedspligt og samarbejde og udveksling af oplysninger — bestemmer den ordning, der er gældende i Schweiz, at alle personer, der arbejder eller har arbejdet for FINMA, herunder revisorer og eksperter, der handler på FINMA's vegne, er underlagt tavshedspligt. Tavshedspligten indebærer også, at fortrolige oplysninger ikke må videregives, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, dog uden at dette berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen. Endvidere anvender FINMA kun fortrolige oplysninger fra andre tilsynsmyndigheder i forbindelse med udøvelsen af sit hverv og til formål som fastsat i lovgivningen. Den ordning, der er gældende i Schweiz, kræver endvidere, at når et (gen)forsikringsselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangsslikvidation, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjeparter, der er involveret i forsøg på at redde genforsikringsselskabet, videregives. FINMA må kun udveksle fortrolige oplysninger modtaget fra en anden tilsynsmyndighed med myndigheder, organer eller personer, som er underlagt tavshedspligt i Schweiz, med udtrykkelig tilladelse fra nævnte tilsynsmyndighed. Der er undertegnet aftalememoranda med alle EU-medlemsstaterne med henblik på at koordinere internationalt samarbejde, navnlig om udveksling af fortrolige oplysninger.
- (17) For det sjette — for så vidt angår indvirkningen af FINMA's afgørelser — er FINMA og de øvrige schweiziske myndigheder, som har til opgave at sikre velfungerende finansielle markeder, f.eks. den schweiziske nationalbank og finansministeriet, i stand til at vurdere, hvordan afgørelser vil indvirke på stabiliteten i finansielle systemer globalt, navnlig i nødsituationer, og til i forbindelse med ekstraordinære bevægelser på de finansielle markeder at tage hensyn til deres mulige procykliske virkninger. I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Schweiz, finder der regelmæssigt møder sted mellem ovennævnte myndigheder med henblik på at udveksle oplysninger om risici for den finansielle stabilitet og koordinere tiltag. Det samme sker på internationalt plan, hvor de schweiziske myndigheder f.eks. udveksler oplysninger med tilsynsmyndighederne i EU-medlemsstaterne og med EIOPA om spørgsmål vedrørende finansiell stabilitet.
- (18) I artikel 378 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 opstilles der endvidere særlige ækvivalenskriterier for genforsikringsvirksomhed og for koncerntilsyn.
- (19) For så vidt angår de særlige kriterier for genforsikringsvirksomhed i artikel 378 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er adgangen til at udøve genforsikringsvirksomhed betinget af en forudgående tilladelse fra FINMA, som er baseret på præcise standarder fastsat i lovgivningen. I henhold til ISO-bekendtgørelsen er captive genforsikringsselskaber underlagt den solvensordning, der er gældende i Schweiz.
- (20) For så vidt angår de særlige kriterier for koncerntilsyn i artikel 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er FINMA bemyndiget til at fastslå, hvilke selskaber der er omfattet af tilsyn på koncernniveau, og til at føre tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern. FINMA fører tilsyn med alle (gen) forsikringsselskaber, som et deltagende selskab, jf. artikel 212, stk. 1), litra a), i direktiv 2009/138/EF, udøver bestemmende eller betydelig indflydelse på.
- (21) FINMA er i stand til at vurdere risikoprofilen samt den finansielle situation og solvensen for (gen)forsikringsselskaber, der er en del af en koncern, samt den pågældende koncerns forretningsstrategi.
- (22) I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Schweiz, gør indberetningsprocedurerne og de regnskabsmæssige procedurer det muligt at overvåge koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, som (gen)forsikringskoncerner mindst én gang årligt skal aflægge rapport om.
- (23) I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Schweiz, begrænser FINMA anvendelsen af kapitalgrundlaget for et (gen)forsikringsselskab, hvis det ikke kan stilles til rådighed til dækning af kapitalkravet for det deltagende selskab, som koncernsolvensen beregnes for. Beregningen af koncernsolvensen giver et resultat, som mindst svarer til det resultat, der fås ved metoderne i artikel 230 og 233 i direktiv 2009/138/EF, uden dobbelt anvendelse af kapitalgrundlag og efter eliminering af den kapital, der er skabt inden for en koncern ved hjælp af indbyrdes finansiering. Selv om der ikke findes en koncernsolvensgrad som omhandlet i artikel 230 og 233 i direktiv 2009/138/EF, men derimod en række solvensgrader pr. enhed inden for en koncern, så opfanger nævnte serie nærmere bestemt alle interaktioner mellem koncernens enheder og tager således højde for koncernens struktur.
- (24) Da ordningen derfor opfylder alle kriterierne i artikel 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, anses det gældende regulerings- og tilsynssystem for (gen)forsikringsselskaber og -koncerner i Schweiz for at opfylde kriterierne for fuldstændig ækvivalens i artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.

- (25) Kommissionen kan foretage en særlig gennemgang vedrørende et bestemt tredjeland eller territorium på et hvilket som helst tidspunkt uden for den generelle gennemgang, hvis den relevante udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den anerkendelse, som er blevet tilkendt ved denne afgørelse. Kommissionen bør fortsat, med forsikringsteknisk bistand fra EIOPA, overvåge udviklingen i den ordning, der er gældende i Schweiz, og opfyldelsen af de betingelser, som denne afgørelse er truffet på grundlag af.
- (26) Direktiv 2009/138/EF finder anvendelse fra den 1. januar 2016. Denne afgørelse bør derfor også tilkende ækvivalens fra nævnte dato til den solvens- og tilsynsordning, der er gældende i Schweiz —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fra den 1. januar 2016 anses den gældende solvensordning i Schweiz for genforsikringsvirksomhed i selskaber, som har hovedsæde i Schweiz, for at være ækvivalent med kravene i afsnit I i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 2

Fra den 1. januar 2016 anses den gældende solvensordning i Schweiz for forsikrings- og genforsikringsselskaber, som har hovedsæde i Schweiz, for at være ækvivalent med kravene i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 3

Fra den 1. januar 2016 anses den gældende tilsynsordning i Schweiz for tilsyn med forsikrings- og genforsikrings-selskaber i en koncern for at være ækvivalent med kravene i afsnit III i direktiv 2009/138/EF.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2015/1603

af 13. august 2015

om en foranstaltning, som Spanien har truffet i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 89/686/EØF om tilbagetrækning fra markedet af en type flydehjælpemidler til svømmeundervisning

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler ⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De spanske myndigheder har underrettet Kommissionen og de øvrige medlemsstater om en foranstaltning om tilbagetrækning fra markedet af flydehjælpemidler til svømmeundervisning af typen *Delphin Schwimmscheiben* — Typ *Super* fremstillet af Delphin Vertriebs- und Service GmbH, 61192 Niddatal, Tyskland. Produktet var forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med direktiv 89/686/EØF efter at være blevet testet og typeafprøvet i overensstemmelse med den harmoniserede standard EN 13138-1:2008 *Flydemidler til svømmeundervisning — Del 1: Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder for flydemidler til at tage på kroppen* af det tyske bemyndigede organ TÜV Rheinland LGA Products GmbH (NB 0197). Produktet betragtes som et personligt værnemiddel klassificeret i kategori II.
- (2) Underretningen skete efter indberetningen af en ulykke: Efter en svømmetur, mens forældrene samlede deres ejendele sammen, før de skulle hjem, bed et barn i en af skiverne, rev et lille stykke løs og slugte det, hvilket nødvendiggjorde lægehjælp og hospitalsindlæggelse.
- (3) De spanske myndigheder beordrede produktet tilbagetrukket fra markedet. Foranstaltningen var motiveret af utilfredsstillende anvendelse af de standarder, der er omhandlet i artikel 5 i direktiv 89/686/EØF, navnlig den harmoniserede standard EN 13138-1:2008 *Flydemidler til svømmeundervisning — Del 1: Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder for flydemidler til at tage på kroppen*, afsnit 5.4.2 vedrørende små dele, i forbindelse med det væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav i punkt 1.2.1 i bilag II til direktiv 89/686/EØF, *Ingen risici eller andre ulemper i forbindelse med værnemidlerne selv*. Afsnit 5.4.2 i standard EN 13138-1 kræver, at påsatte små dele kan modstå et træk på (90 ± 2) N i den retning, hvor der med størst sandsynlighed vil opstå brist, uden at blive revet løs fra anordningen. Dele, der kan rives løs, bør ikke passe fuldkommen ind i smådelstesteren, hvilket skal testes i overensstemmelse med standard EN 71-1.
- (4) De spanske myndigheder påpegede, at det efter udførelse af trækprøver i overensstemmelse med den harmoniserede standard EN 13138-1:2008 var blevet afsløret, at små dele kan rives løs fra produktet og sluges af småbørn, som produktet er bestemt for. Kraften af det træk, hvor sådanne små dele blev revet løs, viste sig altid at være mindre end 90 N, og de små dele passede fuldkommen ind i smådelstesteren. De spanske myndigheder vurderede, at afsnit 5.4.2 i standarden ikke er begrænset til prøvning af påsatte små dele, men til prøvning af små dele generelt. De anvendte udstyr til bidtest i overensstemmelse med de prøvninger, der er defineret i standard EN 12227:2010 *Møbler — Kravlegårde til privat brug — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder* og EN 716-2:2008 *Møbler — Barnesenge og foldbare barnesenge til privat brug — Del 2: Prøvningsmetoder*.
- (5) De tyske myndigheder var ikke enige i de spanske myndigheders risikovurdering, da de mente, at den anvendte prøvningsmetode ikke var kompatibel med anvendelsen af udstyret i praksis. Efter deres mening dækker afsnit 5.4.2 i standard EN 13138-1 kun påsatte små dele. De tyske myndigheder argumenterede for, at produktet ikke udgør en alvorlig risiko, da det ikke er et stykke legetøj, og da risikoscenariet som beskrevet af de spanske myndigheder er urealistisk.
- (6) Også fabrikanten satte spørgsmålstegn ved den prøvningsmetode, som de spanske myndigheder havde anvendt. I EF-typeafprøvningen af produktet foretog det bemyndigede organ ikke en prøvning i overensstemmelse med afsnit 5.4.2 i standard EN 13138-1 ud fra den begrundelse, at produktet ikke har påsatte små dele.
- (7) Efter underretningen bad fabrikanten det bemyndigede organ om at udføre en supplerende trækprøve i overensstemmelse med afsnit 8.5.2.2 i standard EN 1888:2012 *Børneomsorgsprodukter — Køretøjer til transport af børn — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder* ved at anvende den »bidtester«, der er beskrevet i afsnit 5.7 i nævnte

⁽¹⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18.

standard, og som er identisk med »bidtesteren« beskrevet i standard EN 716-2 og EN 12227. Ingen små dele kunne rives løs fra hoveddelen af produktet. Det bemyndigede organ udførte yderligere en efterfølgende prøvning, der viste, at ingen dele gik løs, når anordningen blev udsat for en trækraft på 90 N, en prøvning, der ligner prøvningsmetoden for små dele i standard EN 71-1 *Legetøj — Sikkerhed — Del 1: Mekaniske og fysiske egenskaber*.

- (8) Kommissionen anmodede om teknisk bistand fra eksperter med henblik på at vurdere hovedproblematikkerne i sagen. Tekniske eksperter foretog en ekstern undersøgelse, hvor konklusionen var, at prøvning af kun påsatte små dele er tilstrækkeligt til at demonstrere overensstemmelse med punkt 1.2.1 i bilag II til direktiv 89/686/EØF.
- (9) I standard EN 13138-1 er der ikke beskrevet en klar prøvningsmetode med henblik på prøvning af påsatte små dele. I lyset af denne uklarhed var det nødvendigt at træffe et valg mellem hensigtsmæssige, tilgængelige prøvningsmetoder og samtidig tage højde for produktets egenart. De spanske myndigheder anvendte den prøvningsmetode, som de fandt mest hensigtsmæssig til at vurdere de risici, som produktet udgjorde. De tekniske eksperter konkluderede ikke desto mindre, at den prøvningsmetode, som de spanske myndigheder havde anvendt, ikke var hensigtsmæssig.
- (10) Den trækprøve, som det tyske bemyndigede organ udførte, kan i dette tilfælde betragtes som den eneste relevante prøvningsmetode. Derfor er den prøvningsmetode, der blev anvendt ved EF-typeafprøvningen, gyldig, og den vurdering, som det bemyndigede organ foretog på grundlag af EF-typeafprøvningen, var korrekt.
- (11) Ifølge de tilgængelige statistikker om selvflydende svømmehjælpemidler på markedet og ulykker kan der drages den konklusion, at svømmehjælpemidler fremstillet af selvflydende materiale ikke udgør en særlig kvælningsrisiko, når de anvendes i overensstemmelse med deres tilsigtede formål og på deres forudsigelige betingelser for anvendelse. Disse produkter er beregnet til kun at blive anvendt i vandet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den foranstaltning, som de spanske myndigheder har truffet om tilbagetrækning fra markedet af flydehjælpemidler til svømmeundervisning af typen *Delphin Schwimmscheiben — Typ Super* fremstillet af Delphin Vertriebs- und Service GmbH, 61192 Niddatal, Tyskland, er ikke berettiget.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. august 2015.

På Kommissionens vegne
Elżbieta BIEŃKOWSKA
Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets direktiv 2001/113/EF af 20. december 2001 om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme bestemt til konsum**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 10 af 12. januar 2002)

Side 70, bilag I, afsnit I, første led, andet punktum:

I stedet for: »Marmelade af citrusfrugter kan dog fremstilles ...«

læses: »Marmelade, hvori der indgår citrusfrugter, kan dog fremstilles ...«.

Side 71, bilag II, sjette led:

I stedet for: »— essentielle olier af citrusfrugter: ...«

læses: »— æteriske olier af citrusfrugter: ...«.

Side 72, bilag III, del A, punkt 5, nr. 4):

I stedet for: »4) kandissukker«

læses: »4) brunt sukker«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA